

**READINESS OF LOCAL COMMUNITY AT THE MEKONG
RIVERSIDE FOR PROMOTING BORDER TOURISM
TO SUPPORT ELDERLY TOURISTS**

NATTHIYAPORN TABOOTWONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
(TECHNOLOGY OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2010**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Thesis
entitled
**READINESS OF LOCAL COMMUNITY AT THE MEKONG
RIVERSIDE FOR PROMOTING BORDER TOURISM
TO SUPPORT ELDERLY TOURISTS**

.....
Miss Natthiyaporn Tabootwong
Candidate

.....
Asst. Prof. Sompong Thongchai,
D.Tech.Ed.(DTEM)
Major advisor

.....
Lect. Kongdech Sithimart,
D.Tech.Ed. (DRD)
Co-advisor

.....
Lect. Nongnapas Thiengkamol,
Ed.D. (Environmental Education)
Co-advisor

.....
Lect. Seree Woraphong,
Ed.D. (Environmental Education)
Co-advisor

.....
Prof. Banchong Mahaisavariya,
M.D.,Dip Thai Board of Orthopedics
Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

.....
Asst. Prof. Raywadee Roachanakanan,
Ph.D. (Ecology, Evolution and Systematics)
Program Director
Master of Science Program in
Technology of Environmental Management
Faculty of Environment and Resource
Studies
Mahidol University

Thesis
entitled
**READINESS OF LOCAL COMMUNITY AT THE MEKONG
RIVERSIDE FOR PROMOTING BORDER TOURISM
TO SUPPORT ELDERLY TOURISTS**

was submitted to the Faculty of Graduate Studies, Mahidol University
for the degree of Master of Science
(Technology of Environmental Management)
on
June 25, 2010

.....
Miss Natthiyaporn Tabootwong
Candidate

.....
Lect. Pradub Reanprayoon,
Ph.D. (Environmental Biology)
Chair

.....
Lect. Kongdech Sithimart,
D.Tech.Ed. (DRD)
Member

.....
Asst. Prof. Sompong Thongchai,
D.Tech.Ed. (DTEM)
Member

.....
Lect. Nongnapas Thiengkamol,
Ed.D. (Environmental Education)
Member

.....
Lect. Seree Woraphong,
Ed.D. (Environmental Education)
Member

.....
Prof. Banchong Mahaisavariya,
M.D., Dip Thai Board of Orthopedics
Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

.....
Asst. Prof. Sittipong Dilokwanich,
Ph.D. (Human Geography)
Dean
Faculty of Environment and Resource
Studies
Mahidol University

ACKNOWLEDGEMENTS

It is a pleasure to thank those who made this thesis possible with their kindness and support of thesis advisory committee. I am heartily thankful to my advisor, Asst. Prof. Dr. Sompong Thongchai; all professor, Dr. Pradub Reanprayoon, Dr. Kongdech Sithimart, Dr. Nongnapas Thiengkamol and Dr. Seree Woraphong, whose encouragement, guidance and support from the initial to the final level enabled me to develop an understanding of the subject and throughout thesis process. In this occasion, I would like to extend respects and grateful thanks during the completion of the thesis.

Thank you to all Local Organization Groups, Business Groups, Community Organization Groups, and Religious Organization Groups in Chiang Khong District.

I am indebted to my many of my colleagues and friends at Faculty of Environment and Resource Studies, Mahidol University and all of my friends in ET 33 for their cheerfulness and available support.

Above of all, I would like to give gratitude to my beloved family for all their guidance and care through every step of my life.

Finally, this research work was supported by the grant from the Center for Toxicology, Environmental Health and Management of Toxic Chemical under Science& Technology Postgraduate Education and Research Development office (PERDO) of the Ministry of Education.

Natthiyaporn Tabootwong

**READINESS OF LOCAL COMMUNITY AT THE MEKONG RIVERSIDE FOR PROMOTING
BORDER TOURISM TO SUPPORT ELDERLY TOURISTS****NATTHIYAPORN TABOOTWONG 4937811 ENTM/M****M.Sc. (TECHNOLOGY OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT)****THESIS ADVISORY COMMITTEE: SOMPONG THONGCHAI, D.TECH.ED, KONGDECH
SITHIMART, D.TECH.ED, NONGNAPAS THIENGKAMAOL,ED.D, SEREE WORAPHONG,
ED.D.****ABSTRACT**

The objectives of the study are to study and survey the readiness of local communities in promoting border tourism to support elderly tourists, and to set up policy proposals in border tourism enhancement and management. In Chiang Khong District, Chiang Rai Province, Thailand the study was carried out in local communities of 3 sub-districts: Wiang Sub-District, Sri Don Chai Sub-District and Rim Kong Sub-District. The target populations were local administrative organization groups, business entrepreneur groups, community organization groups and religious organization groups. Data collection instruments were a survey form and interview for data analysis and data processing. Thereby the research data can be baseline data for adaptation in promoting tourism to support elderly tourists. The study results are as follows 1) readiness of local communities on human resources (Human Ware). All purposive sampling found that promotions and focus on the importance of elderly tourists have not been wholly identified. 2) Readiness of local communities on accommodation and amenities (Hardware). It was found that the sample groups are apt to support the elderly, but they lack places and facilities specifically suitable to accommodate elderly tourists. 3) Readiness of local communities in terms of knowledge (Knowledge Ware). Every sample group has knowledge in supporting general tourists, but they lack the particular knowledge to support elderly tourists. In addition, they also lack knowledge of foreign languages to communicate with the tourists. 4) Readiness of local communities on tourism management for elderly tourists (Organization Ware). All sample groups do not have appropriate management. The public sector management approached on tourism policy and promotion plans lacked the management to support elderly tourists. The public sector does not focus on the importance of this tourist group; a reason may be elderly tourists are small groups, and not as important as other groups to Chiang Khong tourism.

Nowadays, elderly tourists have the potential to grow in the tourism market, and are taking on a crucial role for the tourism industry in the future as the ageing population increases. Hence, all purposive sampling in this research area should focus on the importance of supporting elderly tourists. Furthermore, they should prepare for incoming changes after the completion of the Fourth Thai-Lao Friendship Bridge over the Mekong River which will be linked to R3a Route, facilitating transportation and international investment, including tourism development.

KEY WORDS: READINESS / LOCAL COMMUNITY / BORDER TOURISM / ELDERLY TOURISTS

137 pages

ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นริมฝั่งแม่น้ำโขงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ
 READINESS OF LOCAL COMMUNITY AT THE MEKONG RIVERSIDE FOR PROMOTING BORDER
 TOURISM TO SUPPORT ELDERLY TOURISTS

ณัฐธิยาพร ตานุดวงศ์ 4937811 ENT/M

วท.ม. (เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สมพงษ์ ชงไชย, D.Tech.Ed, คงเดช สิทธมาตย์, D.Tech.Ed., นงนภัศ์ เทียงกมล, Ed.D., เสรี วรพงษ์, Ed.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ศึกษาสำรวจความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ และเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการส่งเสริมและจัดการการท่องเที่ยวชายแดน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุในพื้นที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยทำการศึกษาชุมชนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ 3 ตำบลของอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ได้แก่ ตำบลเวียง ตำบลศรีดอนชัยและตำบลริมโขง ซึ่งมีกลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ กลุ่มองค์กรท้องถิ่น กลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว กลุ่มองค์กรชุมชนและกลุ่มองค์กรศาสนา โดยเก็บข้อมูลจากแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุต่อไปได้ จากผลการศึกษา 1) ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นด้านทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ทุกกลุ่มตัวอย่างไม่มีการส่งเสริมและเล็งเห็นถึงความสำคัญของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จึงยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุโดยเฉพาะ 2) ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยว แต่ยังขาดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมแก่การรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุโดยเฉพาะ 3) ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นด้านความรู้ พบว่า ทุกกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเรื่องการรองรับนักท่องเที่ยวโดยทั่วไปแต่ไม่มีความรู้ในเรื่องการรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุโดยเฉพาะ อีกทั้งยังขาดความรู้ในด้านภาษาต่างประเทศที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอีกด้วย 4) ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นด้านการจัดการและสร้างนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ พบว่า ทุกกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีการจัดการที่ดี โดยเฉพาะทางภาครัฐ ไม่มีนโยบายและแผนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุโดยเฉพาะ เพราะภาครัฐไม่ให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เนื่องจากมองว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุนั้นเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็ก และไม่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวของอำเภอเชียงของมากเท่ากับกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ

ซึ่งปัจจุบัน นักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุนี้ จะมีแนวโน้มในการเติบโตทางการตลาดอย่างมีศักยภาพและมีบทบาทต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต เนื่องจากว่าประชากรในกลุ่มผู้สูงอายุมีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคต ดังนั้นทุกกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาจึงควรหันมาให้ความสำคัญในการรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุมากขึ้น และเตรียมพร้อมในการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเมื่อสะพานมิตรภาพแห่งที่ 4 สร้างเสร็จ ซึ่งเชื่อมกับเส้นทาง R3a ที่จะทำให้เส้นทางทางการค้าการลงทุนสะดวกมากขึ้น รวมไปถึงการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวด้วย

CONTENTS

	Page
ACKNOWLEDGEMENTS	iii
ABSTRACT (ENGLISH)	iv
ABSTRACT (THAI)	v
LIST OF TABLES	vi
LIST OF FIGURES	ix
CHAPTER I INTRODUCTION	1
1.1 Background	1
1.2 State of the Problems	6
1.3 Conceptual framework	9
1.4 Research Objectives	11
1.5 Scope of Study	11
1.6 Definitions	12
1.7 Results of Research	13
CHAPTER II LITERATURE REVIEW	14
2.1 General Data of the Study Area	15
2.2 Population Concept and Theorem	20
2.3 General Data of the Elderly	24
2.4 Readiness Concept and Theorem	27
2.5 Concept and Theory of Tourism	30
2.6 Local Administrative Organization	35
2.7 Concept of Tourism of the Elderly Tourist	39
2.8 Concept of the Border Area	40
2.9 Related Research	43
2.10 Documentary Research Conclusion	
And Discussion	46

CONTENTS (cont.)

	Page
CHAPTER III RESEARCH METHODOLOGY	48
3.1 Research Implementation and Processes	48
3.2 Designing and Creating Process of Primary Data Collecting Instruments	49
3.3 Primary Data Collection Process	55
3.4 Data Processing and Analyzing Process	56
CHAPTER IV RESULT OF THE STUDY	57
4.1 Study Results, Survey the situation and readiness of local communities.	59
4.2 Sampling Interview	68
CHAPTER V DISCUSSION	72
5.1 Local Community's Human Resources Readiness Analysis (Human Ware Analysis)	72
5.2 Analysis of Local Community Readiness on Place Facilities (Hard Ware Analysis)	74
5.3 Analysis of Local Community Readiness on Knowledge (Knowledge Ware Analysis)	75
5.4 Analysis of Local Community Readiness on Organization Management (Organization Ware Analysis)	77
CHAPTER VI CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS	81
6.1 Conclusion According to the Study Objectives	81
6.2 Recommendations for Research Outcome Application	84
6.3 Recommendations for Further Study	85
BIBLIOGRAPHY	87
APPENDICES	90
BIOGRAPHY	137

LIST OF TABLES

Table		Page
3-1	Number of Population Separated by the Sample Groups	50
3-2	Number of sample groups	51

LIST OF FIGURES

Figures	Page
1-1 Thailand - China Connected Route	5
1-2 Chart of Designated Conceptual Research	10
2-1 Boundary of Sub-Districts in Chiang Khong District	16
2-2 Tourism Route of Thailand-Lao PDR-China-Myanmar	18
2-3 Chiang Rai Special Economic Zone Map	19
2-4 Tourism Industry Components	33
2-5 Knowledge Management Process	34
3-1 Concept of Research Implementation and Processes	48
3-2 Concept of Questionnaire Construction for the Research	54
4-1 shows the area of Chiang Khong District	58

CHAPTER I

INTRODUCTION

1.1 Background

1.1.1 Statement of Tourism Industry

1.1.1.1 History of Tourism Industry

In the ancient time, most people travelled to seek for food, trade, war or worship the sacred items. During travelling, people may be enjoyable although the enjoyment wasn't a target of a journey but was only a by-product of travelling. Until the Industrial Revolution era, it was the beginning of the truly tourism since people had more free time by replacing human labor with machines and the number of middle class grew rapidly. Seeing that these people had the income remained and more free time together with the increasing of tension in the industrial society, they wanted to momentarily free from the chaos of the industrial society; therefore tourism was eventually taken. (Nithi Aiuasriwong, B.E.2537: 40-41 referred in Pikul Sitthiprasertkul, B.E. 2543: 15).

1.1.1.2 Tourism industry in Thailand

Tourism in Thailand firstly developed from the aristocracy to the middle class when the development of transportation was taken in the fifth reign. However, the rapid growth of tourism actually happened in the era of Field Marshal Sarit Thanarat. Upon the domestic unrest, it then led the growth of rural tourism sector to slow down. Nevertheless, the tourism in the urban areas had got the accelerated factors from the United States using Thailand as a base to combat with Vietnam. Thus, the U.S. military had holiday in Thailand. After the unrest situation was relieved in the period of General Prem Tinsulanonda, the security issues of travelling were not the obstacles anymore. The tourism in the natural, cultural and traditional sources of Thailand was continuously growing leading the income of the country up to be the first rank in the year B.E.2525 onwards (Tourism Authority of Thailand, B.E. 2540:

90). The role of tourism being a tool to build the revenue of the country has increasingly distinguished. As a result, the promotion of tourism in Thailand was seriously taken continuously until now.

1.1.2 Local Communities

Chiang Khong District is one of the district in Chiang Rai province which having relatively river flat plains alternated with the mountainous terrain. It is located along the Mekong River, 114 km. from Chiang Rai along the Chiang Saen - Chiang Khong route. (Highway No. 1129) This district is also the area along the Mekong coast which some of its eastern area is adjacent to the Mekong River, opposite to Huai Sai Sub-District, Bor Kaew District, Lao People's Democratic Republic(Lao PDR). It has the area of 836.9 square kilometers, the population of 62,895 people and the population density of 75.15 people per square kilometers. Most of people in Chiang Khong District earn their lives on agriculture such as paddy farming, maize farming, orange gardening, lychee gardening, pomelo gardening and vegetables planting, etc. The area close to the Mekong River at the Chiang Khong district will construct the road along the Mekong River starting from Ban Had Khrai to Ban Hua Wiang. The tourists can then visit the scenery along the Mekong as well as the worship and big catfish "*Pla Buek*" (*Pangasianodon gigas*) catching, that is found at one of the world. The big catfish "*Pla Buek*" hunting will currently hunt once a year in April for the big catfish conservation. This hunting remains to inherit the tradition of Had Khrai villagers.

Today Chiang Khong District is one of the district attracted to both Thai and foreigner tourists. The residents increase, especially at Ban Hua Wiang which can accommodate many visitors. Hence, the tourists can come to Chiang Khong District to cross to Ban Huay Sai at Ban Hua Wiang pier. They can also carry a temporary passport both to travel and to pass. The tourists can take a boat from Ban Hua Wiang pier floated through the Mekong River to Luang Phrabang. Every Saturday evening, there will be a Walking Street Fair where the villagers will trade their crops and home-made products at the main road from Ban Wat Kaew to Ban Hua Wiang. The tourists can then buy the local souvenirs. There are also many OTOP products such as Sri Lanna butter baked bananas, Sri Donchai hand woven fabrics which is the traditional

inheritance from Tai Lue ancestors. The tourists can buy this handed woven fabric at Tai Lue Hand-Woven Fabric Center, Sri Donchai Sub-District and handicrafts at Ban Sathan Handicraft Center.

1.1.3 Local Administrative Organization

The local administration is the government administrative regulation according to the principles of decentralization. The important aspects concern the establishment of a local administrative entity to be independent from the central administration, which has the rights and authority to make legal documents and contracts well as to be the ownership or own various properties, in order to benefit the operations of the local administrative organization and local people. There are local property budget and revenue officers themselves including the election of their local council and fully or partially local administrators for public participation. The local administration is an approach that enables local people to think, initiate, solve problems and develop their districts and live in their hometown. Seeing that the local administration is so critical to the learning of the democratic political system and the democratic political system is also correlated closely with the way of people lives truly. (Dr. Bukharee Yeehama, B.E.2550: 24).

The administration of Chiang Khong District is organized by the provincial administration consisting of 7 Sub-Districts, 117 villages and organized by the local administration consisting of 3 municipalities, 5 Sub-District Administrative Organizations such as Boonrueng Sub-District Municipality, Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality, Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality coverage Wiang Sub-District, Khrueng Sub-District Administrative Organization, Sathan Sub-District Administrative Organization, Huai So Sub-District Administrative Organization, Sri Donchai Sub-District Administrative Organization and Rimkong Sub-District Administrative Organization.

1.1.4 Statement of the Elderly Tourism

In the United Nations, the elderly refer to people aged 60 years old up and in Thailand by means of the National Statistical Office, Office of the Prime Minister, the elderly refer to peoples both men and women at aged 60 years old up. At present,

the number and ratio of the elderly (aged 60 years old up) of Thailand rapidly increase leading to the population structure of Thailand shifting to “the population ageing phase”, which will continuously affect to social, economy and employment together with health and social allocated resources of the country in long term. In B.E. 2568 , it will likely have more than 12 million elderly accounted for 26 percent of working population or the overall national level. Every family that has 3 working population will have 1 elderly (Daily News, B.E. 2552).

Thailand's population structure will likely change in line with the developed countries and the world's population structure, which shifted to "the elderly society”. Regarding the population assessment from the Office of the National Economic and Social Development (B.E.2546) found that the number of elderly will increase from 6.5 million, or 10.1 percent of all country’s population in B.E. 2547 to 14.5 million, or 20 percent of all country’s population in B.E. 2568. The increase of the elderly number is a significant matter to the Thai economy because the increasing elderly may be both obstacles and opportunities for economic development in the future. People, involved in the direction of economic development, need to understand what will be prepared to support the impacts and build benefits for the possible opportunities. (Siamrath Daily News, B.E.2550)

The Office of Tourism Development realizes the right of tourism entry of the elderly and disabled tourists that tends to grow up in the potential market and be quality tourists. Consequently, the tourism development project without barriers for all people is held to build awareness on the importance of the elderly and disabled tourists to the entrepreneurs in the tourism industry, and promote and encourage the environmental improvement plan, facility and provide appropriate services to the disabilities and the elderly to attract the quality disabled and elderly tourists come to Thailand. Moreover, this is to support, enhance the quality of life of disabilities as defined in the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550 (Section 55) and Promotion and Quality of Life Development Act of Disabilities B.E. 2550 (Section 20 Paragraph 4) and follow the International Convention on the Rights of Persons with Disabilities: CRPD as ratified by Thailand. (Office of Tourism Development . B.E. 2550 [Online]).

The elderly tourists have the following specific tourism pattern and behavior.

- 1) Focus on quality tourism and service.
- 2) Able to purchase on high price service in coupled with greatly value awareness
- 3) Ensure safety.
- 4) Service assurance, good health care.
- 5) Appropriate activities to their age and health.

In addition, these tourists don't worry about their travelling expenses because of their lives' experience; therefore, they are circumspect in choosing better products and services. So, to prepare the readiness in supporting these markets must be relatively studied more in detail and in good preparation (Waratch Mathayomburut . B.E.2550. [Online]).

Caroline Bremner, Chief of Research Subdivision of Transportation and Tourism, Euro Monitor International during the Seminar in the World Tourism Mart: WTM A.D. 2008, concluded the borderless travelling and tourism research market on Thailand & Asia Trends by comparing three years in B.E.2543, B.E. 2550 and B.E. 2557, found that Thailand and Asian countries are the old tourist destinations. (Prachachartturakij B.E. 2550 [Online]), in which the public and private sectors should jointly collaborate on planning to extend the future growth products suitable for elderly market. The topmost selling will be the healthcare / medical tourism. Thailand and Singapore have got the most popular votes to be the perfect healthy city in Asia, providing the suitable World Class facilities for the elderly living. Thailand is the land of dreams of customers because of modern high-tech Internet, teleconference and inclusive nature. Hence, Thailand will also share in the most of tourist number of the United State of America, the United Kingdom tourists, Germany and France. The large purchasing power groups tend to be the elderly and retired people who are happy with their cost of living and get ready to buy the second home in Southeast Asia, particularly in Thailand along the Andaman Beach and the Gulf of Thailand that will become a paradise of these tourists.

1.2 Statement of Problem

1.2.1 Tourism Development of Chiang Rai Border Area and Associated Network.

Chiang Rai province is the province having its unique cultural tradition and beautiful scenery including rich natural resources and comfortable climate for travelling. As a result, Chiang Rai is projected to be one of the major tourism developing area according to the tourism policies contained in the National Economic and Social Development Plan of the Government.

Chiang Rai province borders Myanmar, Laos PDR and is not far from the south of China. The Mekong River forms the boundary and the main river connected to other countries. Chiang Rai is a province with the highest growth rate in the upper north; both demographic, economic, social, transportation, communication, tourism and education. Due to the appropriate location at the Mekong River Estuary around the aforementioned joint 3 countries, it finally became "Economic Quadrangle Cooperation." when each country started to trade. The development opportunities in Chiang Rai increased when the center of the world economy moved from the West to Asia. In case, China is likely the economic leader resulting Chiang Rai as a bridge economy to gain advantage from such development.

Chiang Khong District is the border district of Chiang Rai and its geographic border is linked with neighboring countries in terms of transportation on land and sea to the Greater Mekong Sub region-GMS and the southern China. Thus, Chiang Khong district should bring into the development following to the border strategic plan and be the area in the Special Economic Zone project of Chiang Rai Province which is the strategic support town of the Greater Mekong Sub region-GMS Level. The aforesaid development will result in the international import-export leading to the rich tourism resources of the tourism route, considered as the access route trade and investment including the tourism development. Through the development of tourism route linked to the southern China, there are 3 main routes (R3a) as Chiang Khong District is one of the strategic border town along the North – South Economic Corridor or NSEC. (Thailand - Myanmar / Laos PDR- Southern China). The Tourism Development Plan of Chiang Khong District will accordingly operate under the master

plan to improve the border town for tourism of Tourism Authority of Thailand, (chiangkhong.com. B.E. 2552. [Online]).

Figure 1-1 Thailand - China Connected Route

Source: www.chiangkhong.com B.E. 2552 [Online].

1.2.2 The Promotion of Tourism to Support the Elderly Tourists

The promotion of tourism for the elderly tourists is focused on the tourists with physical limitations. The elderly tourists are likely to grow potentially and will affect the tourism industry in the future. So, the awareness in the importance of this tourist groups should be made for the entrepreneurs and the government sectors concerned in tourism in order to get ready to support these aforesaid tourist groups. Since the environment of buildings, places, vehicles and public services are currently not conducive to the elderly. These people lack the opportunity to participate in social activities, and travelling in various locations due to traffic difficulties, no wheelchair ramp and various road obstacles, etc. They also experienced the difficulties in using public transports, public services such as public telephone, public toilet and couldn't enter the public building locations such as the information service center, hotels, accommodations, restaurants etc.

At present, the tourism entrepreneurs in Chiang Khong District don't have the supporting policy for the elderly tourists and there is no systematic management. If

the establishment realizes on the importance of this tourist group and provides facilities for the elderly in terms of the information for the tourism planning, transportation services, hotels and accommodations including other systematic and full services to meet the elderly needs, this tourist group will be more interested in travelling in Chiang Khong District.

1.2.3 The Readiness of Local Communities to Promote Tourism

Locality has the authority by law to own the resources and has the right to conserve and manage tourism resources. Locality also consists of several sectors: public sector, private sector and people. All roles are involved in the tourism promotion and development starting from the public organizations such as Municipality, Sub-District Administrative Organization, Provincial Administrative Organization, considered to be the local authorities at the operating level to implement the policy and set up the its local policy in accordance with the central policy. The private sector will then follow the proposed policy which monitored by the local agencies. People are the most important role to pursue the policy in setting the direction for tourism promotion and development since they are majorly local people. In addition, Chiang Rai Province has focused on the tourism promotion and development. The strategic plan has also guided the Research on "the Readiness of Local Communities in the Mekong Riverside for Promoting Border Tourism to Support the Elderly Tourists" to perceive that if both public, private sectors and people jointly corporate as the abovementioned role, there will be the information to support the proposed policy of promoting border tourism effectively and meet this research goal.

1.2.4 Authority of Local Administrative Organization and the Elderly Care.

The elderly social welfare process is based on the elderly in the community through the participation of all sectors, such as responsible public organizations as the Ministry of Social Development and Human Security, private sectors, beneficial state enterprises and local administrative organizations.

The Local Administrative Organization responsibility on the elderly welfare has been transferred from the former Department of Public Welfare and Local Administrative Organization complied to The Ministry of Interior regulations on the social pensions for the provision of the Local Administrative Organization B.E. 2548. The basic characteristics of the social pension recipients are entitled as follows. Firstly, they are domiciled in the Local Administrative Area, Secondly, they have insufficient income for sustenance or are abandoned or lack of child supported or unable to work. Provided that those who are more suffering or redundant or live in remote rural areas difficult to access the public services, will be prior considered after the Cabinet increased pension provision for the elderly approved on 12 December B.E. 2549 accounted for 500 Baht per Month. Moreover, if the potential Local Administrative Organization can increase the pension amount per month, they can do but not exceed a total of 1,000 Baht to meet the current living situation or may increase the number of recipients using its Local Administrative Organization pension budget.

To provide services and take care of the elderly having the good quality of life, the cooperation of all parties of people, communities and Local Administrative Organization take into important consideration. Elderly should also reflect on the problems and their needs. Likewise, the community or Local Administrative Organization should support on troubleshooting and service provided to enhance the elderly quality of life. The role of the communities and Local Administrative Organization are increasingly important according to they have various available resources and social supports. Therefore, the localized development role for the elderly caring in the future should be taken into important consideration and cooperation by the government and related agencies, including Local Administrative Organization to develop and enhance on the further elderly social welfare.

1.3 Conceptual Framework

This research is aimed at analysis of the readiness of various sectors in the Chiang Khong District border area, Chiang Rai Province involved in promoting tourism, based on studying, surveying and analysis of the border tourism situation in

Chiang Khong District, Chiang Rai Province. This is to study the readiness of local communities such as local administrative organization group, entrepreneur group, community organization group and religious organization group, to analyze the readiness in promoting border tourism and supporting the elderly tourists in order to propose a policy to promote and organize the border tourism to support the elderly tourists. The readiness includes 4 main sections such as Human ware, Hardware, Knowledge ware and Organization ware.

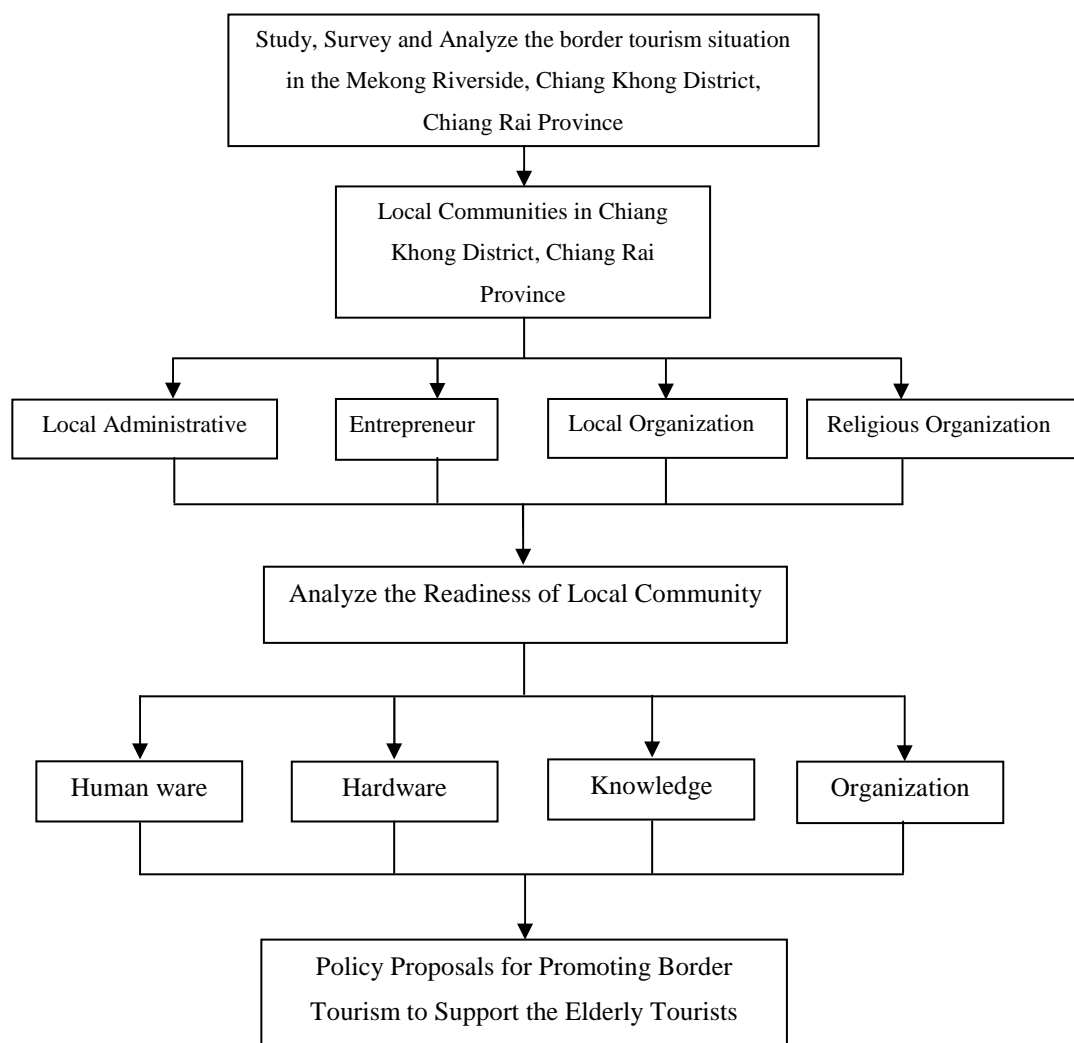

Figure 1-2 Chart of Designated Conceptual Research

1.4 Research Objectives

The research objectives of this study are defined as follows.

1.4.1 To study, survey the readiness of local communities in promoting border tourism to support the elderly tourists in Chiang Khong District, Chiang Rai Province.

1.4.2 To organize the policy proposals in promoting and organizing border tourism to support the elderly tourists.

1.5 Scope of Research

The scope of this research has defined to meet the proposed research objectives as follows.

1.5.1 Scope of Area

This research has studied at local communities in the area of Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality, Wiang Sub-District Municipality, Rimkong Sub-District Administrative Organization and Sri Donchai Sub-District Administrative Organization along. Mekong Riverside in Chiang Khong District, Chiang Rai Province, which is the district tailored in the strategic border city development plan.

1.5.2 Scope of Study Period

This research has studied from October B.E. 2552 to May B.E. 2553 since this period is the ideal leisure travelling period in the North, starting from the late rainy season to early winter till early rainy season and also has important festivals of this studied area.

1.5.3 Scope of Target Group

1) Local Organization Groups including Wiang Sub-District Municipality, Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality, Sri Donchai Sub-District Administrative Organization and Rimkong Sub-District Administrative Organization

2) Business Groups including Entrepreneurs of Hotels and Accommodations, Souvenir Shops. Healthcare Institutions located in the studied area.

3) Community Organization Groups including Housewives' groups, Handed-Woven Fabric Groups, Jewelry Groups, Food Processing Groups in the studied area.

4) Religious Organization Groups including Temples located in the studied area

1.5.4 Scope of Readiness

The study of the readiness of local communities along the Mekong Riverside in promoting tourism to support the elderly tourists will consider the following issues in Chiang Khong District, Chiang Rai Province.

- The Human ware is the study of the organizational readiness both in public sectors, community citizens and tourism entrepreneurs in preparing their personnel to serve the elderly tourists.

- The Hardware is the study of the readiness of tourist accommodation facilities and communities to support the elderly tourists.

- The Knowledge ware is the study of the readiness of knowledge of the personnel or those responsible people in promoting and supporting the elderly tourists in terms of the elderly caring as well as the border city development patterns and tourism development guidelines.

- The Organization ware is the study of the readiness of the management systems within the public sectors, private sectors and communities to support the elderly tourists.

1.6 Definitions

1.6.1 The Human ware means the ability of the personnel concerned to the related public sectors, participated communities, tourism entrepreneurs to respond to any events or activities in promoting border tourism to support the elderly tourists.

1.6.2 The Organization ware means the travelling attractions, the availability of tourist accommodations and facilities as well as the readiness and sufficiency of the communities in promoting border tourism to support the elderly tourists.

1.6.3 The Knowledge ware means the ability and knowledge of people in the communities regarding the tourism promotion, the elderly caring, border city development patterns and tourism development guidelines.

1.6.4 The Organization ware means the public organizational operation in the area, business establishment administration, community administration in promoting border tourism to support the elderly tourists.

1.6.5 The Local Community means a group of interacting people living in the area of Wiang Sub-District Municipality, Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality, Sri Donchai Sub-District Administrative Organization and Rimkong Sub-District Administrative Organization, playing the role in promoting developing tourism. This also includes the citizens, public organizations, private organizations and entrepreneurs in the educational area.

1.6.6 The elderly tourists means a group of males and females aged 60 years old up who having welfares or certain amount of monthly social pensions to enable take more leisure travel. They also have their own saving deposits and high spending power leading them to be the quality tourists.

1.6.7 Guidelines in promoting border tourism means the tourism administration in the studied area resulted in improving changes and facilitating to the cross-border toward various tourist attractions in neighboring countries.

1.7 Results of Research

1.7.1 To recognize the results affected to the readiness of local communities in promoting border tourism to support the elderly tourists in Chiang Khong Dstrict, Chiang Rai Province.

1.7.2 To obtain the policy proposals in promoting and organizing border tourism to support the elderly tourists in Chiang Khong Dstrict, Chiang Rai Province.

CHAPTER II

LITERATURE REVIEW

The study points, theory, and related research on the Study on the Readiness of Local Community at the Mekong Riverside for Promoting Border Tourism to Support Elderly Tourists are designed with the following:

2.1 General Data of the Study Area

- 2.1.1 General Data of the Study Area
- 2.1.2 Strategic Route (Thai-China)
- 2.1.3 Chiang Rai Special Economic Zone
- 2.1.4 Tourism Enhancement and Development Strategy of Chiang Rai

2.2 Population Concept and Theorem

- 2.2.1 Population Theory of Thomas E. Malthus
- 2.2.2 Importance of Age Data
- 2.2.3 Age Structure of Population
- 2.2.4 Economy and Human Resources Concepts

2.3 General Data of the Elderly

- 2.3.1 Meaning of the Elderly
- 2.3.2 Elderly Grouping
- 2.3.3 Change in the Elderly
- 2.3.4 Elderly Health Condition

2.4 Readiness Concept and Theorem

- 2.4.1 Meaning of Readiness
- 2.4.2 Readiness Theory
- 2.4.3 Components of Readiness

2.5 Concept and Theory of Tourism

- 2.5.1 Tourism Knowledge
- 2.5.2 Tourism Industry
- 2.5.3 Components of Tourism Industry
- 2.5.4 Knowledge Management

2.6 Local Administrative Organization

- 2.6.1 Components of Local Administrative Organization
- 2.6.2 Mission of Local Administrative Organization
- 2.6.3 Conclusion of Local Administrative Organization

2.7 Concept of Tourism of the Elderly Tourist

2.8 Concept of the Border Area

- 2.8.1 Guideline for Frontier Tourism Development
- 2.8.2 Guideline for Border Area Economic Development of Chiang Rai

2.9 Related Research

- 2.9.1 Related Research on Planning and Tourism Management of Chiang Rai Province
- 2.9.2 Related Research on Planning and Border Area Tourism Development

2.10 Documentary Research Conclusion and Discussion

2.1 General Data of the Study Area

2.1.1 General Data of the Study Area

(1) Chiang Khong District

Being a district of Chiang Rai Province, Chiang Khong District is relatively flat river plains alternated with the mountain ranges of which a part of the eastward adjacent to Mekong River. The opposite side is Huay Sai City, Bor Kaew District, Lao PDR where there are several ethnic groups live such as Tai Lue, Khmu,

Lahu(*Moo Sur*), Hmong(*Maew*), Yao. Almost of Tai Lue living at Ban Huay Meng and Ban Sri Don Chai migrated from Sip Song Panna, the south of Republic of China. At present, they mainly earn their living with agriculture. They were previously well-known with doing orange orchard but, at present, many cease planting orange due to the spreading epidemic. Instead they cultivate maize crop like the nearby area. For Khmu, they are an ethnic group located at Ban Huay Kork where is the little village with less people. Most of the people in Chiang Khong District earn their living mainly as agricultures such as paddy farming, maize crop, orange gardening, lychee gardening, pomelo gardening and vegetables planting etc.

There are many tourist attractions in Chiang Khong District such as Huay Meng Waterfall, Ban Sathan Handicraft Center, Tai Lue Hand-Woven Fabric Center at Sri Don Chai Sub-District. On the 17-19th April of every year, at the port for hunting Giant Catfish(*Pla Buek*) or scientific name, *Pangasianodon gigas* (the yard in front of Had Khrai Temple), the offering sacrifices ceremony and fishing Giant Catfish are held. The ceremony is the one of the world. During Songkran Festival, at Bug Port (ferry to Lao), the festival is always greatly held every year. Many OTOP products are widely launched e.g. Srilanna butter baked banana, Sri Donchai Hand Woven Fabrics and Ban Sathan Handicraft products (see details in Annex A).

Figure 2-1 Boundary of Sub-Districts in Chiang Khong District

2.1.2 Strategic Route (Thai-China)

The route of Chiang Khong - Huay Sai - Luang Nam Tha - Bor Ten - Chiang Rung was constructed under the co-operation of 3 countries namely China, Lao PDR and Thailand with financial support of Asian Development Bank(ADB). Starting its construction from B.E.2547, the route is one of the three strategic routes of Greater Mekong Sub region (GMS). The background of the route is that previously the practical scheme of the route of Chiang Khong - Huay Sai - Luang Nam Tha - Bor Ten - Chiang Rung was laid out from B.E.2538 under the Economic Quadrangle Cooperation. Anyway the program had not been in progress due to several reasons.

From the recent time, the route has just been the accelerated plan of China and Thailand. With supporting factors for construction accomplishment, including economic expansion, free trade, and the border trade volume of such countries were increasing in January B.E.2545. The meeting of 3 parties, Thailand, Lao PDR and China was officially held with its resolution for construction of two lanes route. The design was subsequently planned in B.E.2545 and commenced the construction in the following year, B.E.2546. The project had been accelerated for completion in B.E.2549 Furthermore, in October B.E.2545, Thailand, China and Asian Development Bank(ADB) provide to Lao PDR with financial assistance in loan for construction of joining part at the border adjacent to Thailand for 85 km. amounting 1,385 MB. For the remaining with 228 km., ADB and China are responsible for financial support to Lao PDR. The route is the border strategic route North-South Economic Corridor or NSEC(Thailand-Myanmar/Lao PDR-Southern China). The strategic route links Thailand to southern China with the following 3 main routes according to Potential Border City Development Project.

1.Mae Sai-Tha Khee Lek-Chiang Tune-Ta Lua -Chiang Rung(through Myanmar).

2.Chiang Khong - Huay Sai - Luang Nam Tha - Bor Ten - Chiang Rung – Khunming The construction had started from B.E.2547 and finished in B.E.2550. The other is the route from Huay Kon – Pak Baeng – Bor Ten – Kunming which is included in the linkage plan of GMS(through Lao PDR).

3. Commercial navigation in Mekong River Basin officially operated but is currently under river channel improvement.

Figure 2-2 Tourism Route of Thailand-Lao PDR-China-Myanmar

Tourism Route

Daily gateway for Thai and foreign tourists to tourism route through tourist attractions in Lao PDR and southern China is Chiang Khong Check Point(international check point). The popular route is by boat to travel to Luang Phrabang and by bus to travel to Chiang Rung in southern China.

Chiang Khong-Luang Phrabang(along blue line)

Travel to Luang Phrabang would be possible by car and by boat. But most of tourists prefer to choose the travel by boat to see scenic view and communities' livelihood along Mekong River. The tourists can travel to Lao PDR at checkpoint of Bug Port at Chiang Khong for Visa immigration and ferry.

Chiang Khong-Chiang Rung(along green line)

Chiang Khong-Huay Sai-Wiang Phoo Kha-Luang Nam Tha-Bor Ten-Bor Harn-Muang Lah-Chaing Rung is a route for the tourists who desire to learn the ethnic tribes' way of life and fertile nature of northern Lao PDR of which the way of 254 km. is under construction. The travel would not be convenient in some part. The route is expected to be completed in B.E.2550. Regarding the road in China, from Bor Harn to Chiang Rung, is the asphalt surface road.

2.1.3 Chiang Rai Special Economic Zone

With topographic factor of Chiang Rai, the province is the linkage to neighboring countries by land, by water and by air in order to travel to Greater Mekong Sub-region countries and southern China. As a result of this Chiang Rai Special Economic Zone covers 3 districts: Mae Sai, Chaing Saen and Chiang Khong Districts. The target of Chiang Rai Special Economic Zone management is anticipated by the government for economic linkage to the southern China, Myanmar and the northern Lao PDR. The convenient transportation among countries is enhanced no matter by land, by water and by air.

Figure 2-3 Chiang Rai Special Economic Zone Map

Target Industry Aspect

- Agriculture process
- Jewelry and ornament
- Textile(clothes, silk)
- Logistics: transportation, warehouse, oil tank, central market
- Auto parts, motor cycle parts
- Electricity accessories and electronic parts

Special Economic Zone (SEZ) means the investment in the particular area with special privileges beneficial on the investment as following:

(1)Tax privilege, BOI, business transactions facility, tax incentive measures.

(2) Preparedness of manufacturing factors, capital, material and labor

(3)Complete public facilities establishment: communication-transportation system, electricity, water tap etc.

2.1.4 Tourism Enhancement and Development Strategy of Chiang Rai B.E.2552-2555(See Annex C).

Chiang Rai Province is the tourism center of the countries in the upper Greater Mekong Sub-region. Its policy is to enhance and develop tourist attractions, personnel, transportation in quality according to the international standard. The scheme targets to increase efficiency of management, enhancement and development in tourism which is the main economic base of the province so as to increase value added for promoting tourism products, to focus on the standard and to enhance tourism development unceasingly and entirely. The program would beget cooperation among public sector, private sector and entrepreneur as well as local administrative organizations for participatory development. Consequently, the strategic plan would be in practical attainment with following strategy.

Develop and enhance ecotourism, history, art and culture, and health
Develop Chiang Rai Province for tourism center by land, by water and by air as the linkage to neighboring countries.

1. Develop service standard and personnel to International standard
2. Develop public relation and tourism marketing

2.2 Population Concept and Theorem

Pramote Prasartkul(B.E.2543: 19) studied on population with basic concepts deriving from administration, military, earning a living and livelihood on which many questions would be raised; such as what is the citizen's size suitable to administration or military of the country, What citizen's characteristics would be

beneficial to pleasant living. The alike ideas demonstrated series of reflection regarding state administration till the end of the 18th Century. Malthus's article could be called "Population Theory" His work stimulated the interest on population and socio-economic deals relating to the demographic change aspect subsequently.

2.2.1 Population Theory of Thomas E. Malthus

Thomas E. Malthus is the first one who develops the idea on the "population increases in relativity with socio-economic conditions towards the explicit population theory" Malthus's theory was presented in the Essay on Principle of Population of which the first publishing was in A.D. 1789.

Malthus created "Population Theory" with the assumption that human could produce subsistence with arithmetic ratio while the population increases in a geometric ratio. According to Malthus population increases faster than the supply of food available for its needs(See Annex D).

Most influence of his writing is not derived from "Principle of Population" but the ardent idea is given towards "society resolving" He viewed that the government could not provide the poor with the better living by fairly income distribution. The important is that whilst the poor receive the increasing food, the population growth is stimulated. The problem of population growth over the limited food sustenance for the poor still remains. The issue became the main political economic point which had been often used as debate in England at that time. At the beginning of the 19th century, the value of Malthus' s population theory does enlighten the idea regarding population growth afterwards. Many people found themselves in pros and cons and later tried to understand the relativity among population tendency and socio-economic conditions more clearly.

2.2.2 Importance of Age Data

Pramote Prasartkul(B.E.2543: 120) said that age is a crucial personal characteristic in studying of demography like gender. While gender is an innate characteristic from birth. Age of individual will be relatively changed in increment according to the time. For every society, age is given to determine the person status

and role in family and society. In addition, age is of physically and mentally directs capability; such as baby and infant must depend on adult in daily sustenance, working population who are society's productivity, senior citizen beyond working age but still main enlightenment thinker of the society etc. Upon assembling of age and gender, the fragment constituents became "demographic structure" for basic analysis of which is strongly relative to demographic and social phenomenon. So beneficially demographic data would be always distributed according to age and gender. Life proportion would be meaningful and beneficial for use together with considering of age and gender constituents. In establishing life table and population projection, the population gender and age are definitely the important demographic characteristics.

2.2.3 Age Structure of Population

Pramote Prasartkul(B.E.2543: 138-139) said that population age structure causing from birth and death allow the pyramid to is the process of "ageing of population". As far as we have seen less birth rate. For example the percentage of pre-reproductive age group (0-14 years) reflect vividly decreased birth rate while older population percentage is apparently increased. The phenomenon is called "ageing of population". Generally, pyramid shape is caused by ever-increasing proportion of senior population. The senior population's life is extended according to the increasing proportion of senior population. Contrarily, the population ageing is less in proportion of higher rate of younger population. The demographic process of increasing and decreasing ageing of population may occur in the same time. It could be said that the ageing population is extended at pyramid shape apex upon the senior population growth rate. In the same words the ageing of population is extended at pyramid base whilst the pyramid reflects proportion of smaller population of younger. Most of global population is nowadays under "demographic transition" Death rates are decreased and birth rates are gradually declined. Such structural shape allows ageing of population. In the same words, presently, most of structurally global population pyramid decline to allow the pyramid's trend of ageing of population.

2.2.4 Economy and Human Resources Concepts

(1) Optimum Population Theory

The Optimum Population Theory is written by Edwin Cannan in the book, “Wealth” in A.D. 1924. Cannan explained the relativity between population growth and nation wealthy with the particular theory for the country under particular environment by which is differently explained with general theory. In addition, the theory referred to relativity between population and human’s food for all countries no matter economic environment.

The theory could explain in following details. At a point of time with the maximum benefits when a number of labor. The lower point is less labor, the more the average per capita income is low. If beyond the point with more number of labors, the average per capita is relatively low. The assumption required to be constant or determined is the stable number and natural resource quality, production technique, capital goods, and related factors; except labor and population factor. Meanwhile, for population determination, apart from economic factor consideration, the social, political and environment factors are required in the process as well.

(2) Thai Population Condition: Crucial Change and Future Tendency

From 35 years ago in B.E.2503, the population census indicated that there are 26.3 million populations with increasing rate approximately 3.3% which is considered rather high rate. Even the continuous declining rate, the country population is increased from 26 million to about 59 million in B.E.2538. The figures are shown the population increase of 33 million within 35 years. The estimated increasing population is to be 61.2 million in B.E.2543, 66.7 million in B.E.2553 and 70.8 million in B.E.2563. The World Bank estimates that Thailand population growth has been increasing with stable number of 104 million populations.

The estimated changes no matter for the smaller household size, increasing birth control, functioned according to Theory of Demographic Transition. The corporative results of socio-economic development and birth control policy provided the population with the increasing income and better education. Thus people turned to care quality of child rather than number of child. With 100 working age populations, they create economic burden on about 52-53 dependencies (elderly and young population).

The burden will have been decreased by B.E.2563 because the household will be smaller. Or in the other words, household's birth rate is small. While working population is augmented. Though increasing senior citizen, the child proportion is lessen with increasing labor population. As a result of this, the dependency group in total is proportionally decreased at the time of decreasingly economic burden group. Especially in the reality, the elderly or retired person, in particular, civil servant or even employees in private sector are under social welfare project which provide such persons with pension or money from social security fund. The economic burden which seems difficult would be simpler than expected.

2.3 General Data of the Elderly

2.3.1 Meaning of the Elderly

The word given for calling the elderly is generally used for the persons with aging, white hair, wizened face, slow movement. Thai Standard Dictionary (B.E.2542: 347) gives the meaning of the senility as age ageing, decrepitude. Anyway, the latter is not popular as it brings depressing, discouragement and desperation. According to the resolution of the senior of which Pol.Maj.Gen Luang Atthasitsunthorn is the president, the word has been definitely determined the elderly instead since December 1, B.E.2512. The word praises for the senile persons who are considered high in seniority, qualification and experiences.

Surakul Janeobrom(B.E.2541: 6-7) provided the meaning of the elderly as the person appropriated the aged person with the 4 different criteria as following:

1. Considering from chronological aging or from real year or calendar age without other factors.
2. Considering from the physiological aging or biological aging from which the ageing process is increased according to the yearly real age.
3. Considering from psychological aging from which the process in respect of mind, intelligence, perception and learning regression.
4. Considering from sociological aging that reflects change of social role and interaction among the person groups and lesser quality of responsibility at work.

Sasiphat Yodphet(B.E.2544: 10-11) presented the opinion of Barrow and Smith. They decide that it is difficult to determine who is the senile person or aged person. The following components would assist in consideration.

1. Tradition is the approach to determine the elderly in account of age criteria retired from work; such as in Thailand, the retirement is at 60 years while in USA is at 65 years etc.

2. Body functioning is the way to consider according to physiological or biological criteria. As each person will differently get decrepit in the elderly. The body's function efficiency is less. Someone would lose their all teeth at 50 years old whilst someone start to loose at 80 years old etc.

3. Mental functioning is the criteria regarding creativity, memory, learning, mental decline. Weaken remembrance and lack of motivation is the most symptoms found in the elderly. Such is not detected in every elderly.

4. Self-concept is the way the elderly look into themselves. Usually the elderly think that "they get older". The idea directly causes the physical personality, mental feeling and livelihood which are relatively changed according to their idea.

5. Occupation is set by capability of occupation according to the idea of physiological and mental deterioration. General people usually determine that the elderly is the age needed relaxation. They have to cease occupation. Thus the person in ageing means the person beyond the age of working group.

6. Coping with stress and illness is the approach to determine according to physiological and mental conditions. The elderly always confront the disease due to the organ decrepitude. In addition, they may face other social problems causing mental pressure that is mostly found in the person more 60-65 years.

From the meaning given by many academics, in conclusion, the elderly means the person ageing from 60 years with physiological and mental change in decline including less social role and occupation activities.

2.3.2 Elderly Grouping

To determine the person more 60 years is the elderly, Choosak Vejphaet(B.E.2531: 27) and the eastern region non-formal education centre (B.E.2543:

8) present the information from WHO by Professor Dr. Alfred. J Kahn of Colombia University. Age criteria is determined according to the ageing of population in the same age interval.

1. Elderly between 60-74 years old
2. Old between 75-90 years old
3. Very old over 90 years old

Yuriek and other(1980: 31) proposed that the elderly age interval complying to National Institute of Aging of USA could be divided into 2 groups:

1. Young-Old with 60-74 years
2. Old-Old with more 75 years

The eastern region non-formal education centre (B.E.2543: 8) proposed the elderly age interval of Thailand as follows:

1. Age from 60-69 years old
2. Age from 70-79 years old
3. Age 80 years or more old

From the elderly age interval categorized by academic, organization, agencies, the conclusion is the terms are rather similar. In the study, the researcher determines the elderly age interval of Thailand's criteria with 60-69 years old.

2.3.3 Change in the Elderly

Change in the Elderly is studied and explained with resulting in respect of physiological, mental and social process which cause body decrepitude. Wanphen Wongchandra(1996: 10) demonstrated the problem of the elderly on following 3 mains changes.

1. Physiological change
2. Mental and emotional change
3. Social change

With preceding information, it could be concluded that change in the elderly is corporately included the physiological, mental and biological changes in body deterioration regarding age of the elderly. Such changes are relatively caused by mental change, environment interesting, lessen role and social relativity. Unless the

prevention and suitable management on the health, these would mainly cause the illness condition of the elderly.

2.4 Readiness Concept and Theorem

2.4.1 Meaning of Readiness

Thorndike (1930) referred in B.R. Bugelski 1964- 57-59 said to the readiness that it is the response to the desire or requirement on the reality or any arising without much action could spontaneously react.

Carter V. Good(1073 472) provided the readiness as the capability to make decision, desire and to do any activities from maturity, experience, feeling of the learner to develop so as to learn or do activities.

Arthorn Yaowapranee(1977: 49) referred to the readiness as the insight status or condition of each person resulting any actions with successful tendency.

Kanolrat Lahsuwong(1981: 229-230) defined the readiness as the absolute body and mental with preparedness responding to any biological reaction; such as maturity means the absolute body growth of organs, in mental aspect means satisfaction to respond to the stimulus or pleasure to do any actions.

Poolsisri Klaewklangsuek(referred in Wanphen Phisalpong 1983: 41) said that the readiness in learning means the optimum condition and existing experience suitable for learning or acting for any particular activities conveniently of individual.

2.4.2 Readiness Theory

Many theoretician established many theories of readiness. Lindgren(1962: 274) said about readiness theory that in school studying, the student must be ready to learn several subjects. For example the prerequisite subject taken for those who will learn Middle Ages History is Ancient History. The psychologist thinks that the readiness is the complex phenomenon not only the particular experience in school but also include the attitude, moral and responsibility including intelligence, capability, absolute mental health. Such components are the essential factors which the

learners have to possess in search of new learning. With the same approach of readiness in learning of Rousseau(1712-1728), his idea is referred in Wanphen Phsarnphong(1983:40) Prior to providing of children education, the study should be appropriately provided according to nature of children to let them grow completely and be ready for learning. In his writing book *Emile*, he stated that let the nature assist in disciplining prior to parenting guide in education. What to be understood is that none of education is better than instructing them the wrong things. The approach for raising children depended on learner's age. According to Rousseau's advices, the concerned agencies demonstrate the readiness for learning. Preparedness in education prior to education would help the children in fun learning with positive attitude in education and their schools. Thorndike (1913: a) said in the Original Nature of Man regarding the Law of Readiness which is categorized into 3 points:

1. Readiness of operation section would be risen from satisfaction
2. Operating of operation section must not distribute annoyance
3. Unless the readiness for operation, the learning process is contrarily achieved with compulsion, or compelling or force, the operation would cause the annoyance.

2.4.3 Components of Readiness

Downing and Thackeray (1971: 14) divided the components of readiness into 4 factors:

- (1) Physical Factors e.g. generally physical maturity.
- (2) Intellectual Factors e.g. readiness in intellect, perception and capability in logical thinking.
- (3) Emotional, Motivational and Personality Factors e.g. mental security and learning requirement.
- (4) Environmental Factors e.g. social experience; the same point of view of Carter V. Good (1973: 472), he mentioned to the 3 components of readiness namely, maturity, experience and emotion of the learners.

Kamolrat Lahsuwong(1981: 229-230) presented the readiness component is separated for 4 aspects as following:

(1) Maturity means growth in respect of physical and mental and intellect and emotion aspect.

(2) Experience The more individual experience is existed, the more tendency of learning better than those with less experience.

(3) Instructor's arrangement regarding series of lesson Arranging lessons mainly according to the learn would enhance betterment of acquisition of learning with leaning on the subject matter.

(4) Teaching of instructor In efficient teaching, the instructor should principally consider the preparedness of the learners. The learning process is preferably performed regarding learner's capability other than expediting to finish the lessons that is beyond learners' capability for overtaking the lesson.

Banlue Phrueksawn(1975) of which his writing was referred in Wanphen Phisanphone 1983: 44). The children readiness regarding personal conditions is divided into 4 components.

(1) Physiological readiness: health, eying, listening, speaking and muscle relation.

(2) Brain readiness: capability for sequencing the story from pictures correctly.

(3) Emotional readiness: emotional control.

(4) Psychological readiness: understanding in reading, intention to listen, language proficiency.

Naritphong Chaiwong(1997: 19) concluded the preceding readiness with following 4 components:

(1) Physiological aspect: maturity of body growth.

(2) Brain aspect: cognitive function regarding whatever learning or operation.

(3) Emotional and social aspects e.g. satisfaction for the stimulus or learning elements.

(4) Psychological and environmental aspects e.g. variation of experiences regarding learning elements or operation.

2.5 Concept and Theory of Tourism

2.5.1 Tourism Knowledge

M.L. Tui Chumsai(referred in Thiwat Rattanaket 1999: 13) explained the meaning of tourism and travel in the book “Primary of Tourism”. Tourism is regarded as the travel. Unless travel, tourism and travel will not be taken place. Someone who engaged in both tourism and travel, they occasionally mentioned that the tourism means both tourism and travel. The agency which is directly responsible for tourism promotion in Thailand is named Tourism Authority of Thailand. The agency is mentioned for both travel and tourism such as the tourism international organization established after the World War II is called International Union of Official Travel Organization (IUOTO) and the tourism association in Pacific area called Pacific Area Travel Association.

The meaning of tourism by the World Tourism Organization (WTO) is any travels regarding the following 3 universal points:

The first point: Temporarily departing from usual residence to the other place which is not the permanent.

The second point: Voluntarily or satisfactorily travelling, the travelers do neither be forced nor compelled for war.

The third point: Travelling with any purposes for which the actions provide none of occupation or income; but for leisure, relative visit, joyfulness, entertainment, sports, seminar, knowledge and business.

1. Tourism Importance

1) To create job opportunity to local communities directly and indirectly.

2) To stimulate production and economic at local community level as wherever the tourists travel, they have to pay for foods, purchase local products and room for staying overnight.

3) To rehabilitate and conserve the art, culture and tradition which attract tourist interesting so as to strengthen peace, enhance friendship and good understanding. As the act is the approach for which human from different society could be in contact for learning each other.

2. Tourism Objectives

Tourism denotes temporary travel regarding any intention or objects of unintentionally do occupation or provides income. Its intention or objects are divided into 9 kinds.

1) Holiday-Mass Popular Individual is the travel for relaxation to relieve physical and mental exhaustion and take back individual strength for starting tomorrow work.

2) Cultural Religion involves the desire in travel for learning interesting culture or religion.

3) Educational purpose is taken for research and teaching or education or technical visit in the developed countries where the tourists have to stay for a month.

4) Sport and Recreation is the travel for desiring to see or participate sports or play games in the locality.

5) Historical and Special Interests denotes the travel for visiting ancient sites related to the historical matter of fact.

6) Hobbies

7) Visiting Friend/Relation

8) Business The travel involves the businessmen who set their time remain or free during the business transaction in that country. After that they take occasion to take a trip for a period.

9) Conference Congress The travel purposes for conference congress. Usually the seminar program is included at least one trip that assimilates the participant as absolute tourist.

2.5.2 Tourism Industry

(1) Meaning of Tourism Industry

Tourism Industry is composed of 2 terms, “industry” and “tourism”. The corporate meaning is activity derived from factors of production for producing any tourism service begetting convenience or satisfaction. And tourism service is later sold to tourists, foreign or domestic visitors. Tourism industry will produce both variation of products and services. But most are rather unsubstantial ones. What presenting

denotes the traits of mental characteristics to all tourists such as satisfaction, happiness, bad impression etc.

(2) Tourism Importance

Nowadays the global situation is confronting the production and marketing problems on exportation both agricultural and industry products. For example shortage of natural resources, material and energy including trade barriers etc. Surprisingly, the tourism industry is in contrary prone to play high role in import foreign currency income to the country. The circumstance tends to enhance balance of trade and balance of payment. In addition, the movement would create job opportunity and distribute progress to the provinces. For tourism industry importance on country economic and politic, people learn that tourism authority plays crucial role to the country economic and politic. So it is the responsibility of concern parties for closely participatory support to mobilize all resources in harmony with such cooperation. The operation will ensure the tourism industry widely develops for optimum economic and politic of the country.

2.5.3 Components of Tourism Industry

Tourism industry is the industry corporate by variation of products and services. Most tourism industry products are unsubstantial services but reveals mental characteristic from which the tourists would receive in the services. Comprising of several product and services, tourism industry according to the meaning of Tourism Authority of Thailand defines as all business and amenities related tourists with 4 components.

1. Tourism resources
2. Tourism marketing
3. Tourists
4. Tourism business

In study of industry tourism components, the conceptual correlate could be following identified.

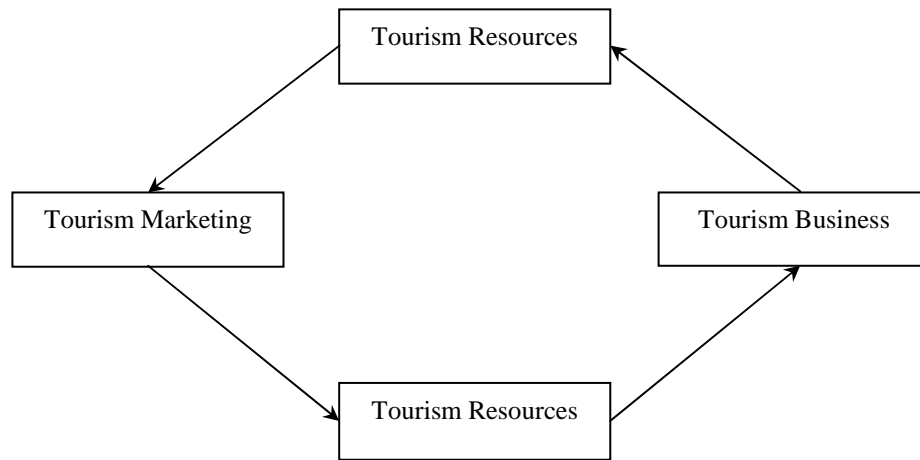

Figure 2-4 Tourism Industry Components

The above figure shows the conceptual correlation of the 4 components of tourism industry. The process starts from the country with tourism resources ready for the reception of its tourists. The country must involve the tourism marketing for which the information to target tourists is provided. The marketing plan would be launched to persuade tourists to visit their natural resources of the country in where the tourists after that express to visit and make a journey according to the received information. Whenever travel and tourism take place, the tourism business will be certainly provided for services no matter the business in association of transportation, accommodation, food and entertainment, travel and guide as well as souvenir in order to completely attain the tourism destination at their requirement. Furthermore, the related business provide the visitors with impressed service which is genuinely motivated them to repeat the trip or suggest to their relatives. Thus the action endlessly generates revolving tourism industry that enhances more and more its development.

2.5.4 Knowledge Management Action Plan

Knowledge management defines as gathering body of knowledge either embodied in individuals or embedded in documents to develop in organization system. The knowledge management efforts are established for everyone in the organization to access of knowledge and develop the individuals to internalize and make personally

the learners. The organizational operation would be typically efficient. As a result, the organization will convert the ability of corporate optimal competition.

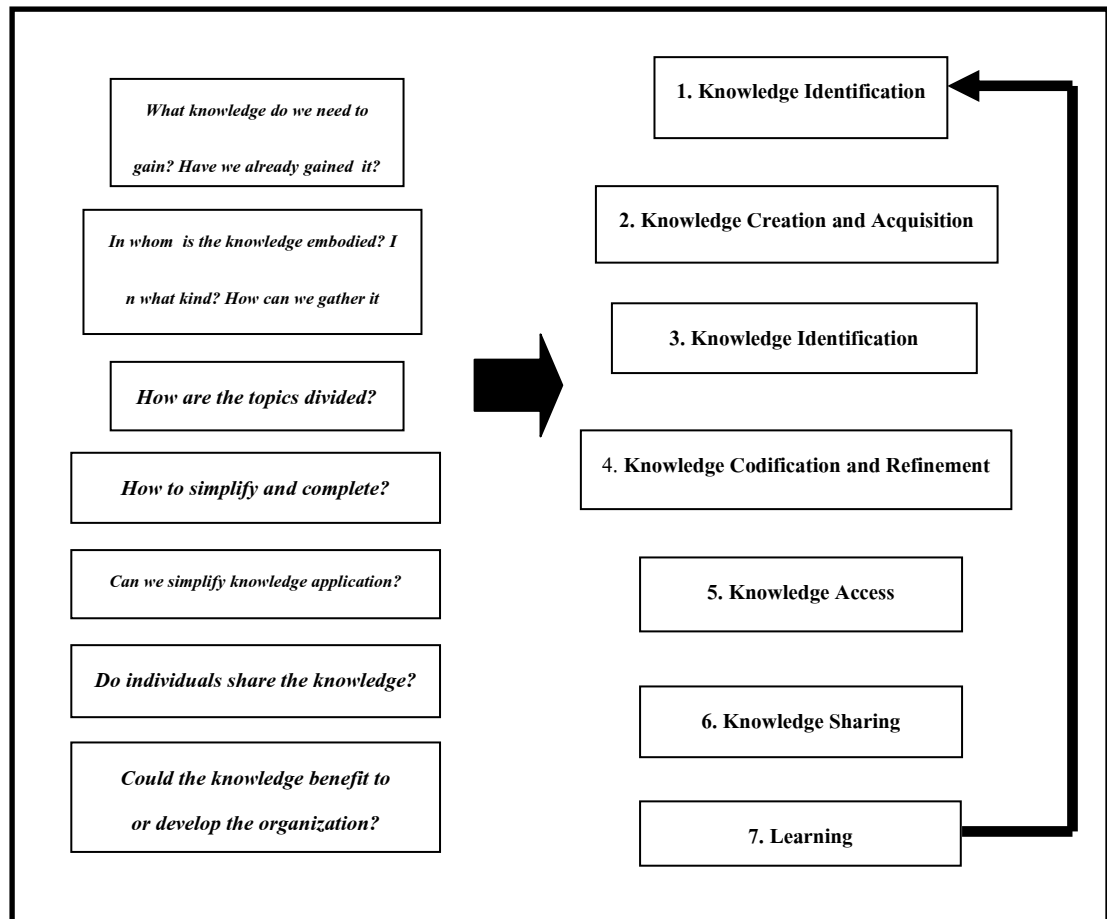

Figure 2-5 Knowledge Management Process

Knowledge Management Process is a process to enhance corporate procedure in knowledge management process acquisition or develop corporate knowledge with 7 procedures:

Knowledge identification – For instance What is vision, mission, target? To attain our goal, what knowledge do we need to learn? Now what knowledge do we have? In What type? In whom is the knowledge embodied?

1) Knowledge creation and acquisition – e.g. new knowledge creation, external knowledge acquisition, established knowledge retaining, useless knowledge eradication.

2) Knowledge organization – The effort is knowledge organization structure to design preparedness in systematically handle knowledge repository organization in the future.

3) Knowledge codification and refinement e.g. standard documentation format, common application language, context adaptation.

4) Knowledge access The process involves knowledge user to access required knowledge easily and conveniently such as IT, Web board, signboard of public relation etc.

5) Knowledge sharing may be acted in many strategies. Explicit knowledge could be in documentation, knowledge data base, IT. While tacit knowledge could be cross project learning, Quality Control Circle(QCC) and innovation, learning community, mentoring system(buddy system), job rotation, (personnel) on loan, knowledge sharing stage etc.

6) Learning should be as part of knowledge organization, knowledge application, knowledge spiral and new experience that revolve ceaselessly.

2.6 Local Administrative Organizations

Local Administrative Organization (LAO) is classified into 5 types e.g. Provincial Administrative Organization (PAO), Sub-district Administrative Organization (SAO), Municipality, the Bangkok Metropolitan Administration (BMA), and the City of Pattaya. These LAOs' structure is similar to national structure that consists of administration sector and legislation sector. The administration sector plays crucial role as an administrator who has more authority than provincial administration of which law and regulation for enforcement according to act are issued by national parliament. By virtue of legislative sector, law promulgation will cover in the specific local area.

1. Provincial Administrative Organization (PAO) governs entire province area. Thailand has 75 PAOs. Its administration body is led by Chief Executive of the PAO and Deputy Chief Executive of the PAO. Provincial council is legislation body. Both Chief Executive of the PAO and council is directly elected by province's population.

2. Sub-district Administrative Organization (SAO) governs Tambol (Sub-district) area. SAO is not established in all Sub-districts where some are only established. Chief Executive of the SAO and Deputy Chief Executive of SAO are the administrator. Sub-district council plays role as legislation body. SAO and Council are directly elected by Sub-district population.

3. Municipality is administrative body for intensive population area that is established for conveniently local administration. There are three sizes of Municipality e.g. Sub-district (Tambol) Municipality, Town (Maung) Municipality, and City (Nakhorn) Municipality which are all established by the Royal Decree on Municipality Establishment. The Municipal Executive Board is the administrator group which is leaded by Mayor. The legislation body is Municipal Council. Both administrator and legislation body is directly elected by local people in Municipal area.

1) Sub-district Municipality is established by two patterns. The first pattern, such Sub-district Municipality is developed from SAO. It is expanded while it has sufficiently intensive population for establishment. This pattern Sub-district Municipality boundary is the same as SAO boundary or part of SAO. The second pattern, existing Sub-district Municipality is populated and extended to other Sub-district due to new town establishment or special establishment. For this case, Sub-district Municipality boundary may cover more than one Sub-district or trans-establishment between Sub-districts.

2) Town Municipality is established by two patterns like Sub-district Municipality that is expanded from Sub-district Municipality or large district or existing Town District. The other pattern is the area that city hall located in which the boundary cannot be established for Town Municipality immediately due to insufficient population and city growth according to law.

3) City Municipality is large Municipality which is established by expand existing Town Municipality. Currently, there are 23 City Municipalities in 21 Provinces. The two provinces with 2 City Municipalities are Nonthaburi and Songkhla each. Pak kred City Municipality is the second City Municipality of Nonthaburi Province and Had Yai Nakhorn Municipality is the second City Municipality of Songkhla Province. Among all City Municipalities, Chiang Mai City Municipality is the biggest which is separated into 4 districts like BMA.

4. Bangkok Metropolitan Administration (BMA) is special administrative organization that combines authority of province, provincial administrative organization, and City Municipality. Its area is different from 75 provinces. BMA is similar to cumulative administrative boundary of 50 City Municipalities to be one special LAO that is separated for 50 districts. Each district is separated for sub-district as Chiang Mai City Municipality. The authority of BMA's district and sub-district are equal to province's district and sub-district. BMA's administration body consists of BMA Governor, Deputy Governor, BMA Permanent Secretary. Concerning legislation body consists of BMA assembly and 50 district councils which are directly elected by BMA population.

5. The City of Pattaya has authority equal to City Municipality which is governed by private organization as juristic person. But, at present, the administrators are changed to Pattaya City Mayor, Deputy Mayor of Pattaya City, Pattaya City Manager and Pattaya City Council similar to general City Municipality.

2.6.1 Local Administrative Organization Component

All levels of LAO structure consist of 3 key personnel groups who play crucial role with different mission or scope of work as specified by law. The LAO management is efficiently performed by the said personnel groups with details presented below.

(1) Legislation Body is the personnel group who issues or modifies local law as well as consent or approval of LAO's Annual Budget which is proposed by Administration body prior implementation of any development of LAO including steering or controlling Administration body for moving toward goal as planned according to local people's need.

In general, legislation body of LAO is local council that member is directly or indirectly elected by local people. Their statuses are politicians whose period of position taken is different by each country. It depends on law such as Thailand and British local council having 4 years of term. This is different from France of which local council has 6 years of term. If local council member makes mistake, deficiency on their job, or behave undesirable behavior with dissatisfaction of local people who votes for them, they will be relieved prior to end of their term.

(2) Administration body is the person or personnel group who responds to LAO administration in terms of policy issue, work plan establishment, proposed projects, budget preparation including supervision and steering permanent staff or local staff to perform their work according to policy, work plan, or proposed project that presents to local people for acknowledgement especially in election campaign. Those implementations are performed for goal achievement, development, problem solving with efficiency and effectiveness.

Person or Administrator such as Chief Executive of SAO, Municipality Mayor, personnel group or Board such as Municipal Executive Board is regarded as political officer the same as member of local council including personnel group or administrator group such as municipal council. All political offers have specific term in position. They may be directly elected by local people or recruiting by indirect election that is different period depending on law of each country.

(3) Operation staff or permanent staff is personnel who have duty for LAO operation which is assigned and controlled by administrator as their director. Those personnel are local staffs who are recruited by passing examination appropriated with such position. They will not be recruited by election as the 2 groups above. It is important that permanent staffs should be the person who live in local area complying with principle or concept that “local people can more understand local area than other who comes from outside”.

2.6.2 Assignment of LAO

LAO has an assignment in 4 key aspects: (Somkid Leartpaitun, B.E.2550; 350-354 referred in paper of Dr. Bukorree Yeehama; B.E.2550:22)

(1) Public Services

This mission includes services that enhance both physical and mental people welfare for encouraging social fare such as education service, health care service, transportation service, recreation service, supporting sport, and enhancing cultural art etc.

(2) Regulation Issue

Establishing regulation of both individual and organizations practice with social order and peace will be regulated by LAO such as local regulation, licenses issue, inspection, supervision, and certification issue.

(3) Strategic Planning

LAO has duty for strategic planning for being frame work of long term implementation of internal organization including concerned external organization for providing services.

(4) Promotion and Advocacy

LAO invites other private organizations or agencies to participate LAO's activities that are benefit for local under LAO promotion and advocacy such as funding to private organizations who perform environmental conservation activities etc.

2.6.3 Conclusion for LAO

Local Administration is the local regulator complying with decentralization principle. Its key characteristic is that LAO regarded as the juristic person is established and independent from central government agencies. It can make any legal act and agreement as well as own or holds properties right beneficial of LAO operation and local people. LAOs have their own permanent officer, properties, budget, and revenue. Local council, all or part of administrators comes from election according to people participation concept on autonomy.

Local administration is the guideline to stimulate local people for thinking, initiating, and finding solutions of local problem solving and development by local people themselves. Therefore, local administration plays crucial role for enhancing education on politic and administration of democracy system as well as closed relationship between democracy and local people way of life really performed.

2.7 Concept of the Tourism of the Elderly Tourist

World Health Organization provides definition of the elderly that they are the persons who have age equal to 60 years old or more. At present, over 2.5 million

elderly are found in Thailand. Physical and mental health care of the elderly should be focused on sufficient rest, regular exercise. The important thing is food consumption. Human body decrepitude cannot be stopped but it can be delayed by healthy food consumption, regularly exercise, and tension decrease in daily life. The healthy food for the elderly can increase immunity and reduce elderly health problem.

Pattern and Behavior of Tourism

The elderly tourists have the following specific tourism pattern and behavior.

- 1) Focus on high quality tourism and services
- 2) Able to purchase on high price service in coupled with greatly value awareness
- 3) Ensure safety
- 4) Service assurance and good health care
- 5) Appropriate activities for their age and health

Moreover, this tourist groups have never worried about traveling expenditures due to their experience on living. They intensive care for goods and services selection. So readiness for supporting this market has to be carefully studied and well prepared.

2.8 Concept of the Frontier

2.8.1 Guideline for Frontier Tourism Development

Principle of international law defines state status with 4 components e.g. population, explicit state boundary, efficient government, and capability for international cooperation. Regarding explicit state boundary, it does not mean that all boundary lines have to be clear for being state according to international law. In the past, concept of the state boundary is defined that the farthest area can be ruled by the state and prompt to protect area upon enemy's attacks. At present, the need of land is increased. Each state needs to explicitly define boundary line between states. Therefore, the current boundary line between states means explicit area that can

exercise sovereignty according to international law (Boundary Division, Department of Treaties and Legal Affairs: B.E.2548)

Boundary Division, Department of Treaties and Legal Affairs (B.E.2548) concluded that border area or boundary line is the area executed by state's sovereignty according to international law. Currently, the most popular boundary line between states is outstanding topography or obstacle topography especially mountain range, river. In case of mountain range is marked for boundary line, the most popular mark is the watershed from which the mountain range divides rain fall into both sides. The water flow direction is applied for fair state's area separation. In case that the river is applied for state boundary, thalweg is the most popular mark applied for clear state's area separation.

Sompong Chumak (B.E.2533) mentioned that topography is applied for natural state boundary line. In general, if two states have no prior agreement or contract on joint boundary line determination, the watershed or thalweg or middle line of channel will be the most popularly applied. Concerning flat area, boundary line is straight line between two or multi marks such as stone mark or permanent structure in that area. This principle is the international method for states' boundary line determination which is usually adopted by nations.

2.8.2 Guideline for Frontier Economic Development of Chiang Rai Province

1. Goal: Land development especially on industrial and commerce investment zone is determined as a gateway of linkage between Thailand and southern China under Economic Cooperation Framework of 6 countries of the Greater Mekong Sub region (GMS) and being pilot project for development prototype in pattern of the 1st border area economic zone of Thailand that could be expanded to others potential border area.

2. Scope of Area Determination: The development covers 3 area e.g.

1) Chiang Saen District is developed for being tourist attraction and the world heritage site by its conservation.

2) Mae Sai District is developed for supporting commerce, services, tourism, and goods distribution

3) Chiang Khong District is developed for industrial investment that is a production base and investment can be linked to neighbor countries.

3. Development Pattern of Border area Economic Zone is performed complying with 3 key components of economic zone e.g.

1) Infrastructure development and supporting plan including town and city planning for determination of development zone is implemented for supporting an investment, economic, social, security, and environment.

2) Privilege and Supporting Measure is determined for incentive package as follows:

A. Tax and non-tax privilege Prior to specific act promulgation, the investor should obtain maximum privilege according to current act. Industrial estate zone's investor is granted import-export tax and income tax exempt according to 3 acts that are:

- General Industrial Zone (GIZ)

- Tax privilege for investor supported by BOI

- Import-export duty free zone is granted by the Department of Customs. Moreover, the investor is facilitated for acquiring infrastructure and supporting establishment of one stop services (OSS) on trade in industrial estate. Investor can establish Inland Container Depot (ICD) which obtains import-export duty free zone privilege.

B. Additional Supporting Measure: Establishment of OSS at border area is launched for checking and releasing imported-exported goods with rapid service including services on legal entry-exit of labor force, tourist and people. Money transaction facilitation, temporary foreign labor allowance, and policy on foreign affair is launched including operation on public relation, project readiness campaign, and international cooperation agreement modification for supporting mutual development.

C. Establishment Management Mechanism: Initial stage, management organization is established for the committee with 3 levels e.g. national level, economic zone level, and industrial estate level. Draft specific act for being able to establish organization empowers the complete management cycle in long term operation to develop special zone for supporting economic activities e.g. trade,

services, tourism, and investment for agriculture including industry production by supporting from government sector.

2.9 Relevant Research

2.9.1 Related Research on Planning and Tourism Management of Chiang Rai Province

Sujittra Banwilai et.al. (B.E.2550) researched a potential and needs of community on planning and tourism management of Chiang Rai Province. The research was conducted by applying questionnaire as a tool for data collection. Sample size was 400 informants who lived in Chiang Rai Province. The outcome was found that communities located on the study area have an potential for being appropriate tourist attraction with components of attractiveness and accessibility. Anyway the potential on community participation was found that the community has never participated in tourism. Problem and obstacle of tourism management in terms of physical characteristic and livelihood are classified in none level. Community in study area needs tourism planning and management in all aspects. The needs which are prioritized are participation in operation & implementation, participation in brainstorming, search of problem and fact findings, benefit maintaining and sharing, monitoring and implementing of evaluation program.

Wiroonsiri Jaima et.al. (B.E.2550) researched a potential, role, and needs of business sector in Chiang Rai Province on planning and management for tourism. The research is conducted by data collection with deep interviewing, conversation, and questionnaire. It was found that business sector had the lowest potential on obtaining information of tourism planning and management. Potential on knowledge of tourism and tourism planning of Chiang Rai was moderately level. Potential on awareness of important of tourism and participation in tourism planning and management of Chiang Rai Province was also moderately level. Business sector in Chiang Rai Province playing role on tourism planning & management of Chiang Rai Province was the lowest level. Business sector needed planning and management mechanism development for tourism of Chiang Rai Province.

Wichara Nuntayana et.al (B.E.2549) researched “Strategies for Developing Tourist with Industrial Country: a Case of Chiang Rai Province”. The objective of study was focused on opinion of Local Administrative Organization, Government/Private Agencies, community organization, agencies concerned with tourism, and people on Chiang Rai Province development to be tourism/industrial city. And the study for finding an appropriate guideline for Chiang Rai Province development. This research is designed for both qualitative and quantitative methods. The data collection was conducted by questionnaire technique applying 4 districts e.g. Muang, Mae Sai, Chiang Saen, and Chiang Khong Districts including deep interview. Data verification was conducted by seminar arrangement. Research outcome was found that according to the organizations’ comment, the tourism and industrial development could support each other. They can be developed in parallel with well management. District which was appropriately developed for being tourist attraction was Chiang Saen District. An appropriate tourism type is socio-cultural tourism. The appropriate industry is agro-industry. But Chiang Rai Province should be developed to be tourism province only. Because the industry can destroy natural resources and environment as well as probably change conventional culture that would certainly cause social problems. The result of parallel development of Chiang Rai is more income of local people with increasing occupation and reducing migration from Chiang Rai Province for job. Chiang Rai Province is a business center of GMS. It is appropriate for development on trade, investment, and tourism. Concerning an appropriate guideline for industry development is focused on agro-business. It should realize on readiness of development policy and strategy of Chiang Rai Province including public relation program should be regularly and continually launched for real time information. Regarding Chiang Rai population’s worries about un-clear policy and plan, insufficient budget, implicit host for implementation, lack of community participation, lack of Government’s sincerity, policy not complying with actual characteristic of the area. The key recommendation is tourist’s need on looking of culture & handicraft. Therefore, the province should promote its conservation and rehabilitation. In addition, the policy and management mechanism should be really practiced. Readiness on resources should be prepared. Above all, the community should participate in impact acknowledgement and provide comments for all steps.

2.9.2 Related Research on Planning and Frontier Tourism Development

Kalaphruek Kueket (B.E. 2541) researched on planning of readiness development for support tourism growth in the frontier. A guideline for Nong Khai Province development which should be developed to be gateway for access of Indo-china region especially access to Lao PDR, Vietnam, and Southern China. Therefore, it should be prepared readiness for all aspects of development to support tourism growth in border area. So Nong Khai Province development will support its tourism growth in border area. The scheme provides a chance for tourism development as well. The development provides important international transportation route, job creation, increasing income, local transportation route development, public utilities and facilities improvement, including environmental problem protection and environmental quality promotion program of Nong Khai Province. These development and improvement will lift up quality of life of people in Nong Khai Province. In view of social and culture, enhancement of cultural identity, wisdom heritage worth, local tradition, and raise relationship between Thailand and Lao PDR will be performed.

Panurungsi Duenhong (B.E.2550) studied the guidelines for Mukdaharn Province tourism development to be tourism town on border area. The targets of research were:

- 1) study on potential and trend as well as opportunity for tourism on border area development of Mukdaharn Province
- 2) study on problem and obstacle of tourism on border area development of Mukdaharn Province
- 3) study on guideline for promotion of tourism on border area complying with province development
- 4) study on impact that might be occurred after opening the Second Thai-Lao Friendship Bridge over Mekong River.

Context analysis and synthesis were conducted according to qualitative research process. The result of study could be summarized as follow 1. Mukdaharn Province appropriates for development to be the trade center, transportation & communication, and tourism in border area that seem to be gateway for access to Indo-china. Its advantage is location that enhances province for being city of trade, investment, and tourism in border area. It is convenient for traveling to Lao PDR and Vietnam.

2. Guideline for enhancing tourism in border area complying with province development plan is cross linkage tourism route from Thailand to Lao PDR and Vietnam, quality of tourist attraction development, active enhancement of local and oversea tourism, and preparedness dealing with any social problems.

3. Impact from opening the Second Thai-Lao Friendship Bridge over Mekong River is rapid economic growth, tourism, development plan and policy of province that has an effect on development implementation program and social & culture. These provide long term impact on attitude, awareness, and culture of local people. Moreover, resources, nature & environment, and daily life are impacted by construction that leads to increasing solid waste, waste water, pollution both air and noise occurred by transportation.

2.10 Document Research Conclusion and Discussion

Result from documentary research of which preliminary data is collected from books, related researches, internet, and concerned agencies' information, reveals that Chiang Rai Province can link neighboring countries with topography factor advantage. It is a gateway to access group of countries in the Greater Mekong Sub-region (GMS) and southern China; for example access to Luang Phra Bang city, Lao PDR by boat, and to Chiang Rung city, China by buses. Such routes become strategic route of province at border area under North-south economic corridor (NSEC) or called strategic route of group of countries in GMS.

After completion of this route, Three districts of Chiang Rai Province would be classified to be special economic zone of the frontier. Chiang Khong District would be developed to be base for industry investment zone that can be linked with neighbor countries. Chiang Saen District would be developed for tourism and could be conserved for being world heritage site. It should be developed for supporting trade, services, tourism, and goods collecting and distribution according to Chiang Rai Province's strategic development plan and enhancement for tourism; providing Chiang Rai being a center for tourism of upper GM; increasing management efficiency to enhance and develop tourism that is economic base of province. Value added of tourism goods should be enhanced with focusing on standard. Consistent development

with complete cycle is enhanced by supporting cooperation among government sector, private sector, and entrepreneur with Local Administrative Organization participation. Those 3 districts located on special economic zone contain important tourist attraction area such as Huay Meng water fall, Ban Sathan Handicraft Center, Tai Lue Weaving Center in Sri Donchai Sub-district, Bug Port, Chiang Saen archeological site, golden triangle, Thai-Myanmar immigration check point called “Dan Mae Sai” etc.

The results from relevant research presents that study is focused on potential and needs of communities on tourism planning and management mechanism at all aspects. These are communities’ participation in operation and implementation, participation in brainstorming, search of problem and fact findings, benefit maintaining and sharing, monitoring and implementing of evaluation program.

Regarding business sector, they need planning and management mechanism development for tourism of province. And the result of study on planning of readiness for development to support tourism growth in border area shows that this development will lift up quality of life of people in local area. In view of social and culture, enhancement of cultural identity, wisdom heritage worth, local tradition, and raise relationship between Thailand and Lao PDR will be performed. The result of study of “Strategies for Developing Tourist with Industrial Country: a Case of Chiang Rai Province” with sample from 4 districts e.g. Muang, Mae Sai, Chiang Saen, and Chiang Khong Districts presented that organizations provide comment on tourism and industrial development can support each other. They can be developed in parallel with well management. An appropriate tourism type is social-culture tourism. Concerning appropriate industry is agro-industry. But Chiang Rai Province should be developed to be tourism province only because industry could destroy natural resources and environment as well as change conventional culture that is the cause of social problems. In addition, policy and management mechanism should be really practiced. Readiness on resources should be prepared. Community should participate in impact acknowledgement and provide opinion for all steps of community tourism planning and management including policy and plan preparation for tourism enhancement.

CHAPTER III

RESEARCH METHODOLOGY

In the study on the Readiness of Local Communities in the Mekong Riverside for Promoting Border Tourism to Support the Elderly Tourists in Chiang Khong District, Chiang Rai Province, the researcher collected the data from the documentary research and the survey research by applying the survey form and interview with the following research implementation processes and details.

3.1 Research Implementation and Processes

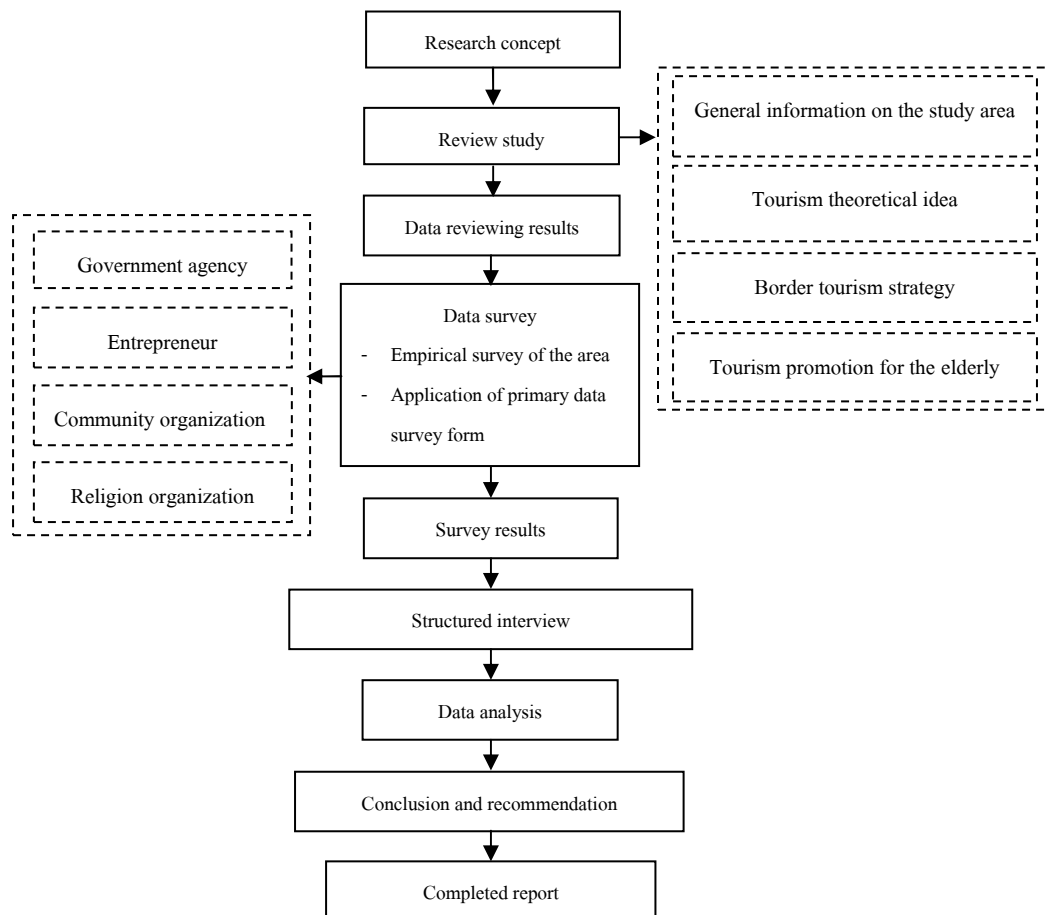

Figure 3-1: Concept of Research Implementation and Processes

3.2 Designing and Creating Process of Primary Data Collecting Instruments

The survey research is to employ the results of documentary research to plan for implementing the primary data collection, for example the border tourist attraction development and management, readiness of local communities for promoting border tourism to support the elderly tourists, and participation of the local communities in promoting tourist attractions. The survey research methodology can be classified into the following steps.

3.2.1 Scope of the Research

3.2.1.1 Scope of study issues

Study the readiness of local communities in the Mekong Riverside for promoting border tourism to support the elderly tourists in Chiang Khong District, Chiang Rai Province

3.2.1.2 Scope of study areas

Study the local communities in the Mekong Riverside in Chiang Khong District, Chiang Rai Province. Chiang Khong is a district which must be prepared for the development in compliance with the border strategy plan, and is the area in Chiang Rai Special Economic Zone Project. It is the door opening to Mekong River Sub region where trade, investment, and tourism will be linked all together.

3.2.2 Target population and sampling

3.2.2.1 Target population

This research is to study the readiness of the local communities in the Mekong Riverside for promoting border tourism to support elderly tourists in Chiang Rai Province. The researcher has specified the target population as follows:

1. Government agency group consisting of local administrative organizations.
2. Business entrepreneur group consisting of hotels, accommodation, and touring company.

3. Community organization group consisting of house wife group, weaving group, jewelry group, and food processing group.

4. Religion organization group consisting of temples

Table 3-1: Number of Population Separated by the Sample Groups

Population group	Chiang Khong District
1. Public sector group	8
2. Business group	
- Hotel, accommodation	29
- Restaurant	15
- Touring company	7
3. Community organization group	31
4. Religion organization group	56

3.2.2.2 Sampling

This research which is to study the readiness of local communities in the Mekong Riverside for promoting border tourism to support the elderly tourists in Chiang Rai Province applied the target population multi-stage sampling with the following details.

Step 1: The purposive sampling is applied to select the sample district from 18 districts of Chiang Rai Province. The selected sample is Chiang Khong District because it has the Fourth friendship Thai-Lao Bridge Construction Project. The bridge will link up Thailand and Laos, and enable the transport of goods in and out the countries. It is regarded as the linkage of trade and investment, as well as the tourism development.

Step 2: The purposive sampling is applied to select the sample sub-districts from 7 sub-districts based on the sub-district boundary in the Mekong Riverside. The selected samples are 3 sub-districts of Chiang Khong District, consisting of Wiang Sub-district, Sri Donchai Sub-district, and Rimkong Sub-district

Step 3: The simple random sampling is applied to select the 4 sample groups located in the boundary of the sample sub-districts selected in Step 2, including 1. government agency group; 2. business entrepreneur group; 3. community organization group; and 4. religion organization group.

Table 3-2: Number of sample groups

Sample group	Total
1. Government agency	4
2. Establishment	11
3. Community organization	13
4. Religion organization	23
Total	51

3.2.3 Research instruments

This study is the survey research and the data collection instruments are as follows:

1. Close-ended questions and open-ended questions – The questionnaire respondents can give the answers by themselves.
2. Structured interview – deep interview information associated with the observation to collect the data in each study issue, including executives, heads of local government service in Chiang Khong District for social, economic, and tourism development.

Question subjects for the government officers:

Major subject 1: Readiness of human resources

Minor subject 1: Readiness of government agency personnel

Major subject 2: Readiness of equipment and places

Minor subject 1: Readiness of tourist attractions in the area

Minor subject 2: Readiness of accommodation and amenities

Minor subject 3: Readiness of community

Major subject 3: Readiness of knowledge

Minor subject 1: Readiness of tourism promotion knowledge

Minor subject 2: Readiness of elderly tourist taking care
knowledge

Minor subject 3: Readiness of border development format

Minor subject 4: Readiness of tourism development approach

Major subject 4: Readiness of public sector management in the area

Minor subject 1: Readiness of management

Question subjects for tourism business entrepreneurs:

Major subject 1: Readiness of human resources

Minor subject 1: Readiness of tourism business entrepreneurs

Major subject 2: Readiness of equipment and places

Minor subject 1: Readiness of tourist attractions in the area

Minor subject 2: Readiness of accommodation and amenities

Major subject 3: Readiness of knowledge

Minor subject 1: Readiness of tourism promotion knowledge

Minor subject 2: Readiness of elderly tourist taking care
knowledge

Minor subject 3: Readiness of border development format

Minor subject 4: Readiness of tourism development approach

Major subject 4: Readiness of public sector management in the area

Minor subject 1: Readiness of management within the tourism
establishments

Question subjects for community organization:

Major subject 1: Readiness of human resources

Minor subject 1: Readiness of community organization

Major subject 2: Readiness of equipment and places

Minor subject 1: Readiness of tourist attractions in the area

Minor subject 2: Readiness of accommodation and amenities

Major subject 3: Readiness of knowledge

Minor subject 1: Readiness of tourism promotion knowledge

Minor subject 2: Readiness of elderly tourist taking care
knowledge

Minor subject 3: Readiness of border development format

Minor subject 4: Readiness of tourism development approach

Major subject 4: Readiness of public sector management in the area

Minor subject 1: Readiness of management within the
community organization

Question subjects for religion organization:

Major subject 1: Readiness of human resources

Minor subject 1: Readiness of religion organization personnel

Major subject 2: Readiness of equipment and places

Minor subject 1: Readiness of tourist attractions in the area

Minor subject 2: Readiness of accommodation and amenities

Major subject 3: Readiness of knowledge

Minor subject 1: Readiness of tourism promotion knowledge

Minor subject 2: Readiness of elderly tourist taking care
knowledge

Minor subject 3: Readiness of border development format

Minor subject 4: Readiness of tourism development approach

Major subject 4: Readiness of public sector management in the area

Minor subject 1: Readiness of management within the religion
organization

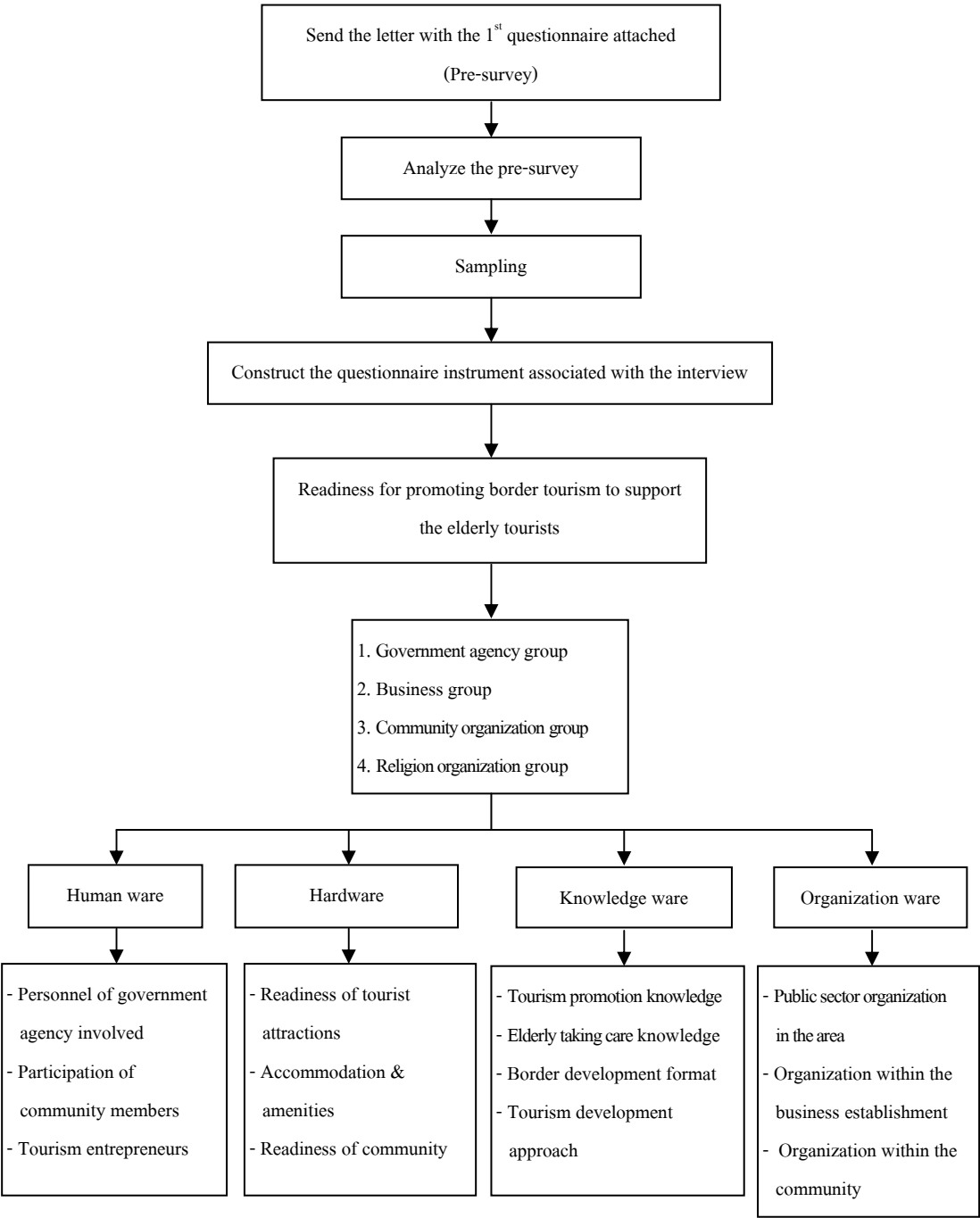

Figure 3-2: Concept of Questionnaire Construction for the Research

3.3 Primary Data Collection Process

The researcher proceeded to collect and gather the data by going to the area, took all the data for studying, analyzing, and synthesizing to cover the points needed to study as follows:

1. Problems and obstacles of the border tourism promotion in the study areas
2. Readiness, promotion, and opportunity for developing the border tourism to support the elderly tourists
3. Plan for development the border tourism to support the elderly tourists in accordance with the future development

3.3.1 Survey

Applied in the data collection were the survey of areas, condition, problems, physical management, tourism resource management, and tourism promoting basic factors to seek the target groups, important data providers, and the feature of groups implementing the study area-related activities with and without the participation as appropriate.

Area observation

The researcher applied the means of questioning, note taking, observing, and watching the physical feature of tourist attractions so as to associate these data with the data collected from the other sectors

- Tourist attraction potential
- Potential of social and economic infrastructure, and public utility service for the tourism
- Community's way of life in the areas on daily basis
- Culture and popularity of the people in the areas

3.3.2 Structured interview

The researcher applied the in-depth interview, in association with the observation, to the major data providers of each study issue, including the executives, heads of local government agency in Chiang Khong District, for social, economic, and tourism development.

3.4 Data Processing and Analyzing Process

The primary data were analyzed by means of descriptive analysis, and all the primary data collected according to the specified objectives were analyzed by the statistical method, for example frequency, mean, and percentage. Then the research results were concluded and recommended, and the report of the research was completely developed.

CHAPTER IV

RESULT OF THE STUDY

This research aimed at analysis the readiness of various sectors in the Chiang Khong District border area, Chiang Rai Province involved in promoting tourism, based on studying, surveying and analysis of the border tourism situation in Chiang Khong District, Chiang Rai Province. This is to study the readiness of local communities such as local administrative organization group, business group, community organization group and religious organization group, to analyze the readiness in promoting border tourism and supporting the elderly tourists in order to propose a policy to promote and organize the border tourism to support the elderly tourists.

The research objectives are defined as follows.

1. To study, survey the readiness of local communities in promoting border tourism to support the elderly tourists in Chiang Khong District, Chiang Rai Province.
2. To propose the policy in promoting and organizing border tourism to support the elderly tourists.

The research results are defined as follows.

This research studied in the area of Chiang Khong District, Chiang Rai Province. Chiang Khong District is located in the east of Chiang Rai province on the Mekong Riverside, 114 km. far from Chiang Rai. It has relatively flat river plains alternated with the mountainous terrain coverage the area of 836.9 square kilometers. Chiang Khong District forms the tourism gateway. Each day there are both Thai and foreign tourists pass through Chiang Khong immigrant post (international post) to other tourist attractions in Lao People's Democratic Republic (Lao PDR) and Southern China. The popular routes are by boat to Luang Prabang and by bus to Chiang Rung in Southern China. In addition, the construction project of the fourth bridge across the Mekong River at Chiang Khong district is supposed to complete in 2555 B.E. In case

this project is over, there will impact on the service sectors in such an area because there will be a distribution center, labor force required and service sectors such as restaurants, hotels and tourism facilitation, instead of crossing the river by boat and ferry at Bug Pier of Chiang Khong District. The collected data in the studied area is determined on the area of 3 Sub-districts, which is adjacent to the Mekong River, Chiang Khong District, Chiang Rai Province, featured as Wiang Sub-District, Sri Don Chai Sub-District and Rim Kong Sub-District.

Figure 4-1 shows the area of Chiang Khong District

Based on the survey study and interview in the 4 sampling groups, including Local Administrative Organizations, Business Entrepreneur, Community Organizations and Religious Organizations to survey the situation of border tourism

and the readiness of local communities in Chiang Khong District, Chiang Rai Province by means of questioning the community sampling opinions by using the questionnaires and empirical depth interviews with each sampling community representatives. This is to convey the study results to analyze the readiness in promoting border tourism to support the elderly tourists so as to set up the policy proposals from 12 sampling and present the study results in each issue.

Hence, the study is divided into two parts by the following objectives.

4.1 Study Results, Survey the situation and readiness of local communities.

4.1.1 Human ware

4.1.2 Hardware

4.1.3 Knowledge ware

4.1.4 Organization ware

4.2 Results of Sampling Depth Interview

4.2.1 Residence Entrepreneur

4.2.2 Local Public Administration

4.2.3 Restaurant Entrepreneur

4.2.4 Tourism Entrepreneur

4.1 Study Results, Survey the situation and readiness of local communities.

4.1.1 Business Enterprise Entrepreneurs

4.1.1.1 Rim Khong Riverside

(1) Human ware

The Rim Khong Riverside Hotel has the human ware in promoting tourism and supporting tourists in general, but no support and care especially for the elderly tourists. According to the hotel provides the same standards in all segments, it can support the elderly tourists.

(2) Hardware

The Rim Khong Riverside Hotel is located on the main road and in the Chiang Khong center. Therefore, it is convenient to travel and easy to stay

in as well as enable to visit nearby attractions such as Phra Kaew Temple and solely big catfish breeding source of Thailand. The hotel also provides infrastructure system and security officers to support the tourist.

(3) Knowledge ware

The Rim Khong Riverside Hotel lacks of knowledge on special supporting the elderly tourists. Nonetheless, the hotel staffs know about the tourist attractions in Chiang Khong District and its neighboring areas to recommend the tourists on every natural and cultural attractions of Chiang Khong. The hotel has recognized the importance and the changes occurred after the Fourth Friendship Bridge is completed.

(4) Organization ware

The hotel has provided the 3rd floor rooms to support the elderly tourists since it has two lower floors and another one upper floor. As the 3rd floor room has no stairs and has restaurants, it is the most suitable for the elderly. After the bridge completion the hotel projects to have the inner location improvement and maintenance to be clean, safe and comfortable. In addition, there are advertising plans to welcome the tourists to stay in before traveling over to the neighboring countries. If the bridge is completed, there will be transportation and sound travelling. The government is required to promote the advertisement of the existing tourist attractions in Chiang Khong District to attract the tourists to come here.

4.1.1.2 Boom House.

(1) Human ware

There are the business enterprise staffs to promote tourism and support tourists in general, but no support and care especially for the elderly tourists. The staffs only facilitate the tourists stayed in the boom houses.

(2) Hardware

The hotel is located on the main road and in the Chiang Khong center. Therefore, it is convenient to trip and easy to stay in as well as having natural surroundings along Mekong Riverside to see the neighboring countries. In addition, the hotel has only one floor. It is convenience for the elderly tourists to stay in and has healthy food provided. These tourists enable to have a walking tour to visit nearby

attractions such as Phra Kaew Temple and Walking Street on Saturdays. Besides, the hotel provides enough infrastructures to support the tourists.

(3) Knowledge ware

The Boom House lacks of knowledge on special supporting the elderly tourists, however, the hotel staffs know about the tourist attractions in Chiang Khong District and its neighboring areas to recommend the tourists on every natural and cultural attractions of Chiang Khong. The hotel has got the information of the construction of the Fourth Friendship Bridge which is 5 kilometers far from Boom House.

(4) Organization ware

The quality caring and standard of services provided for the elderly tourists are similarly as those of the general tourists. The government support is needed to seriously develop the old town of Chiang Khong District to be a tourist attraction, livable, clean and safe town. Moreover, if the fourth friendship bridge is completed, the public relations on tourist attractions should be held by the public sectors. This is to attract the tourists to visit and facilitate them to cross to the neighboring countries.

4.1.2 Community Organizations

4.1.2.1 Sri Don Chai Women Weaving Group

(1) Human Ware

Mrs. Wankaew Phiromphlat, the Leader of Sri Don Chai Women Weaving Group informed that there were 260 members grouping for professionals in the community to generate extra income for members. And, there is no especially nominated committee to take care of the tourism promotion. The group members are people living in the area and enable to guide on natural and cultural tourist attracts available in Chiang Khong District.

(2) Hardware

Sri Don Chai Textile Woven Group is located Ban Srimongkol, 188 Moo 14, Sri Don Chai Subdistrict, Chiang Khong District, Chiang Rai Province. It manufactures and assembles products from group members to

distribute to the general customers and tourists. It is located on the main road of the district, which is convenient and easy to visit for tourists interested in textile weaving.

(3) Knowledge ware

The textile weaving is a traditional wisdom inherited within the community for a long time. In the past, the fabric is made to the community, but currently produced to trade more. Hence, the members have got the news about the tourism promotion and the fourth friendship bridge construction from the government. The group was able to attract the tourists because the fabric is its long cultural heritage and represents the way of life of Tai Lue.

(4) Organization ware

Considering the group management, the group members enable to weave the textile from their own households or textile plants. In addition, the budget gained from the savings of group members, membership fees and financial support from the community development will be allocated into the entire production. The group will distribute and process products according to customer requirements to meet all ages with their own quality control and standard. The group also needs help from the government in promoting the knowledge to improve more up-to-date products in order to serve the customer needs and assisting in the distribution growth.

4.1.2.2 Ban Had Khrai Housewives Group.

(1) Human Ware

Mrs. Manee Sakruangrit Sak, the Leader of Ban Had Khrai Housewives Group has produced and distributed the processing freshwater algae (*Kai*) or water weed. This group has got totally 42 members, mainly the elderly living in five villages in Municipality. They work and earn their extra income for members, but nobody is responsible for the food recipes invention to directly support the elderly tourists.

(2) Hardware

This group is located at Moo 7, Wiang Subdistrict, Chiang Khong District. Currently, this group has minor problems of raw materials due to the Mekong River has less water when China closed the dam resulting in less quantity and quality of the algae (*Kai*). The raw algae (*Kai*) are actually abundant from January to April and are available throughout the year seeing as algae (*Kai*) are purchased from

their members and community. The Group has got distribution channels for distribution to various tourist attractions and trade fairs, such as Piers, Hotels Chiang Rai Airport, Rong Khun Temple and also sold with Nanthawan souvenirs.

(3) Knowledge ware

The community has cooked the algae from the past to present and it is considered as Had Khrai wisdom. Moreover, the community has still believed that to eat the algae at least once a year help the body healthy. This is consistent with the results of scientific research that algae are rich of nutrients that are beneficial to the body. Hence, the algae recipes and product varieties are made from the group members for tourists to buy. The group members are also perceived of the fourth friendship bridge construction.

(4) Organization ware

Ban Had Khrai Housewives Group has developed various products by originating the recipes and packaging, including attaining the quality and standard of Educational Institutes, Chiang Rai Provincial Health Office, Chiang Khong Agriculture Office and Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality. The products will be sold at the Group Office and the exhibition of the public and private sectors. The administrative budget of Agriculture Office and Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality is then spent for algae oven and its accessories at the beginning of the production. Ban Had Khrai Housewives Group wants the government to promote the algae market and assists in the operation budget. The group is now operated from the enterprise community loan. If the Fourth Friendship Bridge was completed, they want the government to suggest and guide in the deal preparation, the growth of the algae market channels and promoting their products to be known to both local and foreign tourists as well as upcoming visitors.

4.1.3 Religious Organizations

4.1.3.1 Phra Kaew Temple

(1) Human Ware

Phra Kaew Temple is located in Wiang Subdistrict Municipality. The Abbot, in collaboration with the Village Headman Moo 8, Wiang Subdistrict, Chiang Khong District, Chiang Rai Province has focused on the

importance of cultural tourism and has promoted Temple tourism to be well-known to the tourists.

(2) Hardware

Temple of Phra Kaew Temple is currently being restored. It is only Chiang Khong Temple made of teakwood. There are Three Seasons Green Jade Kong Buddha Image and Buddha's relics enshrined and be sacred for the tourists to and worship. There is also the slope footpath to facilitate the elderly tourists to worship the Green Jade Kong Buddha's Image. In addition, Phra Kaew Temple is a place to arrange activities in promoting tourism such as the prostration of Buddha's relics and Buddha's Image at night, etc. These activities will be held every Saturday by the cooperation of the community itself.

(3) Knowledge Ware

The Abbot himself lacks of knowledge and doesn't focus on the promotion of tourism seriously. Then, the Village Headman has educated the citizens in the temple and the community because the temple is apt to promote tourism. The community enables to earn income and Chiang Khong District will be well-known to the tourists by organizing activities in promoting tourism.

(4) Organization ware

Based on Phra Kaew Temple policy, the temple, in collaboration with the Village Headman and the villagers has a policy in promoting tourism. The temple will be one of the tourist attractions to draw all tourist groups, especially the elderly tourists and be the center of activities in promoting Chiang Khong culture. The temple has been improved, restored and prepared to accommodate more tourists. If the Fourth Friendship Bridge construction is completed, the temple requires the government to help in budgeting in order to develop the temple area and assists in publicizing the tourist attractions in Chiang Khong District, which currently the government hasn't executed yet.

4.1.3.2 Had Khrai Temple

(1) Human Ware

Had Khrai Temple is located in Ban Had Khrai Moo 12, Wiang Subdistrict, Chiang Khong District. There is nobody promote and develop tourism including take care of the elderly tourists.

(2) Hardware

Had Khrai Temple is located in Wiang Subdistrict Municipality. It is only one big catfish breeding source of the world, located in front of the temple and has 2 viewpoints between Thailand - Laos boundary. Next to the area near Mekong River in Chiang Khong District, there will be a road construction along Mekong River starting from Ban Had Khrai to Ban Hua Wiang where the tourists can see the panorama along the Mekong. Furthermore, there are souvenir shops outside the temple for tourists to purchase, however, there is no slop footpath and toilet to serve the elderly.

(3) Knowledge ware

The abbot lacks of knowledge and doesn't seriously focus on the tourism promotion. However, the abbot has a policy to promote tourism for the elderly because the temple surrounding is quiet, inchaotic, suitable for meditation practice for all ages, especially the elderly. The construction of the Fourth Friendship Bridge is acknowledged, but there is no policy to support such changes.

(4) Organization ware

Had Khrai Temple has a policy to promote tourism for the elderly and encourages the villagers and tourists to practice meditation, listen to sermons during Buddhism ceremony on every April 17th to 19th. There is also a Big Catfish worshipping and hunting at the front court of Had Khrai Temple, which is only one in the world. The Big Catfish hunting can be held once a year during April of each year so as to conserve the Big Catfish. Currently, there is no Big Catfish hunting since the number of Big Catfish has reduced. Therefore, the Big Catfish hunting is made only to inherit and remain the heritage of traditional Had Khrai villagers. In addition, the Songkran festival will be greatly held every year at Pla Buek Pier at the front court of Had Khrai Temple and Bug Pier.

Had Khrai Temple wants the government to continuously promote and develop the Big Catfish Museum for children to study in the future. The completed construction and process should be made and opened to service the tourists. Considering the interrupted construction is due to the problems within the agency.

4.1.4 Local Organizations

4.1.4.1 Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality.

(1) Human Ware

Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality has got the Tourism Development Officers, Office of the Municipal Clerk of Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality to take responsibility in promoting and developing tourism in Chiang Khong District, while the security of tourists will be in charge by Chiang Khong District Police Office.

(2) Hardware

Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality has set up the Tourist center to promote and publicize tourism and tourist attractions in Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality area covering 5 villages in Wiang Subdistrict, including Phra Kaew Temple, Had Khrai Temple and Big Catfish Museum. In Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality area, there are facilities and services for tourists such as hotels, restaurants, travel agencies and OTOP shops, etc. In addition, the municipality's infrastructure and its utilities are able to accommodate the tourists, who visit and stay in Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality area.

(3) Knowledge ware

Office of the Municipal Clerk has encouraged the staffs and trained the staffs on tourism at the Provincial Office as well as taken them to study and visit the promoted tourist attractions in order to apply the knowledge gained through training to develop and promote tourism in Chiang Khong District. There is no education and training on caring to support the elderly tourists.

(4) Organization ware

Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality has developed the strategies and approaches of tourism. Regarding the tourism development, the Tourist Service Center was established to promote tourism and public relations of Chiang Khong District, together with development and improvement the tourist attractions as well as construction of new tourist attractions. From these strategies, Major of Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality has initiated vision and policy of tourism as follows.

1. Make the advertising board in the community to communicate and promote tourism
2. Ongoing improve Pha Than multi-purposed courtyard to be a recreation place and tourism pier.
3. Provide the budget to improve Big Catfish Museum to be the learning exhibition of Big Catfish and Mekong living things including the way of life and livelihood along Mekong River.
4. Arrange the Big Catfish Museum to be the learning Science center, in collaboration with universities or Science organizations as well as having Science camp.

Wiang Chiang Khong Subdistrict Municipality hasn't yet developed the strategies and approaches to support changes after the final construction of the Fourth Friendship Bridge.

4.1.4.2 Wiang Subdistrict Municipality

(1) Human Ware

Wiang Subdistrict Municipality hasn't got the Tourism Development Officers of Office of the Municipal Clerk to directly take responsibility on tourism, while the security of tourists will be in charge by Chiang Khong District Police Office.

(2) Hardware

Wiang Subdistrict Municipality has covered 5 villages in Wiang Subdistrict, including Huay Tong Waterfall, Huay Meng Waterfall and Nong Bua Park. There are also facilities and services for tourists such as hotels, guesthouses, restaurants, travel agencies, souvenir shops and health club centers, etc.

(3) Knowledge ware

Office of the Municipal Clerk has encouraged and trained the staffs on tourism at the Provincial Office; however, there is still no education and training on caring to support the elderly tourists.

(4) Organization ware

Wiang Municipality hasn't developed the strategies and approaches of tourism as well as the policies in promoting tourism to directly support

the elderly tourists. Nonetheless, this Municipality has formed the policies to support changes occurring after the completion of the Fourth Friendship Bridge. The aforesaid policies are City Planning Policy focusing on road improvement and connected road construction to R3a transportation routes, and Community Waste Management aiming Wiang Municipality to be livable, clean and safe.

4.2 Sampling Interview

4.2.1 Residence Entrepreneurs

Mr. Kamon Hongboonherm, Boom House Hotel Owner and Consultant of Chiang Khong Travelling Club, Address: 406 / 1 Moo 1, Wiang Subdistrict, Chiang Khong District 57140.

Current Situations:

Chiang Khong District has got the attracted natural resources such as mountains, rivers and weather to accommodate tourists. However, it isn't aware of good management; Chiang Khong thus hasn't prepared to provide knowledge on supporting and caring of the elderly tourists. According to the government hasn't strongly concerned on supporting and caring of the elderly tourists, Local organizations don't have enough responsibilities and two municipalities have separated their administrations together with lack of cooperation in promoting tourism seriously. In addition, those corporate executives also lack of tourism vision. Considering the current situation, the tourism has decreased greater than 60% because of political turmoil.

Recommendations:

- Should prepare and educate people about the special and appropriate care of the elderly tourists, in terms of organic food, residence, spa, etc.
- The government should help on funding in promoting tourism including developing of existing natural, cultural and traditional tourist attractions of local people to be well-known and attracted more tourists, such as solely Big Catfish

Breeding Source in Thailand, which is neglected without public relations or development.

- The government should provide infrastructure, in collaboration with relevant agencies to build Chiang Khong, which is a border town, to be a gateway to Indochina. This is to accommodate the changes occurred when the Fourth Friendship Bridge is completed and led Chiang Khong to be a livable and secure town for community people and tourists.

- Should have the research to gain understanding in order to achieve this goal faster and direct to the point more, such as education and preparation of well-being living, accommodations for long stay elderly tourists.

- The local people should participate in tourism development, in collaboration with the government because the aforesaid development has firstly required the changes of corporate executives' vision so as to gain the same basic knowledge and to prepare for the development simultaneously. These will be beneficial to both people and government to build up income from tourism.

- If the Fourth Friendship Bridge is completed, the government should focus and manage to support the changes occurred. It is probably a new business town, which intruded to destroy the culture, nature and environment of Chiang Khong, that currently is an old town.

4.2.2 Local Public Administrations.

Mr. Songphol Ketsopha

Village Headman Moo 8, Wiang Subdistrict, Chiang Khong District Current Situation

The Community Moo 8, Ban Wiang Kaew has organized the local cultural courtyard on Saturdays such as Kan Tok eating, Thai blessing ceremony, Kad Mua, etc. in order to attract tourists. As Chiang Khong is a quiet town and has natural and cultural attractions suitable to travel for tourists, especially the elderly, many projects have been proposed to the government agencies to provide supports but haven't been accepted. The tourist attractions are also lack of advertisement, leading Chiang Khong not to be interested enough to the tourists. Besides, it lacks of language specialists to

welcome and communicate with foreign tourists and tour operators are also regardless of the tourism promotion of tourism in Chiang Khong District, aiming only used this district as a border crossing to neighboring countries.

Recommendations:

- The agencies should come in to support on budget, public relations and knowledge of the tourism to community, based on the community projects proposed to the government organizations to develop the local tourism.
- Chiang Khong Municipality should come in to promote the natural tourism and ways of people living in the community to attract tourists. Since tourism is defined as the organizational policy, the organizations should be strongly focused and supported.
- If the construction of a new Chiang Khong-Laos bridge is completed, the community should prepare to cope with the further changes occurring in economy, social and tourism.
- The government should provide the language specialists to train and educate the community so that the community can welcome and serve the tourists.

4.2.3 Restaurant Entrepreneurs

Khun Phuwit Vichayathanakorn, the restaurant owner, Assistant Vice President of Travelling Club - Chiang Khong District and Assistant Vice President of Networks - Address: 23 / 7, Moo 8, Wiang Subdistrict, Chiang Khong District, 57410.

Current Situations:

The Government are little enthusiastic in tourism and unaware of the Big Catfish Breeding Source, which is only one source in Thailand. Chiang Khong District should be encouraged as a tourism center instead of just being a passage town to the neighboring countries only. Regardless of the government supported, the tourism entrepreneurs are jointly collaborated in promoting tourism in their own region. However, there are no signs to tourist attractions in the area so it is difficult for tourists to entry. There are also problems of improper solid waste management affected to the tourism image.

Recommendations:

- Should have the conservation of the old towns in Chiang Khong District, in conjunction with the development of new towns that are incurred after the final construction of the Fourth Friendship Bridge in the future.
- Should drive Chiang Khong to be the cultural attractions, highlighted in the ways of people living in the local communities to promote the increasing income and not only be the passage town across to neighboring countries.
- Should plan and manage tourism properly to accommodate tourists in the future after a new bridge completed
- The government should come in to make traffic signs recommended the tourist attractions in Chiang Khong because now tourists don't know how to visit those of Chiang Khong tourist attractions.

4.2.4 Tourism Entrepreneurs**Current Situation:**

Chiang Khong District has still sustained the natural and cultural resources fit to tourism, especially the elderly tourists. However, the Municipality doesn't promote and develop the historic tourist attractions, culture and tradition existing in the area to attract tourists. Moreover, there is no cooperation between entrepreneurs and communities to promote and manage tourism. This is managed in commercial tourism rather than the conservative tourism of Chiang Khong peace town.

Recommendations:

- Should promote and invite the entrepreneurs and the community to cooperate in tourism management in order to gain most advantages to all groups in the area.
- Municipality should strongly promote and develop tourism through budget, public relations and then educate those involved in tourism of the region.
- Should promote the eco-tourism both cultural and natural tourism in the area because this area remains its art and culture under the community ways as well as having abundant natural fertility.

CHAPTER V

DISCUSSION

The Study on the readiness of local communities in the Mekong riverside for promoting border tourism to support the elderly tourists of Chiang Khong District, Chiang Rai Province is designed to meet the study objectives to survey the readiness of local communities in promoting border tourism to support the elderly tourists in Chiang Khong District, Chiang Rai Province and the policy proposals preparation in promoting and organizing border tourism to support the elderly tourists. Information in the resulting research can be applied as basic data for enhancing to support the elderly tourist.

This research is the qualitative research that is approached by in-depth interview technique on 12 sample groups from 3 Sub-Districts (Wiang, Sri Don Chai, Rimkong), Chiang Khong District, Chiang Rai Province. Sampling groups which are interviewed to obtain comments are derived from Rimkhong Riverside Hotel, Boom House, Sri Don Chai Handed-Woven Fabric Groups, Ban Had Khrai Housewives' groups, Pra Kaew Temple, Had Khrai Temple, Wiang Chiang Khong Sub-District Municipally, Wiang Sub-District Municipally. Structured in-depth interview technique is applied to the target group representatives e.g. residence entrepreneur, Local Administrative Organizations, restaurant entrepreneur, and travel agencies. Qualitative Research is the research that does not concern with numerical data but focuses on details finding of less target sampling groups. The results of study can be discussed and grouped as following points.

5.1 Local Community's Human Resources Readiness Analysis (Human Ware Analysis)

Some of the eastern part of Chiang Khong District is adjacent to Mekong River of which the opposite side is Huay Sai Town, Bor Kaew District, Lao PDR. At present, it can be seen that local community of Chiang Khong District is ready to

support tourist visit or transit to neighboring countries. In the past, Bug Port of Chiang Khong District is the transit point that all tourists have to travel by boat or ferry. But in future, it is expected that the 4th Thai-Lao Friendship Bridge is suppose to complete in B.E.2555. Upon the bridge completion, the traffic in Chiang Khong will certainly increase for transportation and travel. Actually, Chiang Khong's population has low density. Local people live their rural way of life with easy and plenty of kindness and helpfulness to each others. The result of study is found that lodging and hotel entrepreneurs render services and facilitate all tourist groups with same standard services. Concerning the communities, peoples are grouped to be community's organizations, *"People in community is grouped by shareholding with annual dividend"* spoken by Manee Sakreungrid (Interview). Local raw material is processed to be goods or souvenir for tourists such as freshwater algae *"Kai"* or water weed, Tai Lue hand woven fabric. These provide a supplementary income for local people. In view of religion organization group, community tourism development is paid particular attention by the temples which can be developed for art and cultural tourist attractions. Those tourists are interesting in such temples *"Teak Buddhist Monastery of our temple is the one in Chiang Khong District"* said by Abbot of Pra Keaw Temple. All business organization, community organization, and religion organization in Chiang Khong District do not provide staffs to directly service the elderly tourist. Regarding municipally in area, the Office of Municipal Clerk assigns some its section to be responsible for tourism promoting and development. For tourists safety is the responsibility of Chiang Khong District Police Station who take care community safety and peace.

Therefore, community readiness on human resources is found that all organizations in Chiang Khong lack of particular knowledge and capability staffs on the elderly tourist promoting and development. It should be assumed that they are not ready for supporting the elderly tourists. Furthermore, Chiang Khong District is small border without supporting elderly tourist activities. This is one reason that local communities do not provide staffs for supporting especially for the elderly tourists. Local community needs persons or officers to be sent by central government to provide knowledge on taking care and support the elderly tourist because this target

group market has increasing potential growth. And they will play important role of tourism industry in the future.

5.2 Analysis of Local Community Readiness on Place Facilities (Hard Ware Analysis)

Chiang Khong District has been developed as being a district located on special economic zone of Chiang Rai Province that links trade, investment and tourism. It plays crucial role as a gate way to Indo-China region. In daily tourism situation, both local and foreign tourists travel thru Chiang Khong immigration check point (International Check Point). Their destinations are tourist attractions of Lao PDR and Southern China. The most popular tourism route which has been using for 10 years consists of by boat and by bus. Tourists travel to Luang Prabang town by boat and to Chiang Rung town of southern China by bus. At present, the 4th Thai-Lao Friendship Bridge is constructing to link with R3a route. This facility provides the convenient transportation and tourism. Local people expect that upon the Bridge opening in B.E.2555, Goods Distribution Center will be established. Labor of service sectors both food restaurant and hotel is more vivacious. The outstanding of Chiang Khong District is peacefulness and local people way of life is simple with plenty of nature and art as well as culture tourist attractions. These are appropriate for the elderly tourists who need recreation. *“Chiang Khong is peaceful town that is appropriate for the tourists especially the elderly tourists”* said by Songpol Kedsopa. The interested tourist attractions of district are Pra Kaew Temple, Sri Don Chai Temple, Tai Lue Hand Woven Fabric, Center, Hard Khrai Giant Catfish Breeding Center, Bug Port, and Huay Meng Waterfall. In Chiang Khong District, there are community organization groups which assist tourism enhancement to be well-known such as Sri Don Chai Handed-Woven Fabric Group, Ban Had Khrai Housewives Group. The products are produced and have a number of product outlets such as group's work place, tourist attractions in Chiang Khong District, and public and private fairs. Therefore, it is convenient for purchasing local products or souvenirs. Concerning current environment management for places and facilities particularly

supporting the elderly tourists, related to tourism in Chiang Khong District, such preparation has not yet be provided for. Result of study is found that elderly tourist facilities such as slope path, handrail walk path, and handrail in rest rooms are not provided by lodging and hotel entrepreneur groups. In Pra Kaew Temple, Three Seasons Green Jade Kong Buddha Image and Buddha's relics are enshrined. It is a tourist attraction of art and culture in Chiang Khong District. A slope walk path is provided for the elderly tourists that is convenient for entry to pay respect to Three Seasons Green Jade Kong Buddha Image. The other temple is Hard Khrai Temple where the area in front of the temple is scenic view point of Mekhong River banks between Thailand and Lao PDR. A road along with Mekhong River bank in Thailand is constructed from Ban Hard Khrai to Ban Hua Wiang. Tourists can see atmosphere of Mekhong River side together with tranquility in the temple that is appropriate for all tourists (any age and any sex) for meditation and practice the dharma especially for the elderly tourists who need their mind peacefulness. Concerning public sector, they will provide facilities to support increasing tourists after the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge. Tourist services center for tourism enhancement and public relation of Chiang Khong District will be establishing including sufficient public facilities and utilities will be prepared for tourists who visit and stay overnight in municipally.

Therefore, community's place and facilities of Chiang Khong District are ready to support tourists due to cooperation among local communities for tourism enhancement and pushing Chiang Khong District to be the border tourism town. So it will presumably attract tourists to visit and spend much money in Chiang Khong District as well as increasing local communities' income by these activities. Regarding the elderly tourist facilities, all local community organizations have not recognize to pay attention as it should be. Therefore, those facilities have not yet provided at tourist attractions. It is difficult for the elderly tourists to access tourist attractions.

5.3 Analysis of Local Community Readiness on Knowledge (Knowledge Ware Analysis)

The unique culture and tradition of Chiang Khong are outstanding and its scenic view is beautiful as well as fertile natural resources with comfortable climate for travelling “*Chiang Khong District has enrichment resources that is maintainable the natural conditions and appropriate cultures for tourist attraction*” said by Mr.Suwat. Result of the study is found that all organization groups perceive that all tourists who visit this area expect for seeing the unique tradition, culture, and local way of life. The residence entrepreneurs have recognized the importance and the changes occurred after completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge construction. If the bridge is completed, travelling will be more convenient. Therefore, more tourists will visit with high hotel occupancy rate. But in aspect of the elderly tourist services, hotel staffs lack of knowledge and understanding for specially taking care elderly tourists. Community organization group and religion organization group also perceive the 4th Thai-Lao PDR Friendship Bridge construction. But they do not recognize the incoming changes and impact that may be occurred after the bridge completion. The result of Chiang Khong population is composed of various ethnic groups and they obtain inheritable local wisdom generation to generation. Especially Tai Lue hand woven fabric is the identity of Tai Lue community of which their local wisdom is inherited from ancestor for long time ago. “*Long inheritance hand woven from ancestors*” said by Waen Kaew Piromplad. It is a good evidence for indicating Tai Lue way of life. Every year in April, Mekhong River at Chiang Khong, *Kai* (local name of water weed in Mekhong River) is usually collected by local people. Preserved by solar dry, *Kai* may be added with ingredients such as sesames, galangal, lemon grasses etc. that can be fried for consumption. Its taste is sweet and crispily. Local people believe that if we take *Kai* once per year, it will provide good health and physical strength throughout the year “*Consumption Kai once a year, it helps physical strength and energize all year round.*” told by Manee Sakruangrit. At present, *Kai* is processed to be OTOP product under trade mark of Ban Had Khrai Housewives’ groups. It is supplementary income of community groups. For religion organization group, the abbots of Pra Kaew Temple and Had Khrai Temple, have not knowledge on tourism promoting and they need public sector or specialists to provide training on tourism

promoting. Because the temples need to be a component attracting tourists and they will assist community tourism. The Office of Municipal Clerk encourages its staffs that are responsible for tourism. They are trained on tourism by provincial organization for Chiang Khong District tourism promoting and development. But such training course does not include knowledge for the elderly tourist services. Regarding the 4th Thai-Lao Friendship Bridge construction, public sector provides idea that it should stimulate Chiang Khong economic; therefore, public facilities and utilities are proposed for construction to support economic growth in future. Considering to Chiang Khong tourism, it is found that both local and foreign tourists pay more attention to visit. A problem of local community found is lacking of English skill to communicate with foreigners. *“Insufficient language specialists for reception and communication with foreign tourist”* said by Songpol Kedsopa. Public sector should provides training on foreign language skill to local communities to welcome the foreign tourists. So readiness on knowledge of local community is found that all organizations in the communities perceive the 4th Thai-Lao Friendship Bridge construction. Such perception is obtained from local people and government agencies who survey the area for bridge construction preparation. But local people, who own surrounding land of bridge, are interesting in selling land to the government sector at high price. Therefore, only some local people gain benefit from bridge construction. In aspect of readiness for the elderly tourist reception, all groups lack of special knowledge and understanding for services. In this regard, public sector has to focus on the elderly tourist reception as well as foreign language skill. For that the local people are capable to welcome and support the foreign tourists

5.4 Analysis of Local Community Readiness on Organization Management (Organization Ware Analysis)

Chiang Khong District is developed and brought into the development following to the border strategic plan and be the area in the Special Economic Zone project of Chiang Rai Province which is the strategic support town of the Greater Mekong Sub region-GMS Level. The aforesaid development will result in the

international import-export leading to the rich tourism resources of the tourism route, considered as the access route trade and investment including the tourism development. Through the development of tourism route linked to the southern China with R3a route linking Thai-Lao PDR and Southern China. The 4th Thai-Lao Friendship Bridge under construction is the linkage of R3a facilitating convenient transportation and tourism. Upon its completion, all tourist segments will make more their entry into Chiang Khong District or travel conveniently for Lao PDR and China. Tourist attractions in Chiang Khong get ready to support the tourists due to its natural tourist attractions with several art and culture; especially for the elderly tourists who need for recreation and relaxation. The findings are found that the at present, tourism entrepreneurs in Chiang Khong do not have the supporting policies for the elderly tourists and there is no systematic management. If the establishment realizes on the importance of this tourist group and provides facilities for the elderly in terms of the information for the tourism planning, transportation services, hotels and accommodations including other systematic and full services to meet the elderly needs, this tourist group will be more interested in travelling in Chiang Khong District. The hotels get ready to support the general tourists. Anyhow, we do not have special management and readiness to support the elderly tourists. *“Get ready to support the tourists but lack of good management.”* spoken by Kamol Honboonherm(Interview)

According to the religion organization, based on Phra Kaew Temple’s policy, the temple, in collaboration with the Village Headman and the villagers, has a policy in promoting tourism. The temple will be one of the tourist attractions to draw all tourist groups to be the center of activities in promoting Chiang Khong culture. The temple has been improved, restored and prepared to accommodate more tourists when the Fourth Friendship Bridge construction is completed. Had Khrai Temple has a policy to promote tourism for the elderly and encourages the villagers and tourists to practice meditation, listen to sermons. There is also a Giant catfish worshipping and hunting at the front court of Had Khrai Temple, which is only one in the world. In case the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge, Kad Khrai Temple will attract the tourists to visit in Chiang Khong District. For local organization, Sri Don Chai Textile Woven Group and Ban Had Khrai Housewives Group have not special policies in tourism promoting. Anyway, they make invention and develop the diversified products

within their groups to meet the requirement of all tourists groups. Both local organizations need the public sector for supporting knowledge in product development for modernization and popularization. The support will include expansion of more market channels to the tourists. Public sector does not concern to the tourism as it should be, *“Public sector seem less enthusiastic about tourism”* said Phoowit ichayathanakorn(Interview). Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality has strategic plans and guidelines to promote and publicize tourism of Chiang Khong District. But none of strategies are determined for supporting the impact after the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge. Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality considers that its construction area is beyond municipality's area so it is not important to focus on the deal. Wiang Chiang Khong Sub-District Municipality has neither strategic plan and guidelines for tourism promoting and development, nor the policies to specially support the elderly tourists. But the municipality focuses on economic enhancement and transportation other than tourism promoting. The substantial development is performed by road improvement and road construction to connect the transportation route of R3a route and the incoming 4th Thai-Lao Friendship Bridge.

Based on the readiness of local organization in management aspect, the local organization still lack of the readiness in management and set up the policies in tourism promoting. For the reason that Chiang Khong District is not actually tourism town. All local organizations do not recognize the importance of special supporting the elderly tourists. But they focus on the tourists in general who will visit more after the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge. The local organization need public sector to support and develop the tourism in terms of budget, knowledge training on taking care of the elderly tourists, more information for tourism promotion of Chiang Khong District, preparation of personnel providing the special knowledge to support the elderly tourists and languages to welcome and communicate the foreign tourists. Due to the fact that lacking of the public sector's cooperation in tourism promoting of Chiang Khong District is promoted to bring about Chiang Khong to be the border tourism town following to the border strategic plan and be the area in the Special Economic Zone project of Chiang Rai Province. Furthermore, they need

public sector planning and management for readiness to support the incoming changes after the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge.

CHAPTER VI

CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

6.1 Conclusion According to the Study Objectives

The Study on the Readiness of Local Communities in the Mekong Riverside for Promoting Boarder Tourism to Support the Elderly Tourists is performed by surveying stakeholders' comment. The primary and secondary data is collected, processed, and analyzed. The outcomes can be explained complying with research's objectives as follows;

1. To study and survey on readiness of local communities in boarder area for supporting the elderly tourists in Chiang Khong District, Chiang Rai Province. The outcome reveals that the study area is located on 3 Sub-districts (Wiang, Sridonchai, and Rim Kong) of Chiang Khong District, Chiang Rai Province. Some of the eastern part of Chiang Khong District is adjacent to Mekong River of which the opposite side is Huay Sai Town, Bor Kaew District, Lao PDR. At present, Chiang Khong District is the area where more local and foreign tourists pay more attention to visit. The tourist attractions consist of nature attraction, culture & tradition, and local life style such as Pra Kaew Temple, Huay Meng Waterfall, Tai Lue Hand Woven Fabric Center located in Sir Don Chai Sub-district, and Giant Catfish (*Pla Buek*) Museum where are the places that tourists can purchase local products e.g. Tai Lue Hand Woven products, baked *Kai* (algae) or water weed. Tourists who visit Chiang Khong can across Mekong River to Luang Phrabang. This topography factor facilitates Chiang Khong District as the border town that can link to neighboring country with land and waterway transportation. It provides Chiang Khong with development preparation according to strategic plan for boarder town development. Furthermore, its area is located on Special Economic Zone Project of Chiang Rai Province supporting Greater Mekong Sub-region strategy. As a result of such development, the scheme will provide efficient import-export activities among neighboring countries including tourism development, therefore, tourism route which is developed to be the linkage route to

southern China with R3a route. The route can thoroughly link Thailand-Lao PDR-Southern China. The 4th Thai-Lao Friendship Bridge under construction will link to R3a route. These facilities provide convenient transportation and tourism. After the 4th Thai-Lao PDR Friendship Bridge will be opening in B.E.2555, local people expect that Goods Distribution Center should be established. The need of labor for service sectors both restaurant and hotel is vivacious with preceding related factors. It is presumably that Chiang Khong District is suitably developed to be a tourist attraction of Chiang Rai Province. As its good atmosphere, peacefulness, having unique tradition and culture are functionally key factors of Chiang Khong District development for supporting tourist visit especially for elderly tourists. This tourist group has tendency to potentially grow in the tourism market and are taking crucial role to the tourism industry in the future. Therefore, the stakeholders in tourism both public and private sectors including community's members should start to earnestly pay attention to this tourist group. Readiness should be prepared for supporting elderly tourism by studying of readiness of local administrative organization group, business group, community organization group, and religion organization group consisting of the 4 following aspects; 1) Human resources readiness(Human Ware) 2) Place readiness(Hard Ware) 3) Infrastructure and knowledge(Knowledge Ware) 4) Management readiness of hotel and guest house entrepreneur(Organization Ware). It is found that personnel or human resources have not yet be ready to support the elderly tourist. But facilities and places are ready to support the elderly tourists to whom are provided with the room on the ground floor. Therefore, they do not need to use stairs for ascending or descending. For hotel receptions, they have not special knowledge for providing services to the elderly tourist. Anyway, they can suggest them the tourist attractions in Chiang Khong District. Concerning management aspect, it can be expected that after the 4th Thai-Lao Friendship Bridge is completed, it will certainly provide convenient transportation. The tourist volume will be increasing as a consequence of the bridge opening. Regarding readiness in preparation of hotel rooms, they should be improved for cleanness and safety as well as public relation plan should be lunched for providing more information to the tourists. The community organization groups lack of personnel on tourism campaigns and services for the elderly tourists. Regarding the places and amenities of this group, they can provide goods producing areas in response

to tourists' need. The produced goods are appropriate for all tourist groups. But the actual policy and plan management in response to the elderly tourist needs have not been prepared. Upon the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge, the readiness in response to this issue has not yet been prepared to challenge the changes by the groups. People need public sector for assisting on marketing enhancement and providing supported budget. The religion organization groups in area need to disseminate art & culture of temple that is quite locally unique. The temples are thereby provided to be cultural tourist attractions of local communities. But they lack of knowledge on tourism enhancement and development. So they need persons who can provide with knowledge on tourism enhancement and development for communities in attracting tourists. Furthermore, they need public sector to involve in enhancement and development for existing tourist attractions in expediting the completion. Such as the Phra Kaew Temple, the Giant Catfish Museum. So that they will be ready to open for tourists visit upon of the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge. These tourist attractions will provide the tourists with a variety of information and knowledge on art and culture as well as annual giant catfish worship that is the only one place in the world. According to two Wiang District Municipalities, as a local administrative organization, they lack of tourism enhancement officers or officers who are directly responsible for tourism enhancement. But tourism enhancement activities are taken responsibility by the Office of Municipal Clerk of which their officers also lack of knowledge for supporting the elderly tourists especially on tourist facilities and services such as hotel, guest house, restaurant, travel agencies, souvenir shop, and work place for health services etc. Public facilities and utilities of municipality can support the tourists that visit and stay in the area. Concerning tourism enhancement policy, the policy-making has been taken but it is not be seriously implemented. Therefore, people in the communities claim for more tourism attention and interesting of the public sector. Regarding plan to support after the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge, the town planning is set up as the plan in focusing on road construction and improvement for convenient transportation and supporting bridge construction.

2. To prepare policy proposals for promoting and management of boarder tourism to support the elderly tourist. The research outcome is found that natural

resources on the area of Chiang Khong District are the attractive place such as natural tourist attractions, mountain, river, climate, art and culture tourist attractions, temples, and archeological sites. At present, insufficient appropriate management and tourism campaign have not yet provided to Chiang Khong. It is not enough attractive for the tourists regardless the preceding factors. So Chiang Khong District does not have the readiness for providing knowledge regarding taking care and supporting the elderly tourists. The result of study is presented that policy proposals of promoting and management border tourism to support the elderly tourists should be subsequently prepared. The public sector operation thereby involves promoting tourism for readiness in response to the elderly tourists. Local people do not strongly play important role on tourism promotion. Moreover travel agencies do not awareness on tourism promotion in Chiang Khong District which is merely used as Chiang Khong immigration check point to entry to neighboring countries. Public sector should provide related infrastructures for launching Chiang Khong as the border town and gate way to Indochina. It will definitely support the incoming changes after the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge. The program will enable Chiang Khong District to be habitable and safety for local people and tourists. If the 4th Thai-Lao Friendship Bridge is completed, the public and private sector should focus on the importance and management for supporting the incoming changes. New town may be occurred from business activities that probably invade to destroy the culture, nature, and environment of Chiang Khong District actually sustaining old city at present. Public sector should arrange for the personnel who are language specialists so as to train the local people. Therefore, they can welcome and render services to the foreign tourists

6.2 Recommendations for Research Outcome Application

Recommendations of the study and survey provided for any researchers for further study are following included.

1. Communities in the study area can apply comments of study target groups for community tourism development appropriate to environment, community, and readiness preparation for incoming problems.
2. Communities in the study area can employ recommendations and needs of various occupation groups for community development. Therefore, tourism development plan can be conducted in response to local people's needs and attracts all tourist groups.
3. Concerned agencies can employ this information for policy development to promote and manage border tourism to support the elderly tourists complying with the study area potential.
4. The resulting research can be applied for problem solving of others communities of which their physical area and way of life characteristics are similar to the study area

6.3 Recommendations for Further Study

The result of study is found that all local communities lack of readiness on knowledge on the elderly tourist services, insufficient readiness of internal organization management for supporting the elderly tourists, and readiness for tourism promotion after completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge. Because they consider that the bridge has not yet been completed. Therefore, they pay less attention to prepare any policy or plan to support the incoming changes. The study for determination of work plan, project, promotion activities, human resources development, and Chiang Khong District's performance to support the elderly and others tourist prior the completion of the 4th Thai-Lao Friendship Bridge should be wholly conducted in terms of short term and long term plans. For the reason that this study is limited by time restriction and scopes of the research. Some substantial contexts deserved particular attention is lacked due to beyond scope of the research. Furthermore, substantial information beneficial to this research cannot be found in any sources. So additional studies which should be conducted are presented below.

1. An additional study on personnel preparation and functions of hotel and other types of lodging should be performed for services development according to international standard appropriate to the elderly tourist.

2. Additional study on guidelines for public relation activities should be carried out to promote the border tourism in supporting the elderly tourists. The study project should include the guidelines for encouraging local people to pay more attention on local tourist attractions and participatory of them for its sustainable development.

3. A social context and culture of studied communities should be performed that is base for tourism development as well as mitigation measure to prevent changing from tourism development in local area.

4. The study should be conducted on strategies for development management of tourist town with border town or appropriate tourism pattern supporting the elderly tourists which focus on their living and accommodation in pattern of long stay

5. The need of information on public relation for foreign tourists that visit countries in GMS with the same tour style should be studied and investigated.

6. The potential and public relation frame work of neighboring countries that are connecting point of each other in terms of pattern, context, and communication channel should be studied for being information to develop public relation of the study area for the linkage with neighboring countries.

BIBLIOGRAPHY

- _____.(2551). เขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย.
http://www.chiangkhong.com/development/cr_zone.htm สืบค้นเมื่อวันที่15 ตุลาคม 2551
- Sproule,K.W.(1996). Community-based Ecotourism Development:Identifying Partners in the Process. The Ecotourism Equation:Measuring the Impacts. Bullein Series Yals School of forestry and Environmental Studies. Number 99. New Haven : Yale University.
- Tippawadee Sareeruengrong.(2006). The border maket role in tourism promotion ChongMek border maket. A thesis Sumitted in Partial Fullfillment of the Requirements for the Degree of Master of Science (Environmental Planning For Community And Rural Development) Faculty of Graduate Studies. Mahidol University.
- กองเขตแดน กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย.(2548). คู่มือปฏิบัติการและคำแนะนำเกี่ยวกับชายแดนของประเทศไทย. กรุงเทพฯ:กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย.
- ชยันต์ วรรณะภูมิ.(2537). คู่มือการวิจัยคุณภาพเพื่อการพัฒนา. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชูกลิ่น อุณวิจิตร และคณะ.(2549). ศักยภาพและความต้องการในการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สำนักงานการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- ธเนศ ศรีสถิต.(2542). บทบาทของท้องถิ่นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน กรณีศึกษา ชายหาดชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาชนบทศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา.(2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ ซี.พี.บุ๊คสแตนด์บาย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา.(2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ บ.เพรสแอนด์ดีไซน์ จำกัด.

- ประเวศ วสี.(2535).องค์กรชุมชน ทางรอดของรัฐบาลและสังคมไทย. หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน, 10 ธันวาคม 2535
- ปริญญา พรหมมินทร์.(2542). บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จ.กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิกุล สิทธิประเสริฐกุล.(2543). การจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ของ อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รักษ์พงศ์ วงศาโรจน์ และคณะ.(2550). โครงการวิจัย บทบาทขององค์กรภาครัฐหลักที่มีผลต่อการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนบนพื้นที่เกาะช้าง กิ่งอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด.สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- วราชิต มัชฌมบุรุษ.(2550). รูปแบบและพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ. <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=111822> สืบค้นเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2551
- วิชร นันตะยานา และคณะ.(2549). แนวทางในการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวคู่กับเมืองอุตสาหกรรม : กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย. ชุดโครงการการวิจัยการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- วิรุณศิริ ใจมา และคณะ.(2550). ศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจ ใน จ.เชียงราย ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย.ชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนกลุ่มจังหวัด ล้านนา.สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- สมพงษ์ ชุมาก.(2533). องค์การระหว่างประเทศ: การรักษาและส่งเสริมสันติภาพระหว่างประเทศ. รัฐศาสตร์สาร ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2533).กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว.2550. การท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก. <http://www.tourism.go.th/images/stories/1.Ref.%20;%20Policy%20of%20Tourism%20for%20Child%20-%20Older%20Person-Disable%20Person-pregnant.pdf> สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2551

สุจิตราภา พันธุ์วิไล.(2550). ศักยภาพและความต้องการในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนในจังหวัดเชียงราย.ชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนกลุ่มจังหวัดล้านนา.สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

สุดิน ชาวหินฟ้า.มปป. กระบวนการผลิตสารคดีท่องเที่ยวและบันเทิง.

www.krirk.ac.th/faculty/Communication_arts/trueexpert/@information/mca9322/planing_production.doc สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2552

APPENDICES

APPENDIX A

อำเภอเชียงของ

อำเภอเชียงของ เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดเชียงราย ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่ราบ สลับ กับเทือกเขา มีพื้นที่ด้านทิศตะวันออกบางส่วนติดกับแม่น้ำโขง ซึ่งฝั่งตรงข้ามคือ เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีประชากรอาศัยอยู่ในพื้นที่หลายเชื้อชาติ เช่น ไทลื้อ ขมุ มูเซอ แม้ว เข่า โดยกลุ่มไทลื้อโดยมากจะอาศัยอยู่ที่ บ้านห้วยเม็ง และบ้านศรีดอนชัย อพยพมาจากทาง สิบสองปันนา ทางตอนใต้ของประเทศจีนปัจจุบันยึดอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก เคยทำสวนส้มกันจนมีชื่อเสียงโด่งดังแต่ปัจจุบันด้วยโรคภัยยะชาชาวบ้านเลยเลิกทำสวนส้มไปหลาย ราย หันไปทำไร่ข้าวโพดเหมือนกับชาวบ้านใกล้เคียงแทน เชื้อชาติขมุตั้งอยู่ที่บ้านห้วยกอกเป็น หมู่บ้านเล็กๆที่มีประชากรไม่มากนัก ประชากรในอำเภอเชียงของโดยส่วนมากทำอาชีพเกษตรกรรม เช่นทำนา ไร่ข้าวโพด สวนส้ม สวนลิ้นจี่ สวนส้มโอ และพืชผักต่างๆเป็นต้น

อำเภอเชียงของ มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย เช่น น้ำตกห้วยเม็ง ศูนย์หัตถกรรมบ้าน สถานี และศูนย์ผ้าทอไทลื้อตำบลศรีดอนชัย ทุกวันที่ 17-19 เมษายน บริเวณท่าจับปลาบึก (ลานหน้า วัดหาดไคร้) จะมีการบวงสรวงและจับปลาบึกซึ่งหาได้ก็เดียวในโลก และช่วงสงกรานต์บริเวณ ท่าเรือบักจะจัดงานมหาสงกรานต์อย่างยิ่งใหญ่ทุก ๆ ปี สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มีมากมาย เช่น กล้าขอบเนยศรีลานนา ผ้าทอศรีดอนชัย และสินค้าหัตถกรรมบ้านสถานี

ขนาดและที่ตั้ง อำเภอเชียงของ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขงห่างจากเชียงราย 114 กม. ตาม เส้นทางสาย อ.เชียงแสน-เชียงของ (ทางหลวงหมายเลข 1129) เป็นทางเลียบริมฝั่งโขง ระยะทางจาก เชียงแสนประมาณ 55 กม. มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 836.9 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับแขวงบ่อแก้ว (ประเทศลาว)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงบ่อแก้ว (ประเทศลาว) และอำเภอเวียงแก่น

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเวียงแก่น อำเภอขุนตาล อำเภอพญาเม็งราย และ

อำเภอเวียงเชียงรุ้ง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอดอยหลวงและอำเภอเชียงแสน

การปกครองส่วนภูมิภาค อำเภอเชียงของแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 117 หมู่บ้าน

1. เวียง	(Wiang)	14 หมู่บ้าน
2. สถาน	(Sathan)	16 หมู่บ้าน
3. ครึ่ง	(Khrueng)	11 หมู่บ้าน
4. บุญเรือง	(Bun Rueang)	10 หมู่บ้าน
5. ห้วยซ้อ	(Huai So)	23 หมู่บ้าน
6. ศรีดอนชัย	(Si Don Chai)	18 หมู่บ้าน
7. ริมโขง	(Rim Khong)	11 หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งอำเภอประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลตำบลบุญเรือง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบุญเรืองทั้งตำบล
2. เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลเวียง
3. เทศบาลตำบลเวียง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเวียง (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ)
4. องค์การบริหารส่วนตำบลครึ่ง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลครึ่งทั้งตำบล
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสถาน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสถานทั้งตำบล
6. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยซ้อ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลห้วยซ้อทั้งตำบล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศรีดอนชัยทั้งตำบล
8. องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลริมโขงทั้งตำบล

APPENDIX B

เส้นทางยุทธศาสตร์(ไทย-จีน)

ภาพที่ 2-7 เส้นทาง R3 เชื่อมต่อโครงข่ายคมนาคมขนส่งทางถนนในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง
ที่มา: เชียงของ คอตคอม(ออนไลน์)

เส้นทาง R3A เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง R3 นับเป็นเส้นทางเศรษฐกิจสำคัญ ที่จะนำประเทศไทยไปสู่การเปิดตัวในการแข่งขันทางการค้าภูมิภาคสากลของกลุ่มน้ำโขงที่ยั่งยืนมากยิ่งขึ้น เพราะศักยภาพของเส้นทางนี้ เป็นจุดเชื่อมโยง 2 เส้นทาง คือเส้นทาง East-West Economic Corridor และเส้นทาง North-South Economic Corridor ซึ่งสามารถขนส่งสินค้าออกสู่ทวีปต่างๆผ่านทางท่าเรือ เช่นท่าเรือเมะละแหม่ง(พม่า) ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือดานังและท่าเรือจินเหมย (เวียดนาม) ที่สำคัญทำให้สินค้าจากทวีปต่างๆ สามารถขนส่งทางบกไปมาอย่างสะดวกในระยะทางที่ใกล้กันมากยิ่งขึ้น จึงนับว่าเส้นทาง R3 เป็นตัวเปิดเส้นทางยุทธศาสตร์ทางการค้าสายใหม่ที่มีอนาคตน่าจับตามองอย่างยิ่ง

การพัฒนาและปรับปรุงเส้นทาง R3 เกิดขึ้นจากแผนความร่วมมือในกรอบ GMS ที่จะนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) โดยมีธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asia Development Bank-ADB) เป็นผู้ให้การสนับสนุนหลักในการผลักดันการเชื่อมต่อโครงข่ายคมนาคมขนส่งทางถนนในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง เส้นทาง R3 ถูกแบ่งออกเป็น 2 เส้นทางอีกด้วย

เส้นทาง R3A ระยะทางรวมประมาณ 1,200 กม. เชื่อมโยงไทย-ลาว-จีน จากเชียงของ-ห้วยทราย-หลวงน้ำทา-บ่อหาน-จิ่งหง-ซือเหมา-คุนหมิง

เส้นทาง R3B ระยะทางรวมประมาณ 1,053 กม. เชื่อมโยงไทย-พม่า-จีน จากแม่สาย-ท่าจี่เหล็ก-เชียงตุง-เมืองลา-จิ่งหง-ซือเหมา-คุนหมิง

สำหรับเส้นทาง R3A ถนนในช่วงประเทศลาวนั้น แบ่งออกเป็น 3 ช่วงตามแหล่งเงินทุนและความช่วยเหลือจากรัฐบาลจีน ไทย และการสนับสนุนจาก ADB ซึ่งเส้นทางนี้มีการปรับปรุงมาตั้งแต่ปี 2546 และคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2551

ช่วงที่ 1 เริ่มต้นจากด่านบ่อเต็น-น้ำดัง (แขวงหลวงน้ำทา) ระยะทาง 66.43 กิโลเมตร จีนให้ความช่วยเหลือเป็นเงินให้เปล่ามูลค่า 249 ล้านดอลลาร์ และเงินกู้ไม่มีดอกเบี้ยอีก 499 ล้านดอลลาร์ ปัจจุบันดำเนินการเสร็จแล้ว

ช่วงที่ 2 เริ่มต้นจากน้ำดัง-บ้านสอ ระยะทาง 76.8 กิโลเมตร ADB ให้ลาวกู้จำนวน 30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยบริษัทเนวาร์ตันพัฒนาจากประเทศไทยเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2551

ช่วงที่ 3 เริ่มต้นจากบ้านสอ-ห้วยทราย ระยะทาง 84.77 กม. รัฐบาลไทยให้ลาวกู้ 1,210 ล้านบาท โดยบริษัทแพร่ธารวิทย์รับเหมาก่อสร้าง ปัจจุบันดำเนินการเสร็จแล้ว

เส้นทางสายนี้ นับเป็นหนึ่งในสามเส้นทางสายยุทธศาสตร์ ของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion-GMS) ซึ่งได้เริ่มสร้างตั้งแต่ปี 2547 โดยคาดว่าจะแล้วเสร็จไม่เกินปี 2550

จากเดิมเส้นทางสาย เชียงของ- ห้วยทราย-หลวงน้ำทา-บ่อเต็น-เชียงรุ่ง มีแผนที่ดำเนินการมาตั้งแต่ในปี 2538 ภายใต้โครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจแต่ก็ไม่รุดคืบจากหลายสาเหตุ ทว่าระยะเวลาที่ผ่านมา เส้นทางสายนี้ถูกดึงขึ้นมาเป็นแผนเร่งด่วนของจีนและไทย เมื่อมีปัจจัยต่างเกื้อหนุนต้องการให้เส้นทางนี้สำเร็จโดยเร็ว ทั้งการขยายตัวของเศรษฐกิจการลงทุน การค้าเสรี ทำให้ปริมาณการค้าชายแดนกลุ่มประเทศเหล่านี้สูงขึ้น ดังนั้นในเดือนมกราคม 2545 มีการประชุม 3 ฝ่าย ไทย ลาว และจีน มีมติเห็นชอบร่วมกันที่จะสร้างถนนสายนี้เป็นแบบ 2 เลน โดยการวางแผนออกแบบภายในปี 2545 เริ่มก่อสร้างในปี 2546 และเร่งให้แล้วเสร็จภายในปี 2549 และในเดือนตุลาคม ปี 2545 ไทย จีน และธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย(เอดีบี) ได้ร่วมกันให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประเทศลาวโดยไทยให้เงินกู้แก่ลาว ในส่วนที่เชื่อมต่อกับพรมแดนประเทศไทยประมาณ 85 กิโลเมตร เป็นเงินจำนวน 1,385 ล้านบาท ในส่วนของระยะทางที่เหลือ เป็นระยะทางอีกประมาณ 228 กิโลเมตร ทางเอดีบี และจีนจะเป็นผู้รับผิดชอบให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เส้นทางสายนี้เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์เมืองชายแดนตามพื้นที่เศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ (ไทย-พม่า/ลาว-จีนตอนใต้) เชื่อมโยงไทยสู่จีนตอนใต้อันมีทั้งหมด 3 เส้นทางหลัก ตามโครงการพัฒนาเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ คือ

1. แม่สาย-ท่าขี้เหล็ก-เชียงตุง-ด้าแล้ว-เชียงรุ่ง (ผ่านประเทศพม่า)
2. เชียงของ- ห้วยทราย-หลวงน้ำทา-บ่อเต็น-เชียงรุ่ง- คุณหมิง เริ่มก่อสร้างในปี 2547 และเสร็จปี 2550 และ ห้วยโก๋น-ปากแบ่ง-บ่อเต็น-คุณหมิง อยู่ในแผนเชื่อมโยง GMS (ผ่านประเทศลาว)
3. การเดินเรือพาณิชย์ในกลุ่มแม่น้ำโขง เปิดเดินเรืออย่างเป็นทางการแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงร่องน้ำ

ทั้งนี้ ไทยจึงเร่งเตรียมการพัฒนาเชิงพื้นที่รองรับ โดย จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเชียงราย อันครอบคลุมพื้นที่ 3 อำเภอ คือ แม่สาย เชียงแสน เชียงของ และให้จังหวัดเชียงราย เป็นเมืองสนับสนุน

จุดมุ่งหมาย R3A

สำหรับการก่อสร้างถนนสร้างเศรษฐกิจ R3a เพื่อเชื่อมการคมนาคมในกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มน้ำโขงนับเป็นโครงการที่สำคัญ ทางด้านบูรณาการเศรษฐกิจในระดับมหภาค ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว นับว่าเป็นโอกาสสูงมากที่ประเทศไทยจะมีช่องทางโอกาสในการรับนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนตอนใต้ เดินทาง ทางรถยนต์และทางเรือมาท่องเที่ยวยังจังหวัดทางภาคเหนือของไทย เนื่องจากจำนวนประชากรของจีนนั้นมีจำนวนมากนับ 1,400 ล้านคน นอกจากการเปิดถนนเส้น R3a แล้วธุรกิจจากจีนยังได้ลงทุนเมกะโปรเจกต์โดยมีโครงการต่างๆ มากมายบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ เช่น เอ็นเตอร์เทนเมนต์คอมเพล็กซ์ขนาดใหญ่ และนิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น ซึ่งจะทำให้จังหวัดเชียงรายได้รับอนิสงค์โดยตรงรวมทั้งจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งยังคงเป็นเมืองท่องเที่ยวหลักของภาคเหนือตอนบนจะได้รับความสนใจมากขึ้นงานนี้ถือว่าการเปิดช่องทางแลกเปลี่ยนนักท่องเที่ยวกันระหว่าง 2 ประเทศรวมถึงประเทศที่ 3 ที่ทำการเดินทางผ่านด้วยคิดว่างานออกมาน่าจะเป็นประโยชน์แต่ต้องทำเนิ่นๆ เพราะการที่เข้าไปในประเทศจีนนั้นจะต้องมีพิธีการ ขั้นตอนมากมายซึ่งใช้เวลาล่วงหน้าและเป็นการรวมตัวกันเพื่อค้าขายระหว่างกันเองก่อนในเบื้องต้น ตลาดยังขยายได้อีกตามกำลังซื้อที่มีเพิ่มมากขึ้นเมื่อมีการพัฒนาขนาดของการค้า จึงจะสามารถไปแข่งขันได้ในตลาดโลก ในส่วนของการสนับสนุนการพัฒนาของกลุ่มประเทศ GMS รัฐบาลมีโครงการขนาดใหญ่ 16 โครงการมีมูลค่าการลงทุนสูงถึง 7,792 ล้านบาท โครงการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย กับห้วย

ทราย แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ก็เป็น 1 ในเมกะโปรเจกต์ที่รัฐบาลให้กาสนับสนุนอย่างแน่นนอนด้วย สศช.ได้เล็งเห็นประโยชน์ที่จะเกิดกับประเทศไทยและทุกประเทศในกลุ่ม GMS R3A จึงเป็น เส้นทางยุทธศาสตร์ทางการค้าสายใหม่ที่มีอนาคตน่าจับตามองอย่างยิ่ง ซึ่งเป้าหมายหลักได้แก่

1.เป็นความร่วมมือในการส่งเสริมเกษตรกรรมกลุ่มกันเพาะปลูกพืชไร่-เลี้ยงสัตว์ พร้อมกับรับซื้อคืน (contract farming)

2.ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว จะคู่ศักยภาพถึงเชิงลึกโดยจะส่งคณะกรรมการท่องเที่ยว หอการค้าภาคเหนือเข้าไปสำรวจ

3.ความร่วมมือในการส่งเสริมการผลิตสินค้า otop

4.ความร่วมมือทางด้าน logistic

5.ความร่วมมือทางด้าน HRD ทั้งทางด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่ง จะมีการพัฒนาถึง 3 ระดับ

6.ความร่วมมือทางด้านการลงทุนและการสนับสนุน บรรยากาศในการลงทุน เป็นต้น

เส้นทาง R3A เป็นเส้นทางสายใหม่เชื่อมระหว่างไทย-จีน เริ่มต้นขึ้นมาตั้งแต่ปี 2538 ภายใต้โครงการ "สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ" เปิดใช้ภายในปี 2551 เส้นทาง "R3A หรือ ถนนมิตรภาพ" คือ เส้นทางเชื่อมกรุงเทพสู่คุนหมิง" ซึ่งมีต้นทางเริ่มจากเชียงของ ประเทศไทย-บ่อแก้ว-หลวงน้ำทา-บ่อเต็น ของประเทศลาว-บ่อหาน-เชียงรุ่งหรือจิ่งหง ในแคว้นสิบสองปันนา นครคุนหมิงมณฑลยูนนาน ของประเทศจีน โดยมีระยะทางจากกรุงเทพถึงคุนหมิงรวมกว่า 1800 กิโลเมตร โดยที่ปัจจุบันเส้นทางดังกล่าวก่อสร้างเสร็จไปกว่าร้อยละ 90 ของระยะทางที่กำหนดทั้งหมดแล้ว ตอนนี้เหลือเพียงสะพานเชื่อมไทย-ลาว ช่วงเส้นทางระหว่างอำเภอเชียงของกับเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว เท่านั้น

จากการที่รัฐบาลจีนมีแผนในการพัฒนามณฑลยูนนานให้เป็นเมืองเศรษฐกิจทางตอนใต้ของประเทศ โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอาเซียน โดยเฉพาะในกลุ่มความร่วมมือสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ของ 4 ประเทศ ได้แก่ ภาคเหนือของไทย ลาว พม่า และภาคใต้ของจีน (มณฑลยูนนาน) ส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางการค้าภายในภูมิภาค โดยเฉพาะเมื่อจีนได้บรรลุข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ก็จะกลายเป็นปัจจัยสำคัญในการขยายมูลค่าทางการค้าระหว่างภูมิภาคที่จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ เช่น การค้าสินค้า ธุรกิจค้าปลีก ธุรกิจท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือด้านการลงทุน การขนส่งได้อีกด้วย

เส้นทางR3Aเป็นเส้นทางสายใหม่ที่เชื่อมระหว่างไทย-จีน เริ่มต้นขึ้นมาตั้งแต่ปี2538 ภายใต้โครงการ “ สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ”เปิดใช้ภายในปี2551เส้นทาง R3Aหรือคุนหมิง กองถู่ คือเส้นทางเชื่อมกรุงเทพสู่คุนหมิงซึ่งเกิดปัญหาขึ้นในช่วงการรับสัมปทานในการก่อสร้างถนนซึ่งการก่อสร้างถนนในระดับนี้ต้องใช้เงินทุนไม่น้อยจึงมีปัญหาในเรื่องเงินแหล่งเงินทุนและช่วงแรกในการก่อสร้างกลุ่มผู้รับสัมปทานก่อสร้างถนนเป็นของคนไทยมาจาก2กลุ่ม คือ กลุ่มห้างหุ้นส่วนจำกัด ครอบครัวยุยา และบริษัทร่วมพัฒนาสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจจำกัด ที่เข้ามารับสัมปทานแทนครอบครัวยุยาแต่ก็มีปัญหาเรื่องเงินทุนอีกเนื่องจาก ADB ไม่ยอมปล่อยเงินกู้ให้สาเหตุเนื่องจากเป็นบริษัทเอกชนและรัฐบาลลาวก็ไม่ยอมค้ำประกันเงินกู้ให้เพราะไม่ใช่รัฐวิสาหกิจของลาวแต่ผู้ที่มารับช่วงในการก่อสร้างจนเกือบเสร็จคือ บริษัท นวัตกรรมพัฒนาการจำกัดมหาชน

ในเรื่องเศรษฐกิจทางจังหวัดเชียงราย เน้นเรื่องการเชื่อมโยงเส้นทางR3Aที่มีการเชื่อมระหว่างลาว-จีนและการเตรียมสร้างสะพานเชื่อม ลาวกับไทย ด้านพื้นที่ อำเภอเชียงของ ซึ่งหากเส้นทางนี้เสร็จสมบูรณ์เชื่อว่าเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดเชียงรายจะดีขึ้นอย่างมากโดยเฉพาะการขนส่งสินค้าจากไทยไปจีนและจากจีนเข้าไทยจะสะดวกยิ่งขึ้นแต่เรื่องที่น่าเป็นห่วงและเป็นปัญหาในปัจจุบันคือเรื่องการลักลอบค้าเถียงยาเสพติดเข้ามาด้านนี้คงต้องเพิ่มความเข้มงวดมากขึ้นหากสร้างสะพานแล้วเสร็จในปี2553ทางจังหวัดเชียงรายได้มีมาตรการเดินหน้าปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่องเนื่องจากมีโรงงานผลิตยาบ้าฝั่งตรงข้ามชายแดนอำเภอแม่สายจังหวัดเชียงราย17 โรงงานและโรงงานผลิตยาบ้าฝั่งตรงข้ามชายแดนอำเภอเชียงแสนอำเภอเชียงของจังหวัดเชียงรายอีก 10 โรงงานและปัญหาเรื่องหมอกควันที่เกิดจากการก่อสร้างถนนR3Aเรื่องขยะมูลฝอยที่เกิดจากการทำการค้าของผู้ประกอบการธุรกิจค้าขายไม่ว่าจะเป็นร้านขายของชำ ร้านอาหาร ร้านขายเสื้อผ้า ของฝากที่เป็นปัญหาอยู่ และอีกปัญหาที่เป็นปัญหาใหญ่คือถึงแม้ว่าการคมนาคมทางบก ทางน้ำดีขึ้นแต่กฎระเบียบหลายตัวที่ไม่เอื้อให้การค้าเจริญเติบโตได้เต็มที่ การค้าชายแดนไทย-จีน ยังมีปัญหาเรื่องต้นทุนสูงต่างๆที่อยู่ใกล้กันทำให้สินค้าจำนวนมากหันไปทางเรือทะเลแทน เช่นกรณีรถผ่าน สปป.ลาว ยังเสียค่าผ่านด่านประมาณ 300 หยวนหรือ 15,000บาท ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นๆส่วนในพม่าก็สูงเช่นกันเป็นต้น เพราะข้อตกลงการค้าเสรีหรืออื่นๆมีมากมายแต่ในพื้นที่กลับมีอุปสรรคมาก โดยเฉพาะบางเรื่องรัฐบาลไทยก็ไปเขียนข้อตกลงให้นำเข้าได้เฉพาะที่มณฑลกวาสีแทนไม่ได้เปิดกว้างให้เข้าที่มณฑลหยุนหนันและการค้าเสรีไทย-จีน เต็มรูปแบบไม่สามารถทำได้ในขณะนี้แต่ทำได้เพียงที่ทำเรือกรุงเทพ-แหลมฉบัง กับมณฑลกวาสีของจีนเท่านั้น สินค้าหลายอย่างของไทยเข้าไปยังมณฑลหยุนหนันไม่ได้แต่เข้าทางกวาสีได้และบางอย่างพบอุปสรรคมาก เช่นกล้วยไม้ มังคุด ซึ่งในจีนกำลังต้องการแต่ด่านตรวจพืชที่มณฑลหยุนหนัน ต้องการใบสำแดงที่มา จากไทยก่อนจึงจะอนุญาตนำเข้า แต่ตลาดไทยก็ไม่มีใบสำแดงให้และปัญหาความไม่เป็นด้านสากล และปัญหาการ

ผูกขาดของผู้ค้ารายใหญ่เพียงไม่กี่รายที่ต้องการจำกัดโควตาและไม่เปิดให้กลุ่มทุน SME เข้าไปมีประโยชน์ในการส่งออกข้าวหอมมะลิ ที่คนจีนนิยมจากจังหวัดเชียงราย ไปยังยูนหนั้น แต่ต้องถูกจำกัดโควตา

สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรผ่านจังหวัดเชียงราย ในอนาคตน่าเป็นห่วงเพราะไทยจะส่งออกสินค้าเกษตรไปจีน มียางพารา กับลำไยอบแห้งปัจจุบันจีนตอนใต้ปลูกยางพารารั้ง 1.4 ล้านไร่ต้องกระทบอย่างมากเพราะไทยส่งออกสินค้าเกษตรไปจีน 20% แต่กลับนำเข้าจากจีน 70% และที่สำคัญสินค้าเกษตรที่ส่งไปจีน ไทยยังเสียเปรียบจากการลงนามเอฟทีเอ ที่ไทยต้องจ่ายภาษีให้รัฐบาลท้องถิ่นของจีน แต่จีนสินค้าภาคเกษตรไม่ต้องเสียภาษี

สงครามการค้าทุกด้านจากจีนได้ล้อมรอบ รายล้อม-บีบอัด ประเทศไทยไว้อย่างเบ็ดเสร็จแล้วเพราะจีนได้คลุมอิทธิพลทางด้านแม่น้ำโขง เส้นทางทางบก การลงทุนนิคมอุตสาหกรรม เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งในพม่าและสปป.ลาว จ่อประชิดติดไทยและเมื่อมีสะพานเชียงของ-ห้วยทรายเกิดขึ้นก็จะเป็นการต่อเชื่อม คน สิ่งของและหลายสิ่งทีทะลักข้ามฝั่งไทยเข้ามาอย่างง่ายดายซึ่งเงินก็จะเข้ามาครอบงำธุรกิจด้านการขนส่ง ของไทยทั้งระบบไทยเป็นแค่ทางผ่านเท่านั้น

สรุปปัญหา การสร้างเส้นทาง R3A ไทย-จีน-ลาว ในด้านต่างๆ

1. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ คือ ความเสียเปรียบทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากประชาชนคนไทยส่วนมากมีค่านิยมใช้สินค้าของราคาถูก ซึ่งสินค้าส่วนมากที่มาจากจีนจะมีราคาถูก ซึ่งทำให้สินค้าของประเทศจีนหลังไหลเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น จะส่งผลกระทบต่อสินค้าอุปโภคบริโภคของไทยไม่ได้รับความนิยมนเท่าที่ต้องการ เช่น หอม กระเทียม ผลไม้ เครื่องใช้ไฟฟ้า และสินค้าทางการเกษตร ไม่เหมือนสินค้าประเทศจีนที่จะมีความนิยมมากกว่า ส่วนประเทศลาวไม่ค่อยได้รับผลกระทบเท่าไทย

2. ปัญหาด้านการเมือง คือ ในด้านกฎหมายของแต่ละประเทศจะไม่เหมือนกัน ซึ่งจะทำให้ในการตรวจสินค้า หรือ ตรวจคนเข้าเมืองจะไม่เหมือนกัน เพราะแต่ละประเทศมีหลักเกณฑ์ระเบียบของแต่ละประเทศจะแตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงใช้ระยะเวลาในการจัดเตรียมเอกสารในการเดินทาง หรือ ตรวจสินค้า ซึ่งปัญหาจะทำให้สินค้าถูกอยู่ตรงด่านตรวจคนเข้าเมืองเป็นเวลานาน

3. ปัญหาด้านสังคม คือ เกิดการกลืนชาติ เนื่องจากการไปมาหาสู่กันง่ายขึ้น ระหว่างประเทศที่ใหญ่กว่า ย่อมที่จะมีความหลากหลาย ทางด้านวัฒนธรรม มากกว่า จึงส่งผลกระทบให้เกิดการไหลทางวัฒนธรรมไปจากเดิมมาก เช่น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงได้รับการสนับสนุนจากประเทศจีน

ดังนั้น การสร้างเส้นทาง R3A ดังกล่าว จึงส่งผลกระทบทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และ สังคม และอีกอย่างประเทศไทยมีความเสียเปรียบทางด้านเศรษฐกิจของประเทศจีนเป็นจำนวนมาก

ประโยชน์ด้านต่างๆ ของการสร้างเส้นทาง R3A

ประโยชน์ทางด้านการเศรษฐกิจ

การเปิดเส้นทาง R3A นั้น จะทำให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจภายในภูมิภาคอาเซียน ให้มีความเจริญมากขึ้น ทั้งในด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และอื่นๆ เนื่องจากเส้นทาง R3A เป็นเส้นทางตัดผ่านลุ่มแม่น้ำโขง จำทำให้ต้นทุนทางการขนส่งสินค้าลดลง เป็นกานขยายตลาดสินค้าให้เกิดความหลากหลายมากขึ้น ภายในภูมิภาค ทั้งทางด้านสินค้าอุปโภค-บริโภค ที่เป็นเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และอื่นๆ จึงส่งผลให้สินค้าต่างๆ นั้น มีราคาลดลง ในขณะที่สามารถส่งออกได้มากขึ้น เป็นการกระตุ้นทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ตลอดจนความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างๆ เนื่องจากมีผลต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจภายในประเทศ ระหว่างประเทศ และระหว่างภูมิภาค ให้เกิดความเจริญมากขึ้นด้วย

ทางด้านการเมือง

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ระหว่างไทย ลาว จีน นั้นมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ก่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ในการทำสนธิสัญญาต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์มหาศาลระหว่างประเทศ เพราะ การดำเนินนโยบายทางด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ ก็ส่งผลให้เกิดความเสมอภาค ในด้านการค้า การลงทุนและความร่วมมือต่างๆ มากขึ้น ไม่ก่อให้เกิดความเสียเปรียบ ได้เปรียบจากประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไป

ฉะนั้น เส้นทางเศรษฐกิจ R3A ดังกล่าว หากมีการดำเนินนโยบายทางการเมืองระหว่างประเทศที่ดีย่อมส่งผลต่อการพัฒนาระบบการเมือง ที่จะเป็นตัวหลักในการเสริมอำนาจในการต่อรองระหว่างภูมิภาคอื่นๆ อีกด้วย

ทางด้านสังคม

ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม (เผยแพร่วางวัฒนธรรม) (คู่เล็ง หมิ แพนด้า) มากขึ้นเนื่องจากแต่ละประเทศนั้น มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป เพื่อประเทศมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อการแลกเปลี่ยนและพัฒนาวัฒนธรรม ให้เกิดความหลากหลาย

มากขึ้นด้วย อีกทั้งยังเกิดการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการ ความรู้ใหม่ๆ เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสามารถนำมาใช้พัฒนาประเทศได้

ดังนั้นการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจ R3A นั้นจำเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ความร่วมมือระหว่างประเทศ และยังก่อให้เกิดความเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อีกทั้งยังเพิ่มความสามารถ ในการต่อรองผลประโยชน์ กับภูมิภาคอื่นๆอีกด้วย

APPENDIX C

ยุทธศาสตร์พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ปี พ.ศ. 2552-2555

วิสัยทัศน์ เชียงราย : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศในอนุภาคลุ่มน้ำโขง
ตอนบน

พันธกิจ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร การคมนาคมขนส่งให้มี
คุณภาพ มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ในการส่งเสริมและพัฒนาการ
ท่องเที่ยวซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการท่องเที่ยว เน้น
มาตรฐาน และส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่องแบบครบวงจร โดยสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ
ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ และองค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อ
นำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติให้บรรลุผล

กลยุทธ์

1. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และ
เชิงสุขภาพ
2. พัฒนาเชียงรายเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ เชื่อมโยง
กับประเทศเพื่อนบ้าน
3. พัฒนามาตรฐานการบริการ และบุคลากรการท่องเที่ยวสู่สากล
4. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ และการตลาดท่องเที่ยว

**กลยุทธ์ที่ 1 : พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรม
และเชิงสุขภาพ**

แนวทางการพัฒนา

- 1.ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และเชื่อมโยงกิจกรรม
ท่องเที่ยวต่อเนื่องในจังหวัด / กลุ่มจังหวัด / ระหว่างกลุ่มจังหวัด
- 2.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์: เมืองเวียงเก่าเชียงแสนสู่มรดกโลก และ
เวียงกาหลง

3.พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ในลักษณะกลุ่ม Long Stay กลุ่ม Ecotourism กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (ที่มีศักยภาพของชุมชน) กลุ่ม MICE

กลยุทธ์ที่ 2 : พัฒนาเชียงรายเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

- 1.ส่งเสริมความร่วมมือการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน (GMS)
- 2.สร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือ และเพิ่มสมรรถนะองค์กร ของการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านฯ โดยการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการตลาด

กลยุทธ์ที่ 3 : พัฒนามาตรฐานการบริการ และบุคลากรการท่องเที่ยวสู่สากล

แนวทางการพัฒนา

- 1.พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2.พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานโลก
- 3.พัฒนามาตรฐานการบริการที่มุ่งเน้นความสะดวกรวดเร็ว ความสะดวกสบาย ปลอดภัย และประทับใจ
- 4.ชุมชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4 : พัฒนาการประชาสัมพันธ์ และการตลาดท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 1.ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาตลาดท่องเที่ยว
- 2.พัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวตลอดปี

APPENDIX D

ทฤษฎีประชากรของมัลธัส

ทอมัส มัลธัส (Thomas E. Malthus) เป็นคนแรกที่พัฒนาแนวคิดเรื่องการเพิ่มประชากรในเชิงสัมพันธ์กับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมให้เป็นรูปแบบทฤษฎีประชากรที่ชัดเจน ทฤษฎีของมัลธัสปรากฏอยู่ในหนังสือ Essay on Principle of Population พิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ.1789

มัลธัส เชื่อว่าสาเหตุหลักแห่งความยากจนมีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยกับรูปแบบการปกครองหรือกระจายความมั่งคั่งที่ไม่เท่าเทียมกัน ความยากจนมีสาเหตุจากการที่ความสามารถในการเพิ่มประชากรมีมากกว่าความสามารถในการผลิตอาหารเพื่อยังชีพ ไม่ใช่เกิดจากรูปแบบการปกครองหรือสถาบันทางสังคมใดๆ

มัลธัส สร้าง “ทฤษฎีประชากร” โดยเริ่มที่ข้อสมมุติว่ามนุษย์สามารถผลิตปัจจัยยังชีพได้ด้วยอัตราเพิ่มเชิงบวก (Arithmetic progression) ในขณะที่ประชากรเพิ่มจำนวนตนเองด้วยอัตราทวีคูณ (Geometric progression) เขาเชื่อว่า “ความสามารถของมนุษย์ที่จะเพิ่มอาหารเพื่อยังชีพ มีน้อยกว่าความสามารถในการสืบพันธุ์ของมนุษย์” ดังนั้น “ความทุกข์เข็ญและความชั่วร้ายเนื่องจากการมีประชากรมากเกินไป จึงยังคงอยู่และจะมีอยู่ตลอดไป” ตามหลักของมัลธัส ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ประชากรจะเพิ่มขึ้นเต็มขีดจำกัดของปริมาณอาหารยังชีพ ประชากรจะถูก “เหนี่ยวรั้ง” ไม่ให้เพิ่มเกินไปขีดจำกัดของปริมาณอาหารยังชีพนี้

มัลธัส มีข้อสมมุติฐานเบื้องต้นว่า “ประชากรจะถูกจำกัดโดยปัจจัยยังชีพ” ซึ่งก็คืออาหารนั่นเอง ในขณะที่มนุษย์มีความต้องการที่จะสืบทอดพันธุ์ของตนอยู่ตลอดเวลา มัลธัสตั้งคำถามว่าประชากรจะเพิ่มขึ้นอย่างไรถ้าหากปล่อยให้เพิ่มไปตามธรรมชาติโดยไม่มีสิ่งใดมาควบคุมเหนี่ยวรั้งไว้ และการเพิ่มขึ้นของอาหารเพื่ดำรงชีพของมนุษย์เป็นไปอย่างไร มัลธัสมีข้อเสนอเพื่อตอบคำถามดังกล่าวว่า ประชากรจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าตัวทุกๆ 25 ปี ฉะนั้น จึงเป็นการเพิ่มขึ้นด้วย “อัตราทวีคูณ” ในขณะที่ผลผลิตการเกษตรที่ใช้เป็นอาหารของมนุษย์ภายใต้เงื่อนไขที่เอื้ออำนวยมากที่สุด จะเพิ่มเป็นปริมาณเท่าๆ กันในแต่ละระยะเวลา 25 ปี จึงเป็นการเพิ่มด้วย “อัตราเชิงบวก” เขาสรุปว่า “พิจารณาทุกวันนี้ มวลมนุษย์จะเพิ่มเป็นจำนวน 1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256 และอาหารยังชีพจะเพิ่ม 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 ช่วงสองศตวรรษ จำนวนประชากรต่ออาหารยังชีพจะเป็น 256 ต่อ 9”

การที่ความสามารถในการผลิตอาหารเพื่อมนุษย์ใช้การยังชีพมีอยู่น้อย ทำให้เกิด “การเหนียวรั้ง” (Check) ไม่ให้ประชากรเพิ่มเกินไปกว่าปัจจัยยังชีพ มัลธัสแบ่งกลไกเหนียวรั้งการเพิ่มประชากรออกเป็นสองกลุ่มใหญ่คือ “การเหนียวรั้งเชิงป้องกัน” (Preventive check) และ “การเหนียวรั้งเชิงทำลาย” (Positive check)

“การเหนียวรั้งเชิงทำลาย” เป็นกลไกควบคุมไม่ให้ประชากรเพิ่มเกินกว่าขีดจำกัดของอาหารโดยผ่านทาง “การตาย” เมื่ออาหารยังชีพมีไม่เพียงพอสำหรับประชากรขนาดหนึ่งอัตราการตายจะเพิ่มสูงขึ้นจนกระทั่งประชากรลดขนาดลงเหลือพอเท่าที่อาหารยังชีพ การเหนียวรั้งการทำลายของมัลธัสหมายถึงปัจจัยทั้งหลายที่ทำให้ชีวิตมนุษย์สั้นลงกว่าปกติ อาทิเช่น สงคราม โรคระบาด ทุพภิกขภัย และ “ความทุกข์เจ็ญ” ในรูปแบบต่างๆ ในบางช่วงเวลา อาหารยังชีพอาจเพิ่มมากจนเป็นส่วนเกินขึ้นมา ซึ่งจะทำให้อัตราการตายลดต่ำลงชั่วคราว ประชากรก็จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจนเต็มขีดจำกัดของอาหารยังชีพซึ่งจะทำให้กลไกการเหนียวรั้งเชิงทำลายต้องทำงานอีก เป็นปัญหาไม่รู้จบ

หนทางที่จะหลุดพ้นปัญหา “การเหนียวรั้งเชิงทำลาย” คือ “การเหนียวรั้งเชิงป้องกัน” ซึ่งควบคุมการเพิ่มประชากรโดยผ่านทางกลไกการลด “การเกิด” การเหนียวรั้งเชิงป้องกันเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของมนุษย์ มัลธัสกล่าวว่ามนุษย์ต่างกับสัตว์ตรงที่สามารถมองเห็นผลการกระทำของตนล่วงหน้า และมีเหตุผลสติปัญญาที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามที่ตนเลือกได้ มัลธัสแบ่ง “การเหนียวรั้งเชิงป้องกัน” ประเภทแรกเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมลดการเกิดภายในกรอบของศีลธรรม (Moral restraint) การปฏิบัติที่สำคัญคือ เลื่อนอายุแต่งงานออกไป หรือไม่แต่งงานจนกว่าจะสามารถเลี้ยงลูกที่จะมีได้ และอยู่เป็นโสดถาวรโดยไม่แต่งงานเลย อีกประเภทหนึ่งเป็นความชั่วร้าย “Vice” ซึ่งอาจเป็นไปได้ในรูปการประพฤติดังกล่าวต่างๆ เช่น การคบชู้ การเที่ยวหญิงโสเภณี การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน รวมถึงการทำแท้งเพื่อป้องกันการเกิด

มัลธัสกล่าวว่าการเหนียวรั้งการเพิ่มประชากรวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีกำลังจะเกิดขึ้นในทุกๆ ประเทศ ทั้งนี้ประชากรมีแนวโน้มจะเพิ่มเกินกว่าขีดจำกัดของอาหารยังชีพอยู่ตลอดเวลาและทุกๆ ที่ แต่วิธีเหนียวรั้งการเพิ่มประชากรที่มัลธัสคิดว่ายอมรับได้ คือ การควบคุมจิตใจให้มีความประพฤติอยู่ในกรอบของศีลธรรม กล่าวคือ มัลธัสเห็นว่าการเลื่อนอายุแต่งงานและการครองโสดถาวรเป็นทางออกที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ ในเรื่องการแต่งงานนั้น มัลธัสเห็นว่าจะต้องเป็นไปอย่างประหยัด เพราะถ้าการแต่งงานเพื่ออยู่กินด้วยกันมีค่าใช้จ่ายสูง คนก็จะทำงานหนักขึ้นเพื่อได้ผลตอบแทนคือการแต่งงานนั้น ซึ่งแม้จะทำให้อาหารยังชีพโดยรวมเพิ่มขึ้นบ้าง แต่ก็ไม่ทันกับการเพิ่มประชากรจากการแต่งงานนั้นอยู่ดี การลดการตายก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากมนุษย์สามารถลดการ

ตายด้วยสาเหตุหนึ่ง การตายด้วยสาเหตุอื่นก็อาจเพิ่มขึ้นเพราะเงื่อนไขที่เป็นปัญหาของการเพิ่มประชากรกับอาหารจะยังคงอยู่ตลอดไป

อิทธิพลของงานเขียนของมัลธัสส่วนใหญ่ไม่ได้มาจาก “หลักการเพิ่มประชากร” ที่เขานำเสนอ หากแต่มาจากความคิดเห็นที่ค่อนข้างรุนแรงต่อ “การแก้ปัญหาสังคม” มัลธัสเห็นว่ารัฐไม่สามารถช่วยคนจนให้มีชีวิตที่ดีขึ้นได้ด้วยการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมให้คนจน คนจนนั้นเมื่อได้รับปริมาณอาหารเพิ่มมากขึ้น จำนวนประชากรก็จะเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการเพิ่มประชากรเกินกว่าขีดจำกัดของอาหารยังชีพสำหรับคนจนก็ยังคงจะอยู่ต่อไปอย่างไม่มีจุดสิ้นสุด เรื่องนี้กลายเป็นประเด็นทางเศรษฐศาสตร์การเมืองที่อภิปรายถกเถียงกันมากในอังกฤษ ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 คุณค่าของทฤษฎีประชากรของมัลธัสอยู่ตรงที่ได้จุดประเด็นให้เกิดความคิดเกี่ยวกับการเพิ่มประชากรหลายอย่างตามมา มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มประชากรกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมกระจัดกระจายในช่วงเวลาต่อมา

APPENDIX E

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

1. การเปลี่ยนแปลงวัยผู้สูงอายุ

การเปลี่ยนแปลงวัยในผู้สูงอายุ ได้มีผู้ศึกษาและอธิบายถึงสภาพของการเปลี่ยนแปลงวัยผู้สูงอายุที่มีผลจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเสื่อมโทรมของร่างกาย ทั้งนี้ วันเพ็ญ วงศ์จันทร์ (2539 : 10) ได้เสนอสภาพปัญหาของผู้สูงอายุที่มีผลจากการเปลี่ยนแปลง 3 ประการใหญ่ ได้แก่

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จำแนกออกตามระบบของร่างกายได้ ดังนี้

1.1 ระบบผิวหนัง ผิวหนังบางลง เพราะเซลล์ผิวหนังมีจำนวนลดลง เซลล์ที่เหลือเจริญช้าลง อัตราการสร้างเซลล์ใหม่ลดลง

1.2 ระบบประสาทและระบบสัมผัส เซลล์สมอง และเซลล์ประสาท มีจำนวนลดลง ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก จำนวนและขนาดเส้นใยของเซลล์กล้ามเนื้อลดลง มีเนื้อเยื่อพังพืดเข้ามาแทนที่มากขึ้น

1.3 ระบบการไหลเวียนโลหิต หลอดลม ปอดมีขนาดใหญ่ขึ้น ความยืดหยุ่นของเนื้อปอดลดลง

1.4 ระบบทางเดินอาหาร ฟันของผู้สูงอายุไม่แข็งแรง เคลือบฟันเริ่มบางลง เซลล์สร้างฟันลดลง ฟันผุง่ายขึ้น ผู้สูงอายุไม่ค่อยมีฟันเหลือต้องใส่ฟันปลอม ทำให้การเคี้ยวอาหารไม่สะดวกต้องรับประทานอาหารอ่อนและย่อยง่าย

1.5 ระบบทางเดินปัสสาวะและระบบสืบพันธุ์ ผู้สูงอายุมีขนาดของไตลดลง การไหลเวียนโลหิตในไตลดลง ในเพศชาย ต่อมลูกหมากโตขึ้น ทำให้ปัสสาวะลำบาก ต้องถ่ายบ่อยลูกอั้นทะเหี่ยวเล็กลง และผลิตเชื้ออสุจิได้น้อยลง ส่วนในเพศหญิง รังไข่จะฝ่อเล็กลง ปีกมดลูกเหี่ยว มดลูกมีขนาดเล็กลง

1.6 ระบบต่อมไร้ท่อ ต่อมใต้สมองจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง และทำงานลดลง ผู้สูงอายุจะเกิดอาการอ่อนเพลีย เบื่ออาหารและน้ำหนักลดลง

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ จะมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เนื่องจากความเสื่อมของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย การ

สูญเสียบุคคลใกล้ชิด การแยกไปของสมาชิกในครอบครัว และการหยุดจากงานที่ทำอยู่เป็นประจำ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ

3. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ผู้สูงอายุต้องประสบ ภาระหน้าที่ และบทบาทของผู้สูงอายุจะลดลง มีข้อจำกัดทางร่างกาย ทำให้ความคล่องตัวในการคิด การกระทำ การสื่อสาร สัมพันธภาพทางสังคมมีขอบเขตจำกัด ความห่างเหินจากสังคมมีมากขึ้น ความมีเหตุผล และการคิดเป็นไปในทางลบเพราะ สังคมมักจะประเมินว่า ความสามารถในการปฏิบัติลดลง ถึงแม้ว่าจะมีผู้สูงอายุบางคนแสดงให้เห็นว่า ความมีอายุ มิได้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินบทบาท และหน้าที่ทางสังคมก็ตาม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2541 : 37-38) ได้นำเสนอข้อมูลการเปลี่ยนแปลงวัยของผู้สูงอายุ ดังนี้

1. ด้านร่างกาย เซลล์ในร่างกายมนุษย์มีการเจริญและเสื่อมโทรมตลอดเวลา โดยในผู้สูงอายุมีอัตราการเสื่อมโทรมมากกว่าการเจริญ ทั้งนี้ การเสื่อมโทรมทางจิตจะทำให้มีความรู้สึกว้าวุ่น โดดเดี่ยว อ้างว้าง

2. ระบบหายใจ เสื่อมสภาพลงเพราะ อวัยวะในการหายใจเข้า-ออกลดความสามารถในการขยายตัว ปอดเสียความยืดหยุ่น ถุงลมแตกเปลี่ยนแก๊สลดน้อยลง ปอดรับออกซิเจนได้น้อยลง

3. ระบบการไหลเวียนเลือด หัวใจ หลอดเลือด มีเนื้อเยื่ออื่นมาแทรกมากขึ้น ทำให้การสูบฉีดเลือดของหัวใจไม่แข็งแรงเหมือนเดิม มีปริมาณสูบฉีดลดลง หลอดเลือดแข็งตัว และแรงดันเลือดสูงขึ้น ส่งผลให้เลือดไปเลี้ยงอวัยวะลดปริมาณ

4. สถิติปัญญาของผู้สูงอายุ สถิติปัญญาเริ่มเสื่อมถอย เชื่องช้า ต้องใช้เวลาในการคิดวิเคราะห์ ทบทวนนานกว่าจะตัดสินใจได้ การตอบโต้ทางความคิดไม่ฉับพลันทันที แต่มีเหตุผล และประสบการณ์เป็นข้อมูลพื้นฐานในการคิดและตัดสินใจ แต่บางครั้งไม่กล้าตัดสินใจอะไร

5. การเรียนรู้ของผู้สูงอายุ การเรียนรู้เรื่องใหม่ๆ หรือเทคโนโลยีใหม่ของผู้สูงอายุเป็นไปได้ช้า ต้องใช้เวลาเรียนรู้มากกว่าที่จะรู้ ปรับเปลี่ยนความคิด และการกระทำได้ แต่การเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับประสบการณ์เดิม และความรู้เดิมที่มีอยู่จะสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว

6. พฤติกรรมและธรรมชาติของผู้สูงอายุที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

6.1 ถ้าไม่มีกิจกรรมอะไรทำ อยู่ว่าง ๆ จะรำคาญ และคิดฟุ้งซ่านหรืออาจจะบ่นพึมพำ

6.2 บางช่วงจะหลง ๆ ลืม ๆ

6.3 สายตาไม่ดี อ่านหนังสือที่มีขนาดอักษรตัวเล็กเกินไปไม่ได้และอ่านได้ไม่นาน

6.4 ชอบอ่าน ฟัง ดูข่าว ความก้าวหน้าและความเป็นไปของบ้านเมืองมากกว่า
บันเทิง หรือตำราวิชาการ

6.5 มีช่วงเวลาของความสนใจยาวนาน และมีสมาธิ ถ้ามีความตั้งใจจะทำสิ่งใด

2. ภาวะสุขภาพผู้สูงอายุ

ภาวะสุขภาพสูงอายุ เป็นปรากฏการณ์ทางชีวภาพ และทางสังคมที่เกิดขึ้นในสังคม
ทั่วไป เมื่อสมาชิกของสังคมมีอายุมากขึ้น (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. 2539 : 7)

ประเวศ วะสี (2543 : 4) ให้ความหมายของภาวะสุขภาพผู้สูงอายุว่า เป็นสภาวะที่
สมบูรณ์ทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สุขภาวะที่สมบูรณ์ทางกาย หมายถึง ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง คล่องแคล่ว มีกำลัง
ไม่พิการ มีเศรษฐกิจหรือปัจจัย ที่จำเป็นพอเพียง ไม่มีอุบัติเหตุหรืออันตราย มีสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริม
สุขภาพ คำว่า กาย ในที่นี้หมายถึง ทางกายภาพด้วย

2. สุขภาวะที่สมบูรณ์ทางจิต หมายถึง จิตใจที่มีความสุข รื่นเริง คล่องแคล่ว มีความ
เมตตาสัมพันธ์กับความงาม ของสรรพสิ่ง มีสติ มีสมาธิ มีปัญญา รวมถึงการลดความเห็นแก่ตัวลงไป
ด้วย เพราะตราบใจที่ยังมีความเห็นแก่ตัว ก็จะมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ทางจิตไม่ได้

3. สุขภาวะที่สมบูรณ์ทางสังคม หมายถึง การอยู่ร่วมกันด้วยดี มีครอบครัวที่อบอุ่น
ชุมชนเข้มแข็ง สังคมมีความยุติธรรมเสมอภาค มีภราดรภาพ มีสันติภาพ มีระบบการบริการ ที่ดี มี
ความเป็นประชาสังคม

4. สุขภาวะที่สมบูรณ์ทางจิตวิญญาณ (Spiritual well-being) หมายถึง สุขภาวะที่เกิดขึ้น
เมื่อทำความดีหรือจิตสัมพันธ์กับสิ่งที่มีคุณค่าอันสูงส่งหรือสิ่งสูงสุด เช่น การเสียสละ การมีความ
เมตตา การเข้าถึงพระรัตนตรัยหรือการเข้าถึงพระเจ้า เป็นต้น สุขภาวะทางจิตวิญญาณเป็น
ความสุขที่ไม่ระคนอยู่กับความเห็นแก่ตัว แต่เป็นสุขภาวะที่เกิดขึ้นเมื่อนุญ้ยหลุดพ้นจากความมี
ตัวตน (Self transcending) จึงมีอิสรภาพ มีความผ่อนคลาย เบาสบาย มีความปีติแผ่ซ่าน มีความสุข
อันประณีตและล้ำลึกหรือความสุขอันเป็นทิพย์ มีผลดีต่อสุขภาพทางกาย ทางจิต และทางสังคม

ภาวะสุขภาพของบุคคลประกอบด้วย ภาวะที่มีสุขภาพดี และภาวะเจ็บป่วยสนับสนุน
หรือต่อเนื่องกันไป และเป็นประสบการณ์ตลอดชีวิตของมนุษย์ทุกคนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การรับรู้ของ
บุคคลต่อภาวะสุขภาพนั้น จะดำเนินไปตามแกนความต่อเนื่องของภาวะสุขภาพดี และภาวะเจ็บป่วย
แต่การรับรู้มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลคือ บางคนรับรู้ว่าการเจ็บป่วยเป็นสิ่งผิดปกติเล็กน้อย
และไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต ดังนั้น การรับรู้ของบุคคลเหล่านี้ความเจ็บป่วย จึงเป็นภาวะ
ปกติที่เกิดขึ้นในกระบวนการของการพัฒนา และการเจริญเติบโต ขณะที่บางคนมีการรับรู้ว่าการ

เจ็บป่วยเป็นสิ่งที่รบกวน และคุกคามต่อชีวิตอย่างมาก ทำให้สูญเสียความเป็นบุคคล ผลที่ตามมาคือ ความกลัว ความท้อแท้ การรับรู้ต่อภาวะสุขภาพของบุคคลที่แตกต่างกันนี้ มีอิทธิพลต่อกำลังใจในการต่อสู้ปัญหาที่เขามารบกวนชีวิตแตกต่างกันด้วย

ภาวะสุขภาพมีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะพัฒนาการ โดยผู้สูงอายุจะประสบกับปัญหาสุขภาพ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ผู้สูงอายุมีความรู้สึกละอาย อับอาย ท้อแท้ และสถานะทางสังคม มีปัญหาสุขภาพอันเนื่องมาจากความเสื่อมถอยของร่างกาย นิยามสุขภาพจึงอาจเปลี่ยนไปตามปัญหาที่มีผลกระทบต่อดำรงชีวิต ทั้งนี้ วิไลวรรณ ทองเจริญ (2539 : 119-122) กล่าวว่า ภาวะสุขภาพดีของผู้สูงอายุ หมายถึง การมีอิสระในการปฏิบัติกิจกรรมตามความต้องการ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น และมีความรู้สึกรักคุณค่าในตนเอง ดัชนีบ่งชี้ภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุจึงประกอบด้วย การมีกำลังทำในสิ่งที่ต้องการ พึ่งพาตนเองได้ในกิจวัตรประจำวัน และมองโลกในแง่ดี สามารถเผชิญกับความเป็นจริง และยอมรับในสิ่งที่ไม่สามารถกำจัดหรือแก้ไขได้ (ประคอง อินทรสมบัติ, 2539 :2-3)

กล่าวโดยสรุปว่า ภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ หมายถึง สุขภาวะที่เป็นความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ

การเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปในทางเสื่อมของผู้สูงอายุ ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานของร่างกายเสื่อมถอยไปด้วย เป็นเหตุให้ผู้สูงอายุมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพเพิ่มมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้โดยเฉพาะโรคเรื้อรังต่างๆ ดังที่ สเปค (Speake, 1989 : 93 –100) ได้กล่าวว่า ผู้สูงอายุร้อยละ 80 จะต้องมีปัญหาทางสุขภาพอย่างน้อย 1 อย่าง จากการศึกษาของ นภาพร ชัยวรรณ มาลินี วงษ์สิทธิ์ และ จันทรเพ็ญ แสงเทียนฉาย (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผู้สูงอายุทั่วประเทศ จำนวน 3,252 คนโดยให้ผู้สูงอายุประเมินภาวะสุขภาพของตนเองพบว่า ผู้สูงอายุมีสุขภาพไม่ดีถึงร้อยละ 41 และโรคที่พบบ่อยเป็นโรคเกี่ยวกับอวัยวะของการเคลื่อนไหว และรับน้ำหนัก นอกจากนั้น สมหมาย ยาสุมุทธ และคาริณี สุวรรณรังสี (2532 : 71-79) ได้รวบรวมสถิติข้อมูลทั่วไป และโรคของผู้สูงอายุที่โรงพยาบาลลำปาง ในปีงบประมาณ 2524-2526 พบว่า ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุเป็นโรคข้อ กระดูก กล้ามเนื้ออักเสบ และปวดหลัง ทำให้ผู้สูงอายุขาดความกระฉับกระเฉง และความสามารถในการทำงานลดลง มีผลให้กิจกรรมที่เคยทำลดน้อยลงไปด้วย จากการที่ความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆของผู้สูงอายุลดลง บุลเตอร์ (Bulter, 1987 : 23-28) กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน (Activity of Daily Living) ว่า ได้ถูกนำมาใช้ในการประเมินภาวะสุขภาพ ด้านหน้าที่ของร่างกายอย่างกว้างขวาง เพราะ หากผู้สูงอายุสามารถปฏิบัติกิจกรรมประจำวันได้ด้วยตนเอง จะมีความรู้สึกรักสุขภาพดี และสิ่งชี้วัดเบื้องต้นของ ภาวะสุขภาพความผาสุกในผู้สูงอายุ คือ ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันได้

คาฟเฟร (Caffrey. 1990 : บทคัดย่อ) ได้สำรวจกิจกรรมประจำวันของผู้สูงอายุ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่า กิจกรรมการเคลื่อนย้าย ได้แก่ การเดินไปวัดเพื่อถวายอาหารพระหรือการไปปฏิบัติธรรมในวันพระและช่วงเข้าพรรษา การเดินไปซื้อของ การเตรียมอาหาร การเลี้ยงหลาน การทำความสะอาดบ้าน การซักเสื้อผ้า การรับประทานอาหาร การกางมุ้ง การเก็บมุ้งนอน การขึ้นบันได การเข้าห้องส้วม การอาบน้ำ และการแต่งกาย มีผลต่อภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุที่ดีขึ้น นอกจากนั้น พนิษฐา พานิชชีวกุล (2537: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต สำหรับผู้สูงอายุในชนบท โดยศึกษาผู้สูงอายุของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในขั้นแรกจัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้เข้าใจในความหมาย และองค์ประกอบคุณภาพชีวิต ตามความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุในชนบท พบว่า ความสามารถทางกายภาพขึ้นอยู่กับพฤติกรรมอาบน้ำ การแต่งกายถ่ายอุจจาระปัสสาวะ การลุกจากที่นอน การรับประทานอาหาร และ การขึ้นลงบันได สำหรับความสามารถในการดำรงชีวิตขึ้นอยู่กับพฤติกรรม การเดินไปซื้อของที่ร้านค้า การทำความสะอาดบ้านทำอาหาร การกางมุ้งเก็บมุ้งนอน การจัดการเรื่องการปลูกผักสวนครัวและการเดินไปวัด

จากหลักการ แนวทาง ข้อมูลที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะสุขภาพผู้สูงอายุ สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุจำเป็นต้องมีการกระทำกิจกรรมทางด้านร่างกายเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาจิตใจโดยเฉพาะ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวร่างกายที่ถูกต้องวิธีและสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของผู้สูงอายุ จะส่งผลให้ภาวะสุขภาพผู้สูงอายุ มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณได้

APPENDIX F

เจาะโครงสร้างสะพานเชียงของรับถนน R3A

หลังจากเดินทางไปสำรวจเส้นทางเชื่อมไทย – ลาว – จีน ปฏิเสธไม่ได้ถึงโครงการที่จะเชื่อมโยงให้ครบ หรือ Missing Link Project คือโครงการสะพานที่เชียงของ ซึ่งหาโครงการนี้เสร็จก็จะเป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 4 ที่จะทำให้การขนส่ง การท่องเที่ยวสะดวกยิ่งขึ้น จากเดิมที่ต้องข้ามเรือและแพขนานยนต์ที่ทำเรือบัคของอำเภอเชียงของ แนนอนตอนนี้ที่อำเภอเชียงของกำลังสู่ภาวะเห่อสะพาน ที่ว่าเห่อก็เพราะว่าชุมทรัพย์กำลังจะมา (ซึ่งผมคิดว่าความวุ่นวายกำลังจะตามมาเช่นกัน) ตอนนี้จึงว่าด้วยเรื่องราคาที่ดิน ณ จุดสร้างสะพานฟุ้งไร้หลายแสนบาท ที่ดินที่กำลังจะก่อสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษของอำเภอเชียงของก็ไม่ต้องว่ากัน ประเด็นอื่นที่ข้างเคียงคือเรื่องการจัดวางผังเมืองใหม่ การจัดเรื่องจราจร ปริมาณคนและสิ่งของที่แห่ทะลักผ่านสะพานมาอย่างมหาศาล

สำหรับตอนนี้ผมขอให้ข้อมูลในเชิงเทคนิคในด้านการก่อสร้างเป็นหลักครับ รวมถึงข้อคิดเห็นของคนในพื้นที่ ซึ่งก่อนหน้านี้ผมจะเดินทางไปสำรวจพื้นที่ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2551 ในพื้นที่ได้มีการประชุมกับบริษัทที่ปรึกษาของกรมทางหลวง – สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ในประเด็น “การสำรวจและออกแบบรายละเอียด โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงตามแนวเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (ห้วยทราย-เชียงของ) (The GMS North-South Economic Corridor International Bridge Project (Houayxay-Chiang Khong) ครั้งที่ 2”

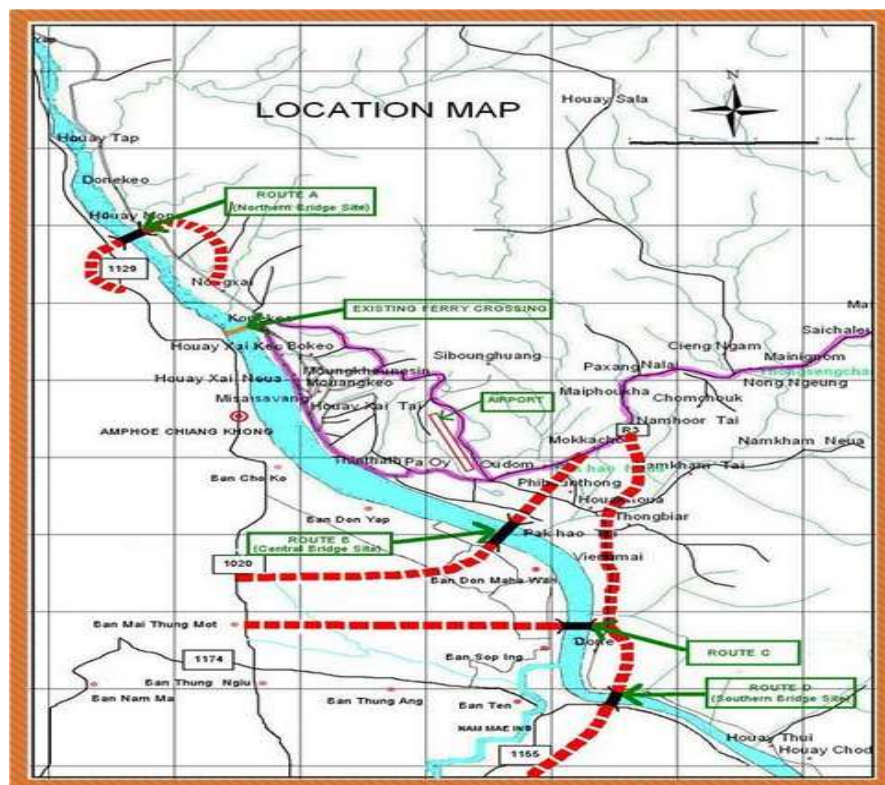
การประชุมพิจารณาถึงรูปแบบสะพานมิตรภาพไทย-ลาว อ.เชียงของ แขวงบ่อแก้ว จาก 4 รูปแบบ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าแบบที่มี 4 ตอม่อ และนำปลอกสะพาน 4 อันเข้าไปประกอบคล้ายแบบกล่องน่าจะเหมาะสมที่สุด ซึ่งตัวสะพานกว้าง 14.70 เมตร ขาว 640 เมตร และมีการกันพื้นที่หลังด่าน (Control Border Office) ตั้งแต่สะพานฝั่งไทย จากถนนสาย 1020 ไป กิโลเมตร(กม.)ที่ 3 เพื่อให้เป็นพื้นที่ของหน่วยงานต่างๆ ทั้ง สุลกากร ตม. ตรวจพืช ฯลฯ มากกว่า 500 ไร่

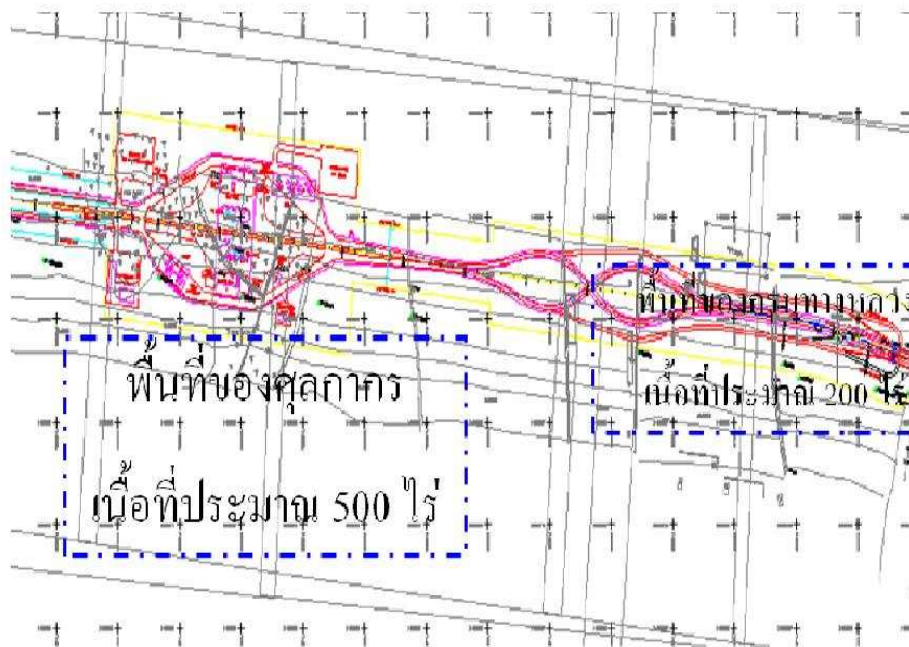
ในส่วนของภาคประชาชนและผู้นำชุมชน เสนอให้กรมทางหลวง ช่วยก่อสร้างถนนเลียบริมเส้นทางหลวง ที่ 1020 แยกให้ชาวบ้านใช้ข้างละ 10 เมตร ยาว 5 กม. ตั้งแต่บริเวณพื้นที่หลังด่านออกมาจนถึงบริเวณ ต.สถาน อ.เชียงของ จุดที่มีการวางแผนเชิญชวนนักลงทุนมาสร้างนิคมอุตสาหกรรม พื้นที่ราว 1.6 หมื่นไร่ เพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุ ความคับคั่ง ส่วนทางข้ามถนนสาย 1020 ซึ่งจะออกจากสะพานไปยัง อ.เทิง - ภาคกลาง จะมีการขยายเป็น 4 ช่องจราจร พร้อมจุดข้ามที่ปลอดภัยให้แก่ประชาชน

โดยประชาชนในพื้นที่คาดหวังว่า เมื่อมีการเปิดใช้สะพานในราวปี 2554-2555 จะส่งผลดีต่อภาคบริการในพื้นที่ เพราะน่าจะมีศูนย์กระจายสินค้า การใช้แรงงานในพื้นที่ ภาคบริการทั้งร้านอาหาร โรงแรม จะคึกคักขึ้น อย่างไรก็ตามโครงการก่อสร้างสะพานแห่งนี้ จะมีการทำประชาพิจารณ์อีกครั้งในเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน 2551

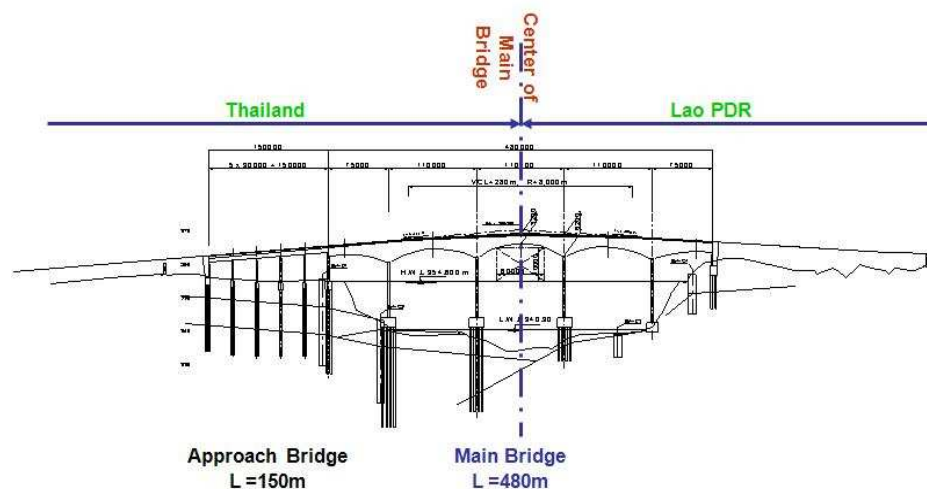
เจาะผังแบบโครงการสะพานเชิงของ

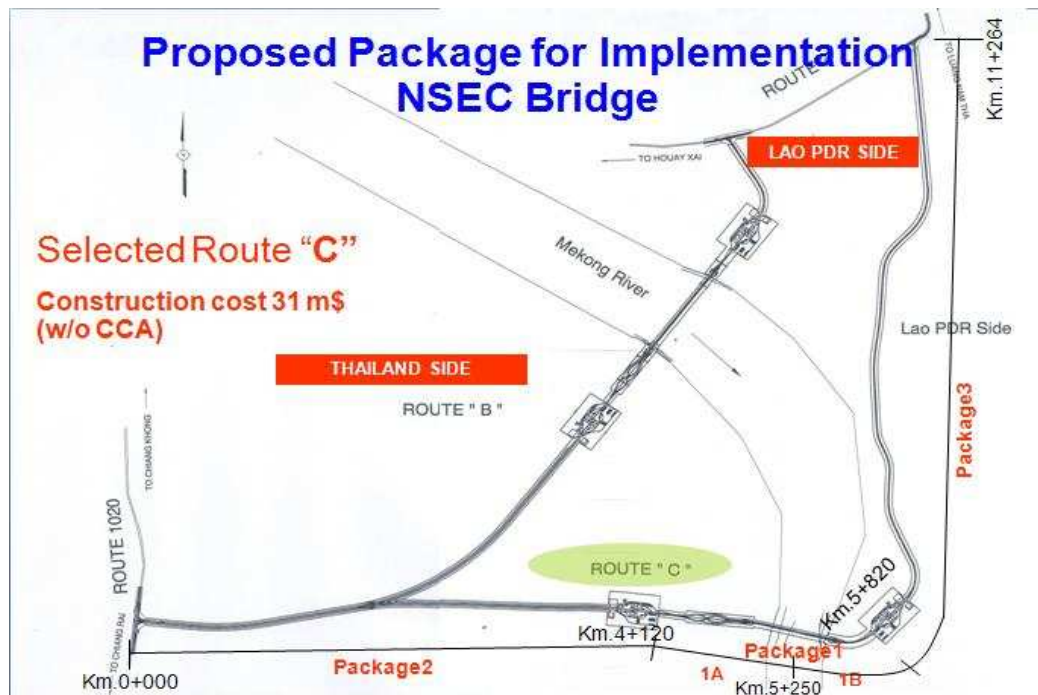

สำหรับจุดสร้างสะพานมิตรภาพไทยลาว อ.เชียงของ-แขวงบ่อแก้ว ฝั่งไทยจากบริเวณบ้านปากอิงเหนือ ต.ศรีดอนชัย อ.เชียงของ จ.เชียงราย ซึ่งเป็นสวนข้าวโพด และติดหมู่บ้านดอนมหาวัน ห่างจากถนนสาย อ.เชียงของ ราว 6 กม. ส่วนฝั่งตรงข้าม เป็นพื้นที่ราบป่าเขา ชาวบ้านเรียกว่า ดอนจั่นก ทางทิศใต้ของตัวเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว 2-3 กม. ซึ่งเป็นจุดที่แม่น้ำโขงกว้างน้อยสุดเพียง 480 เมตร และมีหินดาน ทำให้การตอกเสาเข็มไม่ต้องตอกถี่มาก สำหรับขนาดของสะพานมี 2 ช่องจราจร 2 ช่องทิศทาง ช่องจราจรกว้าง 3.50 เมตร ไหล่ทางกว้าง 2.00 เมตร ทางคนเดินกว้าง 1.25 เมตร และมีเกาะกลางที่รถข้ามได้กว้าง 0.50 เมตร รวมความกว้างทั้งสะพานทั้งสิ้น 14.70 เมตร

นอกจากนี้ กรมทางหลวงจะก่อสร้าง ถนนบายพาส อ.เชิงทอง เพื่อระบายรถที่จะมาขึ้นในอนาคต และถนนที่จะเชื่อม อ.เชิงแสน - อ.แม่สาย ขณะที่กรมทางหลวงชนบท จะพัฒนาถนนอีก 2 สาย ให้เชื่อมกับถนนพหลโยธินที่ อ.เมืองเชียงราย ก่อนไปสู่ภาคกลาง รองรับการค้ามาคม รวมทั้งยังมีแนวทางรถไฟ สายเด่นชัย-เชียงราย ที่จะรองรับทางรถไฟในอนาคตด้วย

สำหรับกระแสของการลงทุนที่เริ่มคึกคักตาม ล่าสุดมีการลงทุนของ บริษัท จีวโจว อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด กลุ่มทุนจีน แต่จดทะเบียนบริษัทที่ไทย ลงทุนด้วยเงินไม่ต่ำกว่า 500 ล้านบาท สร้างโรงแรมสูง 8 ชั้น ขนาด 300 ห้อง ที่หมู่บ้านดอนมหาวัน ต.ศรีดอนชัย จะเปิดให้บริการในปี 2553 นอกจากนี้ยังมีกลุ่มทุนจากจีนเข้ามากว้านซื้อที่ดินใน อ.เชียงของ เพื่อเตรียมลงทุนรองรับโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมไทย-สปป.ลาว ที่ อ.เชียงของที่จะแล้วเสร็จในปี 2554 ซึ่งก็เป็นอีกกระแสหนึ่งที่น่าติดตามว่าอำเภอเชียงของที่มีเสน่ห์ริมโขงจะมีภาพออกมาอย่างไรหลังสะพานเสร็จ จะเป็นเมืองท่าคึกคัก หรือเป็นเมืองที่สับสนวุ่นวายโปรดติดตามอีก 2-3 ปีครับ

อ้างอิง: 1.) หมวดการทางเชียงของ แขวงการทางเชียงรายที่ 2 สำนักทางหลวงที่ 2 (แพร่)

2.) หอการค้าจังหวัดเชียงราย

APPENDIX G

ตารางความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย

ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผู้แสดงความคิดเห็น
1. การวางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมสร้างเมือง เชิงของเป็นเมืองชายแดนและเป็นประตูสู่อินโดจีน	- นายกมล ห่อนบุญheim - นายทรงพล เกตุโสภาก - นายภูวิชย์ วิชญฐานะกรณั
2. เตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยว หากสะพานมิตรภาพ แห่งที่ 4 แล้วเสร็จ	- นายกมล ห่อนบุญheim - นายทรงพล เกตุโสภาก - นางมานั สักคี่เรืองฤทธิ
3. จัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวที่จะข้าม ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน	- นายกมล ห่อนบุญheim - นายภูวิชย์ วิชญฐานะกรณั
4. การปรับสถานที่และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เอื้อต่อ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	- นางชลิดา ยศจักรศรี - เจ้าอาวาสวัดพระแก้ว - นายกมล ห่อนบุญheim
5. พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรมและ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน	- เจ้าอาวาสวัดหาดไคร้ - นายกมล ห่อนบุญheim - นายทรงพล เกตุโสภาก - นายสุวัจน์ เรบุตร - นางชลิดา ยศจักรศรี
6. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เมืองเก่าควบคู่กับการ พัฒนาเมืองใหม่	- นายสุวัจน์ เรบุตร - นายภูวิชย์ วิชญฐานะ

ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผู้แสดงความคิดเห็น
7. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ของอำเภอเชียงของให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - นางชลิดา ยศจักรศรี - นายกมล ห่อนบุญเหิม - นายทรงพล เกตุโสภา - เจ้าอาวาสวัดพระแก้ว - เจ้าอาวาสวัดหาดไคร้
8. การให้ความรู้ในด้านสถานที่ ด้านอาหาร เพื่อดูแลและรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุโดยเฉพาะ	<ul style="list-style-type: none"> - นายภูวิทย์ วิชญฐานะกรณ์ - นางมานี ศักดิ์เรืองฤทธิ์ - นางแว่นแก้ว ภิรมย์พลัด - นายทรงพล เกตุโสภา
9. ส่งเสริมในด้านความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยมากขึ้น เพื่อที่จะได้รองรับความต้องการของลูกค้าทุกกลุ่ม	<ul style="list-style-type: none"> - นางแว่นแก้ว ภิรมย์พลัด - นางมานี ศักดิ์เรืองฤทธิ์
10. ส่งเสริมด้านการตลาด และการจัดสรรงบประมาณมาช่วยในการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> - นางแว่นแก้ว ภิรมย์พลัด - นางมานี ศักดิ์เรืองฤทธิ์
11. จัดหาบุคลากรให้ความรู้ด้านภาษาเข้ามาอบรมให้ความรู้แก่ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - นายทรงพล เกตุโสภา - นายกมล ห่อนบุญเหิม

APPENDIX H

ผลการศึกษา สํารวจสถานการณ์และความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่ตอบกลับ	ร้อยละ
1.หน่วยงานราชการ	4	2	50
2.สถานประกอบการ	11	2	18.18
3.องค์กรชุมชน	13	3	23.07
4 องค์กรศาสนา	23	8	34.78
รวม	51	15	29.41

อำเภอเชียงของ ได้แก่ ตำบลเวียง ตำบลศรีดอนชัย และตำบลริมโขง มีกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 51 แห่ง จำนวนที่ตอบกลับมีจำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.41 โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. แบบสอบถามส่งไปยังหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเชียงของโดยทางไปรษณีย์มีจำนวนทั้งหมด 4 แห่ง ประกอบด้วย

1. เทศบาลตำบลเวียง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัย
4. องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

และหน่วยงานที่ตอบกลับมามีจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 50 ซึ่งประกอบด้วย

1. เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ
2. องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัย

2. แบบสอบถามส่งไปยังสถานประกอบการในอำเภอเชียงของโดยทางไปรษณีย์มีจำนวนทั้งหมด 11 แห่ง ประกอบด้วย

1.สถานประกอบการประเภท เกสเฮาส์ มีจำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย

- 1.1 ชมโขงเกสเฮาส์
- 1.2 น้ำโขงเกสเฮาส์

- 1.3 เอสพีเกสเฮ้าส์
- 1.4 บ้านครัวทิพย์
- 1.5 บ้านฝ้ายเกสเฮ้าส์
- 1.6 ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอรองท์

2. สถานประกอบการประเภท โรงแรม มีจำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย

- 2.1 โรงแรมอิงโขง
- 2.2 โรงแรมบูมเฮ้าส์
- 2.3 โรงแรมเชียงของริเวอร์วิว
- 2.4 โรงแรมน้ำโขงริเวอร์ไซด์

3. สถานประกอบการประเภท รีสอร์ท มีจำนวน 1 แห่ง ประกอบด้วย

- 3.1 ไร่แสงอรุณ รีสอร์ท

และสถานประกอบการที่ตอบกลับมามีจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.18 ซึ่งประกอบด้วย

- 1. โรงแรมน้ำโขงริเวอร์ไซด์
- 2. ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอรองท์

3. แบบสอบถามส่งไปยังองค์กรชุมชนในอำเภอเชียงของโดยทางไปรษณีย์มีจำนวนทั้งหมด 13 แห่ง ประกอบด้วย

3.1 องค์กรชุมชน ประเภท อาหาร มีจำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วย

- 3.1.1 กลุ่มแปรรูปอาหารบ้านเวียงแก้ว
- 3.1.2 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้

3.2 องค์กรชุมชน ประเภท เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีจำนวน 10 แห่ง ประกอบด้วย

- 3.2.1 กลุ่มตัดเย็บบ้านหัวเวียง
- 3.2.2 กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านห้วย
- 3.2.3 กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง บ้านหาดบ้าย
- 3.2.4 กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านดงหลวง
- 3.2.5 กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านม่วงเจ็ดต้น
- 3.2.6 กลุ่มทอผ้าไตลื้อสิริธรรมชาติ
- 3.2.7 กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านใหม่เจ็ดชัย
- 3.2.8 กลุ่มสตรีทอผ้าศรีคอนชัย
- 3.2.9 กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านเจียะ

3.2.10 กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านเวียงเหนือ

3.3 องค์การชุมชน ประเภท เครื่องใช้ มีจำนวน 1 แห่ง ประกอบด้วย

3.3.1 กลุ่มทำไม้กวาด และกลุ่มทำรองเท้าเด็ก บ้านหาดบ้าย

และองค์การชุมชนที่ตอบกลับมามีจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.07 ซึ่งประกอบด้วย

1. แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้

2. กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัย

3. กลุ่มทอผ้าไตลื้อ

4. แบบสอบถามส่งไปยังวัดในอำเภอเชียงของโดยทางไปรษณีย์มีจำนวนทั้งหมด 23 แห่ง ประกอบด้วย

4.1 วัดดอนมหาวัน

4.2 วัดหัวเวียง

4.3 วัดปากอิงเหนือ

4.4 วัดทุ่งดุก

4.5 วัดหาดไคร้

4.6 วัดม่วงเจ็ดต้น

4.7 วัดทุ่งทราย

4.8 วัดดงหลวง

4.9 วัดร่องห้า

4.10 วัดพระแก้ว

4.11 วัดสูง

4.12 วัดท่าข้ามศรีดอนชัย

4.13 วัดศรีดอนชัย

4.14 วัดท่าเจริญ

4.15 วัดเวียงหวาย

4.16 วัดสบสม

4.17 วัดทุ่งซาง

4.18 วัดหวาย

4.19 วัดหลวง

4.20 วัดดอนที่

4.21 วัดบ้านเจียะ

4.22 วัดเมืองกาญจน์

4.23 วัดหาดบ้าย

และวัดที่ตอบกลับมามีจำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.78 ซึ่งประกอบด้วย

1. วัดเมืองกาญจน์

2. วัดดอนมหาวัน

3. วัดพระแก้ว

4. วัดสบสม

5. วัดพรหมวิหาร

6. วัดหาดไคร้

7. วัดศรีดอนชัย

8. วัดทุ่งทราย

1.) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1. เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ

2. องค์การบริหารส่วนตำบลศรี

ดอนชัย

ประเด็นคำถาม

1. หน่วยงานของท่านมีเจ้าหน้าที่ในการดูแล และจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะหรือไม่

เจ้าหน้าที่ดูแลด้านการ ท่องเที่ยว	เทศบาลตำบลเวียงเชียง ของ	องค์การบริหารส่วน ตำบลศรีดอนชัย	ฝ่าย/แผนก
1. ไม่มี	1	1	สำนักปลัด,งาน พัฒนาชุมชน
2. มี	-	-	-

หน่วยงานทั้งสองแห่งไม่มีเจ้าหน้าที่ในการดูแล และจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะแต่มีฝ่ายอื่นทำหน้าที่รับผิดชอบแทนโดยที่เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัยมีฝ่ายสำนักปลัดเทศบาลและฝ่ายงานพัฒนาชุมชนรับผิดชอบตามลำดับ

2. ในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานของท่านมีทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ทรัพยากรการท่องเที่ยว	เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ	องค์การบริหารส่วนตำบลศรี ดอนชัย
1.ธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ป่าเขา น้ำตก	มี	-
2.ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนา	-	-
3.ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี	มี	มี
4.นันทนาการ เช่น กีฬา การเล่นพื้นบ้าน	-	-
5.ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	-	-

ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลเวียงเชียงของมีทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ คือ

- ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
- ธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ป่าเขา น้ำตก

ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ คือ

- ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

2.1 รายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานท่าน (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ได้แก่

1. น้ำตกห้วยตอง

2. น้ำตกห้วยเม้ง

3. สวนสาธารณะหนองบัว

ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัยไม่ระบุสถานที่ท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

2.2. หน่วยงานของท่านมีการส่งเสริมที่เกี่ยวข้องกับกิจการด้านการท่องเที่ยวหรือไม่

ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	เทศบาลตำบลเวียง เชียงของ	องค์การบริหารส่วน ตำบลศรีดอนชัย
1. จัดเก็บค่าธรรมเนียมของแหล่งท่องเที่ยว	-	-
2. บำรุง ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	มี	มี
3. จัดกิจกรรมโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับแหล่ง ท่องเที่ยว	-	-
4. ส่งเสริมให้ชุมชนมีอาชีพและรายได้จากการท่องเที่ยว	-	มี
5. ดูแล รักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว	มี	-
6. ปรับปรุงสภาพเส้นทางคมนาคมและขยาย โครงข่ายการคมนาคม	มี	-
7. ควบคุมคุณภาพและการเพิ่มสถานที่พักเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยว	-	-
8. อื่น ๆ	-	-

เทศบาลตำบลเวียงเชียงของมีการส่งเสริมกิจการด้านการท่องเที่ยว คือ

- บำรุง ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ดูแล รักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- ปรับปรุงสภาพเส้นทางคมนาคมและขยายโครงข่ายการคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัยมีการส่งเสริมกิจการด้านการท่องเที่ยว คือ

- บำรุง ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ส่งเสริมให้ชุมชนมีอาชีพและรายได้จากการท่องเที่ยว

3. ในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวก	เทศบาลตำบลเวียงเชียง	อบต.ศรีดอนชัย
ของ		
1. ที่พัก	8	-
2. ร้านอาหาร	22	3
3. บริษัทนำเที่ยว	2	-
4. บริษัทรถเช่า	-	-
5. ร้านขายของฝากของที่ระลึก	6	1
6. สถานประกอบการด้านสุขภาพ เช่น นวดแผนโบราณ Spa ฯลฯ	3	-
7. ศูนย์บริการข้อมูลท่องเที่ยว	1	-
8. ธนาคาร/ที่รับแลกเงิน	5	-
9. สถานพยาบาล	4	3

- ในพื้นที่รับผิดชอบเทศบาลตำบลเวียงเชียงของสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนักท่องเที่ยว คือ

ที่พัก ประเภทโรงแรมและเกสต์เฮาส์ รวม 8 แห่ง, ร้านอาหาร 22 แห่ง, บริษัทนำเที่ยว 2 แห่ง, ร้านขายของฝากของที่ระลึก 6 แห่ง, สถานประกอบการด้านสุขภาพ เช่น นวดแผนโบราณ Spa ฯลฯ 3 แห่ง, ศูนย์บริการข้อมูลท่องเที่ยว 1 แห่ง, ธนาคาร/ที่รับแลกเงิน 5 แห่ง, สถานพยาบาล 4 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาล 1 แห่ง คลินิก 2 แห่ง และสสอ. 1 แห่ง

- ในพื้นที่รับผิดชอบอบต.ศรีดอนชัยสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนักท่องเที่ยว คือ ร้านอาหาร 3 แห่ง, ร้านขายของฝากของที่ระลึก 1 แห่ง, สถานพยาบาล 3 แห่ง

4. ในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานท่านมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (OTOP) หรือไม่

กลุ่ม	เทศบาลตำบลเวียงเชียง	อบต.ศรีดอนชัย
ของ		
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน (OTOP)	-	มี

ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลเวียงเชียงของไม่มีกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ส่วนอบต.ศรีดอนชัยมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ที่จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนจำนวน 5 แห่ง

5. หน่วยงานของท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหรือไม่

นโยบาย	เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ	อบต.ศรีดอนชัย
นโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	ไม่มี	มี

เทศบาลตำบลเวียงเชียงของไม่มีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ส่วนอบต.ศรีดอนชัยมีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

6. ในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานของท่านมีประชากรผู้สูงอายุทั้งชายและหญิง (อายุ 60 ปี ขึ้นไป) มีทั้งหมด จำนวน กี่คน

หน่วยงาน	จำนวน
เทศบาลตำบลเวียงเชียงของ	610
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัย	908

2.) สถานประกอบการ

1. โรงแรมน้ำโขงริเวอร์ไซด์

2. ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเทอรองท์

ประเด็นคำถาม

1. สถานประกอบการของท่านมีห้องพักจำนวน.....ห้อง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้.....คน

ชื่อ	จำนวนห้อง	รองรับ(คน)
1. โรงแรมน้ำโขงริเวอร์ไซด์	40	80
2. ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเทอรองท์	20	70

2. สถานประกอบการของท่านมีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการตลอดทั้งปีหรือไม่

นักท่องเที่ยวเข้าใช้บริการ	โรงแรมน้ำโขงริเวอร์ไซด์	ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเทอรองท์
ช่วงเวลาการให้บริการ	ตลอดทั้งปี	ไม่ตลอดทั้งปี

โรงแรมน้ำโขงริเวอร์ไซด์ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการตลอดทั้งปี ส่วนริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเทอรองท์มีนักท่องเที่ยวไม่ตลอดทั้งปีและส่วนใหญ่จะเข้าใช้บริการช่วงเดือน พ.ย.-เม.ย.

3. สถานประกอบการของท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการใดบ้างเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวก	โรงแรมน้ำโจริเวอร์ ไซด์	ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอร์รองท์
1.ร้านอาหาร	1	1
2.บริษัทนำเที่ยว	1	-
3.บริษัทรถเช่า	-	-
4.ร้านขายของฝากของที่ระลึก	-	-

โรงแรมน้ำโจริเวอร์ไซด์ มีร้านอาหารที่ให้บริการทั้งอาหารไทย, อาหารนานาชาติ และอาหารพื้นเมือง ส่วนริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอร์รองท์ มีร้านอาหารประเภทอาหารไทยและอาหารพื้นเมือง แต่การบริการบริษัทนำเที่ยวมีเฉพาะโรงแรมน้ำโจริเวอร์ไซด์

4. สถานประกอบการของท่านมีการโฆษณาสถานประกอบการโดยวิธีใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

การโฆษณา	โรงแรมน้ำโจริเวอร์ไซด์	ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอร์รองท์
1.โทรทัศน์	-	-
2.หนังสือพิมพ์	-	-
3.วิทยุ	มี	มี
4.ใบปลิว	มี	มี
5.เว็บไซต์	มี	มี
6.ป้ายโฆษณา	มี	มี
7.อื่นๆ	-	-

- ทั้งโรงแรมน้ำโจริเวอร์ไซด์และริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอร์รองท์ มีการโฆษณาสถานประกอบการโดยวิธีการโฆษณาทาง วิทยุ, ใบปลิว, เว็บไซต์และป้ายโฆษณา

5. สถานประกอบการของท่านมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านใดบ้าง

การส่งเสริมการท่องเที่ยว	โรงแรมน้ำโจริ เวอร์ไซด์	ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอรองท์
1. Package (การซื้อขายเหมาทั้งชุด) ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่	-	มี
2. โปรโมชันพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็น กลุ่มใหญ่	มี	มี
3. โปรโมชันพิเศษช่วงเทศกาลต่าง ๆ	-	มี
4. อื่นๆ	-	-

- โรงแรมน้ำโจริเวอร์ไซด์มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการมี Package (การซื้อขายเหมาทั้งชุด) ท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

- ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอรองท์มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการมีโปรโมชันพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ และโปรโมชันพิเศษช่วงเทศกาลต่าง ๆ

6. สถานประกอบการของท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหรือไม่

นโยบาย	โรงแรมน้ำโจริ เวอร์ไซด์	ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอรองท์
นโยบายเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	มี	มี

- สถานประกอบการทั้งสองมีนโยบายเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

7. สถานประกอบการของท่านมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ อย่างไร

- โรงแรมน้ำโจริเวอร์ไซด์มีการจัดห้องพักสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะโดยไม่ต้องขึ้น
ลงบันได ชมวิว ทิวทัศน์เพื่อผ่อนคลาย

- ริมน้ำเกสเฮ้าส์ แอนด์ เรสเตอรองท์มีบริการอาหารเพื่อสุขภาพ

3.) องค์การชุมชน

1. แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้
2. กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัย
3. กลุ่มทอผ้าไต้ลื้อ

ประเด็นคำถาม

1. ประเภทผลิตภัณฑ์

ประเภท	จำนวน
1.อาหาร	1
2.เครื่องดื่ม	-
3.เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	2
4.เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง	-
5. อื่นๆ	-

- กลุ่มผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร คือ แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย คือ กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัยและกลุ่มทอผ้าไต้ลื้อ

2. สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของท่านมีตราหือ (Brand) สินค้าหรือไม่

รายละเอียด	แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัย	กลุ่มทอผ้าไต้ลื้อ
ตราหือสินค้า	มี	มี	-

- แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้และกลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัยมีตราหือ(Brand) สินค้าส่วนกลุ่มทอผ้าไต้ลื้อไม่มี

3. ผลิตภัณฑ์ชนิดใดในกลุ่มของท่าน ที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อมากที่สุด ตามลำดับ

กลุ่มผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์
1.อาหาร	สาหร่ายทรงเครื่อง (ไก), สาหร่ายกรอบรสเผ็ด
2.เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	ผ้าฝ้าย, ผ้าเยกรมไหม, ผ้าจีน,ถุงย่าม และผ้าชะม้

- แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้จำหน่ายผลิตภัณฑ์คือ สาหร่ายทรงเครื่อง(ไก), สาหร่ายกรอบรสเผ็ด

- กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัยและกลุ่มทอผ้าไต้ลื้อ จำหน่ายผลิตภัณฑ์คือ ผ้าฝ้าย, ผ้าเยกรมไหม, ผ้าจีน,ถุงย่าม และผ้าชะม้

4. รูปแบบการรวมกลุ่มธุรกิจ

การรวมกลุ่ม	แม่บ้านเกษตรกร บ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอผ้า ศรีดอนชัย	กลุ่มทอผ้าไดลื้อ
1. กลุ่มอาชีพ, กลุ่มแม่บ้าน	1	1	1
2. สหกรณ์	1	-	-
3. อื่นๆ (ผลิตเอง ขายเอง)	-	-	-

แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้, กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัยและกลุ่มทอผ้าไดลื้อ มีรูปแบบการรวมกลุ่มธุรกิจ แบบกลุ่มอาชีพ, กลุ่มแม่บ้าน และแม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้ยังเป็นรูปแบบของกลุ่มสหกรณ์ด้วย

5. สถานะของกลุ่ม

สถานะของกลุ่ม	แม่บ้านเกษตรกร บ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอ ผ้าศรีดอนชัย	กลุ่ม ทอผ้า ไดลื้อ
1.กลุ่มผู้ผลิตของชุมชน	-	-	1
2.จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน	1	1	-

สถานะของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้และกลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัยเป็นกลุ่มที่จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน ส่วนกลุ่มทอผ้าไดลื้อกลุ่มผู้ผลิตของชุมชนซึ่งไม่ได้จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน

6. กลุ่มของท่านมีการขายผลิตภัณฑ์วิธีใดบ้าง

วิธีการขาย	แม่บ้านเกษตรกร บ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอผ้า ศรีดอนชัย	กลุ่มทอผ้าไดลื้อ
1.ขายปลีก	1	1	1
2.ขายส่ง	1	1	1
3.ขายฝาก	1	-	-
4.อื่นๆ	1	-	-

กลุ่มองค์กรทั้งสามกลุ่มส่วนใหญ่มีการขายผลิตภัณฑ์โดยวิธีขายปลีกและขายส่ง แต่แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้มีการขายผลิตภัณฑ์โดยวิธีฝากขายและเก็บเงินปลายทางด้วย

7. กลุ่มของท่านได้ทำการจำหน่ายผลิตภัณฑ์แหล่งใดบ้าง

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์	แม่บ้านเกษตรกร บ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอผ้า ศรีดอนชัย	กลุ่มทอผ้า ไดลื้อ
1. ที่ทำการหรือร้านค้าของชุมชน	1	1	-
2. ศูนย์จำหน่ายที่ทางราชการจังหวัด สร้างให้	1	-	-
3. ร่วมงานการแสดงสินค้าของชุมชน ที่ภาคราชการหรือเอกชนจัดขึ้น	1	1	1
4. อื่นๆ	-	-	1

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของทั้ง 3 กลุ่ม คือ

- แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้ ได้แก่ ร่วมงานการแสดงสินค้าของชุมชนที่ภาคราชการหรือเอกชนจัดขึ้น, ที่ทำการหรือร้านค้าของชุมชนและศูนย์จำหน่ายที่ทางราชการจังหวัดสร้างให้

- กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัย ได้แก่ ร่วมงานการแสดงสินค้าของชุมชนที่ภาคราชการหรือเอกชนจัดขึ้นและที่ทำการหรือร้านค้าของชุมชน

- กลุ่มทอผ้าไดลื้อ ได้แก่ ร่วมงานการแสดงสินค้าของชุมชนที่ภาคราชการหรือเอกชนจัดขึ้นและการใช้บ้านส่วนตัวเป็นที่จำหน่ายด้วย

กลุ่มองค์กรทั้งสามกลุ่มมีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์โดยร่วมงานการแสดงสินค้าของชุมชน ที่ภาคราชการหรือเอกชนจัดขึ้นเหมือนกัน

8. ลูกค้าที่ซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่มคือใคร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

กลุ่มลูกค้า	แม่บ้านเกษตรกร บ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอผ้า ศรีดอนชัย	กลุ่มทอผ้าไดลื้อ
1. ลูกค้าหรือผู้บริโภคในชุมชนและ บริเวณใกล้เคียง	1	1	-
2. ลูกค้าหรือผู้บริโภคต่างจังหวัดและ นักท่องเที่ยว	1	1	1
3. ลูกค้าหรือผู้บริโภคต่างประเทศ	1	-	1
4. อื่นๆ	-	-	-

กลุ่มลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์ของทั้ง 3 กลุ่ม มีดังนี้

- แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้ ได้แก่ ลูกค้าหรือผู้บริโภคร่างต่างจังหวัดและนักท่องเที่ยว, ลูกค้าหรือผู้บริโภคในชุมชนและบริเวณใกล้เคียงและลูกค้าหรือผู้บริโภคร่างต่างประเทศ
- กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัย ได้แก่ ลูกค้าหรือผู้บริโภคร่างต่างจังหวัดและนักท่องเที่ยว, ลูกค้าหรือผู้บริโภคในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง
- กลุ่มทอผ้าไตลื้อ ได้แก่ ลูกค้าหรือผู้บริโภคร่างต่างจังหวัดและนักท่องเที่ยว, ลูกค้าหรือผู้บริโภคร่างต่างประเทศ

กลุ่มองค์กรทั้งสามกลุ่มมีกลุ่มลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน คือ ลูกค้าหรือผู้บริโภคร่างต่างจังหวัดและนักท่องเที่ยว

9.กลุ่มของท่านมีการทำการส่งเสริมการตลาดสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่มด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

วิธีการส่งเสริมการขาย	แม่บ้านเกษตรกร บ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอ ผ้าศรีดอนชัย	กลุ่มทอผ้าไต ลื้อ
1.โฆษณา เช่น ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ใบปลิว ฯลฯ	1	1	-
2.ขายโดยพนักงานหรือสมาชิกในชุมชน	1	-	1
3.ส่งเสริมการขาย เช่น การลด แลก แจก แถม ฯลฯ	1	-	-
4.การประชาสัมพันธ์ เช่น การให้ข่าวเกี่ยวกับ สินค้าและกลุ่มชุมชนแก่สื่อมวลชน	1	-	1

การส่งเสริมการตลาดสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของทั้ง 3 กลุ่มด้วยวิธีการ ดังนี้

- แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้ ได้แก่ โฆษณา เช่น ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ใบปลิว ฯลฯ, ขายโดยพนักงานหรือสมาชิกในชุมชน, ส่งเสริมการขาย เช่น การลด แลก แจก แถม ฯลฯ, การประชาสัมพันธ์ เช่น การให้ข่าวเกี่ยวกับสินค้าและกลุ่มชุมชนแก่สื่อมวลชน
- กลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัย ได้แก่ โฆษณา เช่น ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ใบปลิว ฯลฯ
- กลุ่มทอผ้าไตลื้อ ได้แก่ ขายโดยพนักงานหรือสมาชิกในชุมชนและการประชาสัมพันธ์ เช่น การให้ข่าวเกี่ยวกับสินค้าและกลุ่มชุมชนแก่สื่อมวลชน

10.กลุ่มของท่านมีนโยบายผลิตสินค้าเพื่อสุขภาพสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหรือไม่

นโยบาย	แม่บ้านเกษตรกร บ้านหาดไคร้	กลุ่มสตรีทอผ้า ศรีดอนชัย	กลุ่มทอผ้าไต ลื้อ
นโยบายผลิตสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	มี	ไม่มี	มี

แม่บ้านเกษตรกรบ้านหาดไคร้และกลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัยมีนโยบายผลิตสินค้าเพื่อสุขภาพสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ส่วนกลุ่มทอผ้าไตลื้อยังไม่มีนโยบายผลิตสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

4.) องค์การศาสนา

1. วัดเมืองกาญจน์	2. วัดดอนมหาวัน		
3. วัดพระแก้ว	4. วัดสบสม	5. วัดพรหมวิหาร	6.
วัดหาดไคร้	7. วัดศรีดอนชัย	8. วัดทุ่งทราย	

ประเด็นคำถาม

1. ในพื้นที่วัดของท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวก	วัดเมือง กาญจน์	วัดดอน มหาวัน	วัดพระ แก้ว	วัด สบ สม	วัด พรหม วิหาร	วัด หาด ไคร้	วัดศรี ดอน ชัย	วัดทุ่ง ทราย
1.ที่พักค้างคืน	มี	-	-	มี		มี	-	-
2.สถานที่ปฏิบัติธรรม สำหรับบุคคลทั่วไป	มี	-	มี	มี		-	-	มี
3.สถานที่จอดรถ	มี	มี	-	มี		มี	มี	-
4.สถานที่นั่งพักผ่อน /	-	-	มี	มี		มี	-	มี
5.ร้านอาหาร	มี	มี	-	มี		มี	-	-
6.ร้านขายของฝาก	-	-	-	มี		มี	-	-
7.ร้านขายยาสมุนไพร	-	-	-	มี		มี	-	-
8.สถานประกอบการ	-	-	-	มี		มี	-	-
ด้านสุขภาพ								
9.ศูนย์บริการข้อมูล ท่องเที่ยว	-	-	-	มี		-	-	-
10.สถานที่ปฐมพยาบาล	มี	-	-	มี		-	-	-

2. ในพื้นที่วัดของท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

รายชื่อวัด	มีทางลาดสำหรับ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	มีห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ
1. วัดเมืองกาญจน์	มี	มี
2. วัดดอนมหาวัน	-	-
3. วัดพระแก้ว	มี	มี
4. วัดสบสม	-	-
5. วัดพรหมวิหาร	มี	มี
6. วัดหาดไคร้	-	-
7. วัดศรีดอนชัย	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
8. วัดทุ่งทราย	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ

- วัดมีทางลาดสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ คือ วัดเมืองกาญจน์, วัดพระแก้ว และ วัดพรหมวิหาร

- วัดมีห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ คือ วัดเมืองกาญจน์, วัดพระแก้ว และ วัดพรหมวิหาร

3. ส่วนใหญ่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมสถานที่ของวัดอยู่ในกลุ่มวัยใดมากที่สุด

กลุ่มนักท่องเที่ยว	กลุ่มวัยเด็ก	กลุ่มวัยรุ่น	กลุ่มวัยผู้ใหญ่	กลุ่มวัยชรา
1. วัดเมืองกาญจน์	-	-	มี	-
2. วัดดอนมหาวัน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
3. วัดพระแก้ว	-	-	มี	-
4. วัดสบสม	-	-	มี	-
5. วัดพรหมวิหาร	-	มี	มี	-
6. วัดหาดไคร้	-	-	มี	-
7. วัดศรีดอนชัย	-	-	มี	-
8. วัดทุ่งทราย	-	-	-	มี

- กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมสถานที่ของวัดส่วนใหญ่เป็นวัยผู้ใหญ่

4. วัดของท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหรือไม่

นโยบาย	วัดเมือง กาญจน์	วัด ดอน มหา วัน	วัด พระ แก้ว	วัด สบ สม	วัด พรหม วิหาร	วัด หาด ไคร้	วัดศรี ดอน ชัย	วัดทุ่ง ทราย
นโยบายเพื่อ รองรับ นักท่องเที่ยว ผู้สูงอายุ	-	-	มี	มี	มี	มี	-	-

- วัดที่มีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ คือ วัดหาดไคร้, วัดสบสม, วัดพระแก้วและวัดพรหมวิหาร

5. ในพื้นที่ชุมชนของท่านมีทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ทรัพยากรการท่องเที่ยว	วัดเมือง กาญจน์	วัดดอน มหาวัน	วัดพระ แก้ว	วัดสบ สม	วัด พรหม วิหาร	วัดหาด ไคร้	วัดศรี ดอน ชัย	วัดทุ่ง ทราย
1.ธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ป่าเขา น้ำตก	มี	-	-	-	มี	มี	-	-
2.ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนา	มี	มี	มี	มี	-	-	-	-
3.ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี	-	-	มี	-	มี	-	-	มี
4.นันทนาการ เช่น กีฬา การละเล่นพื้นบ้าน	-	มี	-	-	มี	-	-	-
5.ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	-	-	-	-	-	-	-	-
6.อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-

- ในพื้นที่ชุมชนขององค์กรศาสนาในอำเภอเชิงของมีทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภท
ต่างๆเรียงลำดับ ดังนี้

วัดเมืองกาญจน์ ได้แก่ ธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ป่าเขา น้ำตก, ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ
โบราณสถาน และศาสนา

วัดดอนมหาวัน ได้แก่ ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนา,
นันทนาการ เช่น กีฬา การละเล่นพื้นบ้าน

วัดพระแก้ว ได้แก่ ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนา,
ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

วัดสภสม ได้แก่ ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนา

วัดพรหมวิหาร ได้แก่ ธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ป่าเขา น้ำตก, ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและ
นันทนาการ เช่น กีฬา การละเล่นพื้นบ้าน

วัดหาดไคร้ ได้แก่ ธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ป่าเขา น้ำตก

วัดศรีดอนชัย ไม่มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่

วัดทุ่งทราย ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่องค์กรศาสนาของอำเภอเชียงของส่วนใหญ่เป็น
ประเภท ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนา

BIOGRAPHY

NAME	Miss Natthiyaporn Tabootwong
DATE OF BIRTH	February 26, 1984
PLACE OF BIRTH	Sukhothai, Thailand
INSTITUTIONS ATTENDED	Suranaree University of Technology, 2002-2005 Bachelor of Engineering, Environmental Engineering Mahidol University, 2006-2009 Master of Science, Technology of Environmental Management
HOME ADDRESS	42/27, Highway Lampang-Ngao, Tambon Shompoo, Amphoe Mueang, Lampang Province, 52000 E-mail: b4511144@hotmail.com